

12666 LLEI ORGÀNICA 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. («BOE» 157, de 2-7-1985, i «BOE» 264 de 4-11-1985.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica,

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 1r de la Constitució afirma que Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de dret que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític.

L'Estat de dret, pel fet d'implicar, fonamentalment, separació dels poders de l'Estat, imperi de la llei com a expressió de la sobirania popular, subjecció de tots els poders públics a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic i garantia processal efectiva dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, requereix l'existència d'uns òrgans que, institucionalment caracteritzats per la seva independència, tinguin un emplaçament constitucional que els permeti executar i aplicar imparcialment les normes que expressen la voluntat popular, sotmetre tots els poders públics al compliment de la llei, controlar la legalitat de l'actuació administrativa i oferir a totes les persones la tutela efectiva en l'exercici dels seus drets i interessos legítims.

El conjunt d'òrgans que desenvolupen aquesta funció constitueix el poder judicial, del qual s'ocupa el títol VI de la nostra Constitució, que el configura com un dels tres poders de l'Estat i li encomana, amb exclusivitat, l'exercici de la potestat jurisdiccional en tota mena de processos, jutjant i fent executar el que s'ha jutjat, segons les normes de competència i procediment que les lleis estableixin.

L'article 122 de la Constitució espanyola disposa que la Llei orgànica del poder judicial ha de determinar la constitució, el funcionament i el govern dels jutjats i tribunals, l'Estatut jurídic dels jutges i magistrats de carrera, que formen un cos únic, i del personal al servei de l'Administració de justícia, així com l'Estatut i el règim d'incompatibilitats dels membres del Consell General del Poder Judicial i les seves funcions, en particular en matèria de nomenaments, ascensos, inspecció i règim disciplinari.

Les exigències del desenvolupament constitucional van demanar l'aprovació d'una llei orgànica que regulés l'elecció, composició i funcionament del Consell General del Poder Judicial, fins i tot abans que es procedís a l'organització integral del poder judicial. Aquesta llei orgànica té, en no pocs aspectes, un caràcter provisional que es reconeix explícitament en les seves disposicions transitòries, les quals remeten a la futura llei orgànica del poder judicial.

La llei orgànica present satisfà, per tant, un doble objectiu: posa fi a la situació de provisionalitat fins ara existent en l'organització i el funcionament del poder judicial i compleix el mandat constitucional.

II

Actualment, el poder judicial està regulat per la llei provisional sobre organització del poder judicial de 18 de setembre de 1870, per la llei addicional a l'orgànica del poder judicial de 14 d'octubre de 1882, per la llei de bases

per a la reforma de la justícia municipal de 19 de juliol de 1944 i per nombroses disposicions legals i reglamentàries que, posteriorment, es van dictar de forma dispersa en relació amb la mateixa matèria.

Aquestes normes no s'ajusten a les demandes de la societat espanyola d'avui. Des del règim liberal de separació de poders, aleshores acabat de conquerir, que va promulgar aquelles lleis, s'ha transitat, un segle després, a un Estat social i democràtic de dret, que és l'organització política d'una nació que vol establir una societat democràtica avançada i en la qual els poders públics estan obligats a promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups siguin reals i efectives, a remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud i a facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica i social. El compliment d'aquests objectius constitucionals requereix un poder judicial adaptat a una societat predominantment industrial i urbana, i dissenyat atenent els canvis produïts en la distribució territorial de la població, en la divisió social del treball i en les concepcions ètiques dels ciutadans.

A tot això s'hi ha d'afegir la notable transformació que s'ha produït, per obra de la Constitució, en la distribució territorial del poder. L'existència de comunitats autònomes que tenen assignades per la Constitució i els estatuts competències en relació amb l'Administració de justícia obliga a modificar la legislació vigent en aquest aspecte. Tant la Constitució com els estatuts d'autonomia preveuen l'existència dels tribunals superiors de justícia que, segons la nostra Carta Magna, culminen l'organització judicial en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma. La ineludible i inajornable necessitat d'ajustar l'organització del poder judicial a aquestes previsions constitucionals i estatutàries és, doncs, un imperatiu més que justifica l'aprovació d'aquesta llei orgànica.

Finalment, és necessari assenyalar que aquesta és només una de les normes que, juntament amb moltes altres, ha d'actualitzar el cos legislatiu -tant substantiu com processal- espanyol i adequar-lo a la realitat jurídica, econòmica i social. Per a això és necessària una àrdua tasca de reforma de la legislació espanyola, una part de la qual ja ha estat realitzada, per tal d'aconseguir un tot harmònic caracteritzat per la uniformitat.

III

Les grans línies de la llei estan expressades en el títol preliminar. S'hi recullen els principis que es consagren a la Constitució. El primer és la independència, que constitueix la característica essencial del poder judicial com a tal. Les seves exigències es desenvolupen a través de mandats concrets que delimiten amb el rigor necessari el seu contingut exacte. Així, es precisa que la independència en l'exercici de la funció jurisdiccional s'estén davant de tothom, fins i tot davant dels mateixos òrgans jurisdiccional, cosa que implica la impossibilitat que ni els mateixos jutges o tribunals corregeixin, si no és en cas del recurs que legalment sigui procedent, l'actuació dels inferiors, i queda igualment exclosa la possibilitat de circulars o instruccions amb caràcter general i relatives a l'aplicació o interpretació de la llei.

De la manera com la llei orgànica regula la independència del poder judicial es pot afirmar que té una característica: la seva plenitud. Plenitud que deriva de l'obligació que s'imposa als poders públics i als particulars de respectar la independència del poder judicial i de l'absoluta sostracció de l'Estatut jurídic de jutges i magistrats a qualsevol possible interferència que parteixi dels altres poders de l'Estat, de manera que a la clàssica garantia -constitucionalment reconeguda- d'inamovibilitat s'hi afegeix una regulació, en virtut de la qual s'exclou qualsevol competència del poder executiu sobre l'aplicació de l'Estatut orgànic d'aquells. D'ara endavant, doncs, la carrera

professional de jutges i magistrats estarà plenament i regladament governada per la norma o dependrà, amb exclusivitat absoluta, de les decisions que en l'àmbit discrecional estatutàriament delimitat adopti el Consell General del Poder Judicial.

La importància que la plenitud de la independència judicial tindrà en el nostre ordenament ha de ser valorada completant-la amb el caràcter de totalitat amb què la Llei dota la potestat jurisdiccional. Els tribunals, en efecte, controlen sense excepcions la potestat reglamentària i l'activitat administrativa, amb la qual cosa cap actuació del poder executiu queda sostreta a la fiscalització d'un poder independent i sotmès exclusivament a l'imperi de la llei. Hem de convenir que l'Estat de dret que proclama la Constitució assoleix, com a organització regida per la llei que expressa la voluntat popular i com a sistema en el qual el govern dels homes és substituït per l'imperi de la llei, la màxima potencialitat possible.

Són corollaris de la independència judicial altres preceptes del títol preliminar que concreten les seves diferents perspectives. Així, la unitat de la jurisdicció, que, en conseqüència amb el mandat constitucional, és absoluta, amb l'única excepció de la competència de la jurisdicció militar, que queda limitada a l'àmbit estrictament castrense que regula la llei i als supòsits d'estat de setge; la facultat que es reconeix als jutges i tribunals de requerir la col·laboració de particulars i poders públics; i, finalment, la regulació del procediment i de les garanties que aquest preveu, per als casos d'expropiació dels drets reconeguts davant l'Administració pública en una sentència ferma.

IV

Una de les característiques de la Constitució espanyola és la superació del caràcter merament programàtic que antigament es va assignar a les normes constitucionals, l'assumpció d'una eficàcia jurídica directa i immediata i, com a resum, la posició d'indiscutible supremacia de què gaudeix en l'ordenament jurídic. Tot això fa de la nostra Constitució una norma directament aplicable, amb preferència a qualsevol altra.

Tots aquests caràcters deriven del mateix tenor del text constitucional. En primer lloc, de l'article 9.1, que prescriu que «els ciutadans i els poders públics resten subjectes a la Constitució i a la resta de l'ordenament». Altres disposicions constitucionals, com la que deroga totes les normes que s'oposin al text constitucional o la que regula els procediments de declaració d'inconstitucionalitat, completen l'efecte de l'esmentat paràgraf 1 de l'article 9è i tanquen el sistema que fa de la Carta Magna la norma suprema del nostre ordenament amb tots els efectes jurídics que hi són inherents.

El títol preliminar d'aquesta Llei orgànica singularitza en el poder judicial la vinculació genèrica de l'article 9.1 de la Constitució i disposa que les lleis i reglaments s'han d'aplicar segons els preceptes i els principis constitucionals i de conformitat amb la interpretació que en faci el Tribunal Constitucional. Es ratifica així la importància dels valors que propugna la Constitució com a superiors, i de tots els altres principis generals del dret que en deriven, com a font del dret, cosa que dota plenament l'ordenament de les característiques de plenitud i coherència que li són exigibles i garanteix l'eficàcia dels projectes constitucionals i la uniformitat en la seva interpretació.

A més, es disposa que només és procedent el plantejament de la qüestió d'inconstitucionalitat si no és possible ajustar, per la via interpretativa, la norma controvertida al mandat constitucional. Amb això, es reforça la vinculació del jutgador envers la norma fonamental i s'introdueix en aquesta subjecció un element dinàmic de protecció activa, que transcendeix del simple respecte passiu per la llei suprema.

El valor de la Constitució com a norma suprema de l'ordenament es manifesta, també, en altres preceptes complementaris. Així, es configura la infracció de precepte constitucional com a motiu suficient del recurs de cassació i s'esmenta expressament l'aplicabilitat directa dels drets fonamentals, amb explícita protecció del contingut essencial que salvaguarda la Constitució.

V

L'Estat s'organitza territorialment, a efectes judicials, en municipis, partits, províncies i comunitats autònomes, sobre els quals exerceixen potestat jurisdiccional jutjats de pau, jutjats de primera instància i instrucció, contenciosos administratius, socials, de vigilància penitenciària i de menors, audiències provincials i tribunals superiors de justícia. Sobre tot el territori nacional exerceixen potestat jurisdiccional l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem.

La Llei conté en aquest punt innovacions importants. Així, es democratitza el procediment de designació dels jutges de pau; se suprimeixen els jutjats de districte, que es transformen en jutjats de primera instància o d'instrucció; es creen jutjats unipersonals contenciosos administratius, i també socials, substitutius aquests últims de les magistratures de treball; s'atribueixen competències en matèria civil a les audiències provincials i, finalment, es modifica l'esfera de l'Audiència Nacional creant-hi una Sala Social i mantenint les sales penals i contencioses administratives.

Tanmateix, les modificacions més rellevants són les derivades de la configuració territorial de l'Estat en comunitats autònomes que fa la Constitució i que, lògicament, es projecta sobre l'organització territorial del poder judicial.

La Llei orgànica compleix en aquest punt les exigències constitucionals i estatutàries. Per això, i com a decisions més rellevants, es creen els tribunals superiors de justícia, que culminen l'organització judicial en la comunitat autònoma, cosa que implica la desaparició de les audiències territorials fins ara existents com a òrgans jurisdiccional supraprovincials d'àmbit no nacional.

A això s'hi ha d'afegir la regulació de la participació reconeguda a les comunitats autònomes en la delimitació de les demarcacions territorials, així com les competències que se'ls assignen relatives a la gestió dels mitjans materials.

Amb aquesta nova organització judicial, necessitada del desplegament que portarà a terme la futura Llei de planta i demarcació judicial -que el Govern es compromet a remetre a les Corts Generals en el termini d'un any-, es pretén posar a disposició del poble espanyol una xarxa d'òrgans judicials que, amb la màxima immediació possible, garanteixi sobretot la realització efectiva dels drets fonamentals reconeguts a l'article 24 de la Constitució espanyola, entre altres, de manera destacada, el dret a un judici públic sense dilacions indegudes i amb totes les garanties.

VI

Per garantir la independència del poder judicial, la Constitució crea el Consell General del Poder Judicial, al qual n'encomana el govern, i remet a la Llei orgànica el desplegament de les normes que conté el seu article 122.2 i 3.

En compliment d'aquests mandats, aquesta Llei orgànica reconeix al Consell General totes les atribucions necessàries per a l'aplicació de l'Estatut orgànic dels jutges i magistrats, en particular en matèria de nomenaments, ascensos, inspecció i règim disciplinari. La Llei concep les facultats d'inspecció de jutjats i tribunals, no com una mera activitat repressiva, sinó, més aviat, com

una potestat que incorpora elements de perfeccionament de l'organització que s'inspecciona.

Per a l'elecció dels dotze membres del Consell General del Poder Judicial que, d'acord amb l'article 122.2 de la Constitució espanyola, han de ser elegits «entre jutges i magistrats de totes les categories judicials», la Llei, informada per un principi democràtic, partint de la base que es tracta de l'òrgan de govern d'un poder de l'Estat, recordant que tots els poders de l'Estat emanen del poble i atenant el caràcter de representants del poble sobirà que tenen les Corts Generals, atribueix a aquestes la selecció dels dits membres de procedència judicial del Consell General. L'exigència d'una majoria molt qualificada de tres cinquens -com la que la Constitució requereix per a l'elecció dels altres membres- garanteix, a més de l'absoluta coherència amb el caràcter general del sistema democràtic, la convergència de forces diverses i evita la conformació d'un Consell General que respongui a una majoria parlamentària concreta i conjuntural. La Llei també regula l'estatut dels membres del Consell i la composició i atribucions dels òrgans en què s'articula. Igualment, es reforça la majoria necessària per a la proposta de nomenament del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial i altres càrrecs institucionals. Finalment, s'atribueix a la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem la competència per conèixer dels recursos que s'interposin contra els actes i disposicions emanats del Ple o de la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial no susceptibles d'alçada.

Resta afegir que l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica significa la derogació de la Llei del mateix caràcter 1/1980, de 10 de gener, la provisionalitat de la qual ja s'ha posat de manifest.

La Llei orgànica modifica el sistema de designació de les sales de govern, amb la introducció parcial dels mètodes electius. Això ho aconsellen les funcions governatives i no jurisdiccionals que han de complir, així com les noves competències que aquesta mateixa Llei orgànica els atribueix. En aquestes condicions, tenint en compte que l'activitat de les sales de govern afecta fonamentalment jutges i magistrats i no incideix directament sobre els particulars, s'adopta un sistema parcial d'elecció obert i majoritari, en el qual té un paper notable el coneixement personal d'electors i elegits.

La materialització dels principis de pluralisme i participació de què es vol impregnar el govern del poder judicial imposa una profunda modificació de l'actual regulació del dret d'associació professional que l'article 127.1 de la Constitució reconeix a jutges, magistrats i fiscals. El règim transitori de llibertat associativa fins ara existent conté restriccions injustificades a les quals es posa fi. Per això aquesta Llei orgànica reconeix el dret de lliure associació professional amb l'única limitació de no poder portar a terme actuacions polítiques ni tenir vinculacions amb partits polítics o sindicats. Les associacions professionals queden vàlidament constituïdes des que s'inscriuen en el registre que ha de portar a aquest efecte el Consell General del Poder Judicial.

VII

La realització pràctica del dret, constitucionalment reconegut, a la tutela judicial efectiva, requereix com a pressupòsit indispensable que tots els òrgans jurisdiccionals estiguin proveïts dels seus corresponents titulars, jutges o magistrats. Es produeixen perjudicis molt greus en la seguretat jurídica, en el dret a un judici sense dilacions, quan els jutjats i tribunals estan vacants durant lapsos de temps prolongats, amb l'acumulació corresponent d'assumptes pendents i retard en l'administració de justícia. Això ha obligat a recórrer a fórmules de substitucions o pròrrogues de jurisdicció especialment inconveni-

ents en els territoris on té lloc un progressiu i creixent increment de la feina. Per tot això és inajornable afrontar i resoldre aquest problema.

Els fets demostren que els clàssics mecanismes de selecció de personal judicial no permeten que la societat espanyola es doti de jutges i magistrats en un nombre suficient. És obligat, doncs, recórrer a mecanismes complementaris. Amb aquesta finalitat, la Llei orgànica preveu un sistema d'accés a la carrera judicial de juristes de prestigi reconegut. Això permetrà, en primer lloc, fer front a les necessitats i cobrir les vacants que d'una altra manera no ho podrien ser; en segon terme, incorporar a una funció tan rellevant com la judicial els qui, en altres camps jurídics, han demostrat estar en condicions d'oferir capacitat i competència acreditades; finalment, aconseguir entre la carrera judicial i la resta de l'univers jurídic l'osmosi que, segurament, es donarà quan s'integrin en la judicatura els qui, pel fet d'haver exercit el dret en altres sectors, aportaran perspectives diferents i incorporaran diferents sensibilitats a un exercici que es caracteritza per la riquesa conceptual i la diversitat d'enfocaments. Els requisits exigits, i el fet que hi haurà les mateixes garanties de selecció objectiva i rigorosa que regeixen el clàssic camí de l'oposició lliure, assegurin simultàniament la imparcialitat de l'elector i la capacitat de l'elegit. En definitiva, amb això no es fa altra cosa que incorporar al nostre sistema de selecció mecanismes experimentats abans amb èxit no només en diversos països, sinó, fins i tot, entre nosaltres mateixos, i precisament en el Tribunal Suprem.

Tanmateix, el sistema bàsic d'ingrés en la carrera judicial segueix sent el d'oposició lliure entre llicenciats en dret, completada per l'aprovació d'un curs en el Centre d'Estudis Judicials i amb les pràctiques en un òrgan jurisdiccional.

L'accés a la categoria de magistrat es realitza en les proporcions següents: de cada quatre vacants, dues s'han de proveir amb els jutges que ocupin el primer lloc en l'escalafó dins de la categoria; la tercera, per mitjà de proves selectives i d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social entre els jutges, i la quarta, per concurs entre juristes de competència reconeguda i amb més de deu anys d'exercici.

Pel que fa al règim de provisió de destinacions, se segueix mantenint com a criteri bàsic, pel que fa a jutjats, audiències i tribunals superiors de justícia, el de l'antiguitat. Això no obsta, tanmateix, perquè es produeixi també, com a sistema de promoció en la carrera judicial, l'especialització que és, d'una banda, necessària a la vista de la magnitud i complexitat de la legislació dels nostres dies i, d'altra banda, convenient per tal com introdueix elements d'estímul a la permanent formació de jutges i magistrats.

D'altra banda, la regulació de la carrera judicial es realitza sota el criteri bàsic de la seva homologació amb les normes comunes que regeixen la resta dels funcionaris públics, i es mantenen tan sols les peculiaritats que deriven de la seva funció específica.

VIII

Els quatre primers llibres de la Llei regulen tot el que es refereix a l'organització, el govern i el règim dels òrgans que integren el poder judicial i del seu òrgan de govern. Els llibres V i VI estableixen el marc bàsic regulador dels altres òrgans, cossos de funcionaris i professionals que, sense integrar el poder judicial, hi col·laboren de diverses maneres i fan possible l'efectivitat de la seva tutela en els termes que estableix la Constitució.

La Llei es refereix així, en primer lloc, al Ministeri Fiscal, que té com a missió promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i l'interès públic, i la de vetllar per la independència dels tribunals i

la satisfacció de l'interès social de conformitat amb el que preveu l'article 124 de la Constitució.

La Llei també consagra la funció dels advocats i procuradors, als quals reserva la direcció i defensa de la representació de les parts, ja que els correspon garantir l'assistència jurídica al ciutadà en el procés, de forma obligatòria quan així ho exigeixi i, en tot cas, com a dret a la defensa i assistència lletrada expressament reconegut per la Constitució.

La policia judicial, com a institució que coopera i auxilia l'Administració de justícia, queda potenciada per l'establiment d'unitats funcionalment dependents de les autoritats judicials i del Ministeri Fiscal.

La Llei també regula el personal que serveix a l'Administració de justícia, incloent-hi els secretaris, i també els metges forenses, oficials, auxiliars i agents, tots aquests cossos de funcionaris que en les seves respectives competències auxilien els jutges i tribunals i hi col·laboren.

Les funcions dels secretaris mereixen una especial regulació en el títol IV del llibre III, ja que els correspon la fe pública judicial i també l'ordenació i l'impuls del procediment, i queden reforçades les seves funcions de direcció processal.

Juntament amb les previsions bàsiques sobre l'estructura i les funcions dels cossos d'oficials, auxiliars i agents, així com dels metges forenses, la Llei estableix la previsió que altres tècnics puguin servir a l'Administració de justícia, constituint a aquest efecte cossos i escales, o amb contracte laboral. Amb això es tracta de garantir i potenciar l'estructura del personal al servei dels òrgans judicials i la seva cada vegada més necessària especialització.

IX

El ciutadà és el destinatari de l'Administració de justícia. La Constitució exigeix i aquesta Llei orgànica consagra els principis d'oralitat i publicitat, i per a això s'accentua la necessària immediació que s'ha de desenvolupar en les lleis processals i, juntament amb això, es regula per primera vegada la responsabilitat patrimonial de l'Estat que pugui derivar de l'error judicial o del funcionament anormal de l'Administració de justícia, sense perjudici de la responsabilitat individual de jutges i magistrats de caràcter civil, penal i disciplinari, de manera que es complementa un poder judicial plenament responsable.

X

Les disposicions addicionals, transitòries i final de la Llei regulen els problemes de la seva aplicació sincrònica, de manera que fan possible l'adequació de l'organització judicial vigent a la que estableix aquesta Llei i preveuen expressament les lleis de desplegament que han d'implantar en la seva totalitat la nova organització del poder judicial.

TÍTOL PRELIMINAR

Del poder judicial i de l'exercici de la potestat jurisdiccional

Article primer

La justícia emana del poble i l'administren en nom del Rei els jutges i magistrats que integren el poder judicial, independents, inamovibles, responsables i sotmesos únicament a la Constitució i a l'imperi de la llei.

Article segon

1. L'exercici de la potestat jurisdiccional, jutjant i fent executar el que s'ha jutjat, correspon exclusivament als

jutjats i tribunals determinats en les lleis i en els tractats internacionals.

2. Els jutjats i tribunals no han d'exercir altres funcions que les assenyalades en el paràgraf anterior, les de registre civil i les altres que expressament els atribueixi la llei en garantia de qualsevol dret.

Article tercer

1. La jurisdicció és única i l'exerceixen els jutjats i tribunals previstos en aquesta Llei, sense perjudici de les potestats jurisdiccional que reconeix la Constitució a altres òrgans.

2. La competència de la jurisdicció militar està limitada a l'àmbit estrictament castrense respecte als fets tipificats com a delictes militars pel Codi penal militar i als supòsits d'estat de setge, d'acord amb la declaració d'aquest estat i la Llei orgànica que el regula, sense perjudici del que estableix l'article 9, apartat 2, d'aquesta Llei.

Article quart

La jurisdicció s'estén a totes les persones, a totes les matèries i a tot el territori espanyol, en la forma establerta a la Constitució i a les lleis.

Article cinquè

1. La Constitució és la norma suprema de l'ordenament jurídic, i vincula tots els jutges i tribunals, els quals han d'interpretar i aplicar les lleis i els reglaments segons els preceptes i principis constitucionals, de conformitat amb la interpretació que en resulti de les resolucions dictades pel Tribunal Constitucional en tot tipus de processos.

2. Quan un òrgan judicial consideri, en algun procés, que una norma amb rang de llei, aplicable al cas, de la validesa de la qual depèn la decisió, pot ser contrària a la Constitució, ha de plantejar la qüestió davant el Tribunal Constitucional, d'acord amb el que estableix la seva Llei orgànica.

3. És procedent el plantejament de la qüestió d'inconstitucionalitat quan per la via interpretativa no sigui possible ajustar la norma a l'ordenament constitucional.

4. En tots els casos en què, segons la llei, sigui procedent un recurs de cassació, és suficient per fonamentarlo la infracció del precepte constitucional. En aquest cas, la competència per decidir el recurs correspon sempre al Tribunal Suprem, sigui quina sigui la matèria, el dret aplicable i l'ordre jurisdiccional.

Article sisè

Els jutges i tribunals no han d'aplicar els reglaments o qualsevol altra disposició contrària a la Constitució, a la llei o al principi de jerarquia normativa.

Article setè

1. Els drets i les llibertats que reconeix el capítol segon del títol I de la Constitució vinculen, íntegrament, tots els jutges i tribunals, i estan garantits sota la seva tutela efectiva.

2. Especialment, els drets enunciats a l'article 53.2 de la Constitució es reconeixen, en tot cas, de conformitat amb el seu contingut constitucionalment declarat, sense que les resolucions judicials puguin restringir, menyscar o inaplicar aquest contingut.

3. Els jutjats i tribunals han de protegir els drets i els interessos legítims, tant individuals com col·lectius, sense que en cap cas es pugui produir indefensió. Per a la defensa d'aquests últims es reconeix la legitimació de les corporacions, associacions i grups que resultin afectats o

que estiguin legalment habilitats per a la seva defensa i promoció.

Article vuitè

Els tribunals controlen la potestat reglamentària i la legalitat de l'actuació administrativa, així com la submissió d'aquesta als fins que la justifiquen.

Article novè

1. Els jutjats i tribunals han d'exercir la seva jurisdicció exclusivament en els casos en què els sigui atribuïda per aquesta Llei o per una altra.

2. Els tribunals i jutjats de l'ordre civil coneixen, a més de les matèries que els són pròpies, de totes les que no estiguin atribuïdes a cap altre ordre jurisdiccional.

En aquest ordre civil, correspon a la jurisdicció militar la prevenció dels judicis de testamentaria i d'abintestat dels membres de les Forces Armades que, en temps de guerra, morin en campanya o navegació; s'ha de limitar a la pràctica de l'assistència imprescindible per disposar el sepeli del difunt i la formació de l'inventari i assegurament provisoris dels seus béns, i se n'ha de donar compte sempre a l'autoritat judicial competent.

3. Els de l'ordre jurisdiccional penal tenen atribuït el coneixement de les causes i judicis criminals, llevat dels que corresponen a la jurisdicció militar.

4. Els de l'ordre contenciós administratiu coneixen de les pretensions que es dedueixin en relació amb els actes de l'Administració pública subjectes al dret administratiu i amb les disposicions reglamentàries.

5. Els de l'ordre jurisdiccional social coneixen de les pretensions que es promoguin dins la branca social del dret, tant en conflictes individuals com col·lectius, així com les reclamacions en matèria de Seguretat Social o contra l'Estat quan li atribueixi responsabilitat la legislació laboral.

6. La jurisdicció és improrrogable. Els òrgans judicials han d'apreciar d'ofici la falta de jurisdicció i resoldre sobre aquesta amb audiència de les parts i del Ministeri Fiscal. En tot cas, aquesta resolució ha de ser fonamentada i s'ha d'efectuar indicant sempre l'ordre jurisdiccional que s'estimi competent.

Article deu

1. Únicament als efectes prejudicials, cada ordre jurisdiccional pot conèixer d'assumptes que no li estiguin atribuïts privativament.

2. No obstant això, l'existència d'una qüestió prejudicial penal de la qual no es pugui prescindir per a la deguda decisió o que condicioni directament el contingut d'aquesta determina la suspensió del procediment mentre aquella no sigui resolta pels òrgans penals als quals correspongui, llevat de les excepcions que la Llei estableixi.

Article onze

1. En tot tipus de procediment s'han de respectar les regles de la bona fe. No tenen efecte les proves obtingudes, directament o indirectament, violentant els drets o les llibertats fonamentals.

2. Els jutjats i tribunals han de rebutjar fonamentadament les peticions, incidents i excepcions que es formulin amb abús de dret manifest o que comportin frau de llei o processal.

3. Els jutjats i tribunals, de conformitat amb el principi de tutela efectiva que consagra l'article 24 de la Constitució, han de resoldre sempre sobre les pretensions que se'ls formulin, i només poden desestimar-les per motius formals quan el defecte sigui insolucionable o no se solucioni pel procediment establert a les lleis.

Article dotze

1. En l'exercici de la potestat jurisdiccional, els jutges i magistrats són independents respecte a tots els òrgans judicials i de govern del poder judicial.

2. Els jutges i tribunals no poden corregir l'aplicació o interpretació de l'ordenament jurídic feta pels seus inferiors en l'ordre jeràrquic judicial sinó quan administrin justícia en virtut dels recursos que les lleis estableixin.

3. Els jutges i tribunals, els seus òrgans de govern o el Consell General del Poder Judicial tampoc no poden dictar instruccions, de caràcter general o particular, dirigides als seus inferiors, sobre l'aplicació o interpretació de l'ordenament jurídic que portin a terme en l'exercici de la seva funció jurisdiccional.

Article tretze

Tothom està obligat a respectar la independència dels jutges i magistrats.

Article catorze

1. Els jutges i magistrats que es considerin inquietats o pertorbats en la seva independència ho han de posar en coneixement del Consell General del Poder Judicial, i han de donar compte dels fets al jutge o tribunal competent per seguir el procediment adequat, sense perjudici de practicar ells mateixos les diligències estrictament indispensables per assegurar l'acció de la justícia i restaurar l'ordre jurídic.

2. El Ministeri Fiscal, per si mateix o a petició d'aquells, ha de promoure les accions pertinents en defensa de la independència judicial.

Article quinze

Els jutges i magistrats no poden ser separats, suspesos, traslladats ni jubilats sinó per alguna de les causes i amb les garanties previstes en aquesta Llei.

Article setze

1. Els jutges i magistrats han de respondre penalment i civilment en els casos i en la forma determinada en les lleis, i disciplinàriament de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

2. Es prohibeixen els tribunals d'honor a l'Administració de justícia.

Article disset

1. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a prestar, en la forma que la Llei estableixi, la col·laboració requerida pels jutges i tribunals en el curs del procés i en l'execució del que s'hagi resolt, amb les excepcions que estableixen la Constitució i les lleis, i sense perjudici del rescabament de les despeses i de l'abonament de les remuneracions degudes que siguin procedents de conformitat amb la llei.

2. Les administracions públiques, les autoritats i funcionaris, les corporacions i totes les entitats públiques i privades, i els particulars, han de respectar i, si s'escau, complir les sentències i les altres resolucions judicials que hagin adquirit fermesa o siguin executables d'acord amb les lleis.

Article divuit

1. Les resolucions judicials només es poden deixar sense efecte en virtut dels recursos previstos a les lleis.

2. Les sentències s'han d'executar en els seus termes exactes. Si l'execució és impossible, el jutge o tri-

bunal ha d'adoptar les mesures necessàries que assegurin la màxima efectivitat de l'executòria, i fixar en tot cas la indemnització que sigui procedent en la part en què aquella no pugui ser objecte de compliment ple. Només per causa d'utilitat pública o interès social, declarada pel Govern, es poden expropiar els drets reconeguts davant de l'Administració pública en una sentència ferma, abans de la seva execució. En aquest cas, el jutge o tribunal a qui correspongui l'execució és l'únic competent per assenyalar per la via incidental la indemnització corresponent.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del dret de gràcia, l'exercici del qual, d'acord amb la Constitució i les lleis, correspon al Rei.

Article dinou

1. Els ciutadans de nacionalitat espanyola poden exercir l'acció popular, en els casos i les formes establerts a la llei.

2. Així mateix, poden participar en l'Administració de justícia: mitjançant la institució del jurat, en la forma i respecte als processos penals que la llei determini; en els tribunals consuetudinaris i tradicionals i en els altres casos previstos en aquesta llei.

3. Té el caràcter de tribunal consuetudinari i tradicional el Tribunal de les Aigües de l'Horta Valenciana.

Article vint

1. La justícia és gratuïta en els casos que estableix la llei.

2. S'ha de regular per llei un sistema de justícia gratuïta que doni efectivitat al dret declarat en els articles 24 i 119 de la Constitució, en els casos d'insuficiència de recursos per litigar.

3. No es poden exigir fiances que per la seva inadequació impedeixin l'exercici de l'acció popular, que sempre ha de ser gratuïta.

LLIBRE I

DE L'EXTENSIÓ I ELS LÍMITS DE LA JURISDICCIO I DE LA PLANTA I L'ORGANITZACIO DELS JUTJATS I TRIBUNALS

TÍTOL I

De l'extensió i els límits de la jurisdicció

Article vint-i-u

1. Els jutjats i tribunals espanyols coneixen dels judicis que se suscitin en el territori espanyol entre espanyols, entre estrangers i entre espanyols i estrangers d'acord amb el que estableixen aquesta llei i els tractats i convenis internacionals en els quals Espanya és part.

2. Se n'exceptuen els supòsits d'immunitat de jurisdicció i d'execució que estableixen les normes del dret internacional públic.

Article vint-i-dos

En l'ordre civil, els jutjats i tribunals espanyols són competents:

1r Amb caràcter exclusiu, en matèria de drets reals i arrendaments d'immobles que estiguin a Espanya; en matèria de constitució, validesa, nul·litat o dissolució de societats o persones jurídiques que tinguin el domicili en el territori espanyol, així com respecte als acords i decisions dels seus òrgans; en matèria de validesa o nul·litat de les inscripcions practicades en un registre espanyol; en matèria d'inscripcions o de validesa de patent i altres

drets sotmesos a dipòsit o registre quan se n'hagi sol·licitat o efectuat a Espanya el dipòsit o registre; en matèria de reconeixement i execució en el territori espanyol de resolucions judicials i decisions arbitrals dictades a l'estranger.

2n Amb caràcter general, quan les parts s'hagin sotmeses expressament o tàcitament als jutjats o tribunals espanyols, així com quan el demandat tingui el domicili a Espanya.

3r En cas de manca dels criteris precedents i en matèria de declaració d'absència o mort, quan el desaparegut hagi tingut l'últim domicili en el territori espanyol; en matèria d'incapacitació i de mesures de protecció de la persona o dels béns dels menors o incapacitats, quan aquests tinguin la residència habitual a Espanya; en matèria de relacions personals i patrimonials entre cònjuges, nul·litat matrimonial, separació i divorci, quan els dos cònjuges tinguin la residència habitual a Espanya en el moment de la demanda o el demandant sigui espanyol i tingui la residència habitual a Espanya, així com quan els dos cònjuges tinguin la nacionalitat espanyola, sigui quin sigui el seu lloc de residència, sempre que promoguin la petició de mutu acord o l'un amb el consentiment de l'altre; en matèria de filiació i de relacions paternofiliales, quan el fill tingui la residència habitual a Espanya en el moment de la demanda o el demandant sigui espanyol o resideixi habitualment a Espanya; per a la constitució de l'adopció, quan l'adoptant o l'adoptat sigui espanyol o resideixi habitualment a Espanya; en matèria d'aliments, quan el creditor dels aliments tingui la residència habitual en el territori espanyol; en matèria d'obligacions contractuals, quan aquestes hagin nascut o s'hagin de complir a Espanya; en matèria d'obligacions extracontractuals, quan el fet del qual derivin hagi tingut lloc en el territori espanyol o l'autor del dany i la víctima tinguin la residència habitual comuna a Espanya; en les accions relatives a béns mobles, si aquests estan en el territori espanyol en el moment de la demanda; en matèria de successions, quan el causant hagi tingut l'últim domicili en el territori espanyol o tingui béns immobles a Espanya.

4t Així mateix, en matèria de contractes de consumidors, quan el comprador tingui el domicili a Espanya si es tracta d'una venda a terminis d'objectes mobles corporals o de préstecs destinats a finançar la seva adquisició; i en el cas de qualsevol altre contracte de prestació de servei o relatiu a béns mobles, quan la subscripció del contracte hagi estat precedida per una oferta personal o de publicitat realitzada a Espanya o el consumidor hagi portat a terme en el territori espanyol els actes necessaris per a la subscripció del contracte; en matèria d'assegurances, quan l'assegurat i l'assegurador tinguin el domicili a Espanya; i en els litigis relatius a l'explotació d'una sucursal, agència o establiment mercantil, quan aquest estigui en el territori espanyol. En matèria concursal cal atènyer-se al que disposa la seva llei reguladora.

5è Quan es tracti d'adoptar mesures provisionals o d'assegurament respecte a persones o béns que estiguin en el territori espanyol i s'hagin de complir a Espanya.

Article vint-i-tres

1. En l'ordre penal, correspon a la jurisdicció espanyola el coneixement de les causes per delictes i faltes comesos en el territori espanyol o comesos a bord de vaixells o aeronaus espanyols, sense perjudici del que prevenen els tractats internacionals en què Espanya sigui part.

2. Així mateix, coneix dels fets previstos en les lleis penals espanyoles com a delictes, encara que hagin estat comesos fora del territori nacional, sempre que els criminalsment responsables siguin espanyols o estrangers que hagin adquirit la nacionalitat espanyola posteriorment a la comissió del fet i es donin els requisits següents:

- a) Que el fet sigui punible en el lloc d'execució.
- b) Que el perjudicat o el Ministeri Fiscal denunciïn o interposin una querrela davant els tribunals espanyols.
- c) Que el delinqüent no hagi estat absolt, indultat o penat a l'estranger, o, en aquest últim cas, no hagi complert la condemna. Si només l'ha complert en part, se li ha de tenir en compte per rebaixar-li proporcionalment la que li correspongui.

3. La jurisdicció espanyola coneix dels fets comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional si són susceptibles de tipificar-se, segons la llei penal espanyola, com a algun dels delictes següents:

- a) De traïció i contra la pau o la independència de l'Estat.
- b) Contra el titular de la Corona, el consort, el successor o el regent.
- c) Rebel·lió i sedició.
- d) Falsificació de la signatura o estampilla reials, del segell de l'Estat, de les signatures dels ministres i dels segells públics o oficials.
- e) Falsificació de moneda espanyola i la seva expedició.
- f) Qualsevol altra falsificació que perjudiqui directament el crèdit o els interessos de l'Estat, i introducció o expedició del que s'hagi falsificat.
- g) Atemptat contra autoritats o funcionaris públics espanyols.
- h) Els perpetrats en l'exercici de les seves funcions per funcionaris públics espanyols residents a l'estranger i els delictes contra l'Administració pública espanyola.
- i) Els relatius al control de canvis.

4. També és competent la jurisdicció espanyola per conèixer dels fets comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional susceptibles de tipificar-se, segons la llei penal espanyola, com algun dels delictes següents:

- a) Genocidi.
- b) Terrorisme.
- c) Pirateria i apoderament il·lícit d'aeronaus.
- d) Falsificació de moneda estrangera.
- e) Els relatius a la prostitució.
- f) Tràfic il·legal de drogues psicòtropes, tòxiques i estupefaents.
- g) I qualsevol altre que, segons els tractats o convenis internacionals, hagi de ser perseguit a Espanya.

5. En els supòsits dels apartats 3 i 4, és aplicable el que disposa la lletra c) de l'apartat 2 d'aquest article.

Article vint-i-quatre

En l'ordre contenciós administratiu és competent, en tot cas, la jurisdicció espanyola si la pretensió que es dedueix es refereix a disposicions de caràcter general o a actes de les administracions públiques espanyoles. Així mateix, coneix de les que es dedueixin en relació amb actes dels poders públics espanyols, d'acord amb el que disposin les lleis.

Article vint-i-cinc

En l'ordre social, els jutjats i tribunals espanyols són competents:

1r En matèria de drets i obligacions derivats d'un contracte de treball, si els serveis s'han prestat a Espanya o el contracte s'ha subscrit en el territori espanyol; si el demandat té el domicili en el territori espanyol o una agència, sucursal, delegació o qualsevol altra representació a Espanya; si el treballador i l'empresari tenen nacionalitat espanyola, sigui quin sigui el lloc de prestació dels serveis o de subscripció del contracte; i a més, en el cas de contracte

d'embarcament, si el contracte va ser precedit d'una oferta rebuda a Espanya per un treballador espanyol.

2n En matèria de control de legalitat dels convenis col·lectius de treball subscrits a Espanya i de pretensions derivades de conflictes col·lectius de treball promoguts en el territori espanyol.

3r En matèria de pretensions de Seguretat Social davant d'entitats espanyoles o que tinguin domicili, agència, delegació o qualsevol altra representació a Espanya.

TÍTOL II

De la planta i l'organització territorial

CAPÍTOL I

DELS JUTJATS I TRIBUNALS

Article vint-i-sis

L'exercici de la potestat jurisdiccional s'atribueix als jutjats i tribunals següents:

- Jutjats de pau.
- Jutjats de primera instància i instrucció, contenciosos administratius, socials, de menors i de vigilància penitenciària.
- Audiències provincials.
- Tribunals superiors de justícia.
- Audiència Nacional.
- Tribunal Suprem.

Article vint-i-set

1. En les sales dels tribunals en les quals hi hagi dues o més seccions, s'han de designar per numeració ordinal.

2. En les poblacions en què hi hagi dos o més jutjats del mateix ordre jurisdiccional i de la mateixa classe, s'han de designar per numeració cardinal.

Article vint-i-vuit

En cada sala o secció dels tribunals hi ha d'haver una o més secretaries i només una en cada jutjat.

Article vint-i-nou

La planta dels jutjats i tribunals s'estableix per llei. Ha de ser revisada, almenys, cada cinc anys, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, per adaptar-la a les noves necessitats.

CAPÍTOL II

DE LA DIVISIÓ TERRITORIAL JUDICIAL

Article trenta

L'Estat s'organitza territorialment, a efectes judicials, en municipis, partits, províncies i comunitats autònomes.

Article trenta-u

El municipi es corresponen amb la demarcació administrativa del mateix nom.

Article trenta-dos

1. El partit és la unitat territorial integrada per un o més municipis limítrofs, que pertanyen a una mateixa província.

2. La modificació de partits s'ha de fer, si s'escau, en funció del nombre d'assumptes, de les característiques de la població, mitjans de comunicació i comarques naturals.

3. El partit pot coincidir amb la demarcació provincial.

Article trenta-tres

La província s'ajusta als límits territorials de la demarcació administrativa del mateix nom.

Article trenta-quatre

La comunitat autònoma és l'àmbit territorial dels tribunals superiors de justícia.

Article trenta-cinc

1. La demarcació judicial, que determina la circumscripció territorial dels òrgans judicials, s'estableix per llei.

2. Amb aquesta finalitat, les comunitats autònomes han de participar en l'organització de la demarcació judicial dels seus territoris respectius i han de remetre al Govern, a sol·licitud d'aquest, una proposta d'aquesta en la qual han de fixar els partits judicials.

3. El Ministeri de Justícia, vistes les propostes de les comunitats autònomes, ha de redactar un avantprojecte, que ha de ser objecte d'informe del Consell General del Poder Judicial en el termini de dos mesos.

4. Emès l'informe, el Govern ha d'aprovar l'oportú projecte de llei, que, juntament amb les propostes de les comunitats autònomes i de l'informe del Consell General del Poder Judicial, ha de remetre a les Corts Generals per a la seva tramitació.

5. La demarcació judicial ha de ser revisada cada cinc anys o abans si les circumstàncies ho aconsellen, mitjançant una llei elaborada de conformitat amb el procediment anteriorment establert.

6. Les comunitats autònomes han de determinar, per llei, la capitalitat dels partits judicials.

Article trenta-sis

La creació de seccions i jutjats correspon al Govern si no suposa una alteració de la demarcació judicial, escoltats preceptivament la comunitat autònoma afectada i el Consell General del Poder Judicial.

Article trenta-set

1. Correspon al Govern, a través del Ministeri de Justícia, proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per a l'exercici de la seva funció amb independència i eficàcia.

2. A aquest efecte, el Consell General del Poder Judicial ha de remetre anualment al Govern, a través del Ministeri de Justícia, una relació circumstanciada de les necessitats que consideri existents.

3. Es pot atribuir a les comunitats autònomes la gestió de tot tipus de recursos, sigui quina sigui la seva consideració pressupostària, corresponents a les competències atribuïdes al Govern a l'apartat 1 d'aquest article, quan els respectius estatuts d'autonomia les facultin en aquesta matèria.

4. Els recursos propis que les comunitats autònomes destinin a les mateixes finalitats s'han de recollir en un programa anual que ha de ser aprovat, amb l'informe favorable previ del Consell General del Poder Judicial, per la corresponent assemblea legislativa.

TÍTOL III

Dels conflictes de jurisdicció i dels conflictes i qüestions de competència

CAPÍTOL I

DELS CONFLICTES DE JURISDICCIO

Article trenta-vuit

1. Els conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals i l'Administració han de ser resolts per un òrgan col·legiat constituït pel president del Tribunal Suprem, que el presideix, i per cinc vocals, dels quals dos han de ser magistrats de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, designats pel Ple del Consell General del Poder Judicial, i els altres tres han de ser consellers permanents d'Estat, i hi actua com a secretari el de govern del Tribunal Suprem.

2. El president té sempre vot de qualitat en cas d'empat.

Article trenta-nou

1. Els conflictes de jurisdicció entre els jutjats o tribunals i la jurisdicció militar els resol una sala composta pel president del Tribunal Suprem, que la presideix, dos magistrats de la Sala Penal del dit Alt Tribunal, designats pel Ple del Consell General del Poder Judicial, i dos consellers togats del Consell Suprem de Justícia Militar designats pel dit Consell. Actua com a secretari d'aquesta sala el de govern del Tribunal Suprem.

2. El president té sempre vot de qualitat en cas d'empat.

Article quaranta

Anualment es renoven els components dels òrgans col·legiats decisoris previstos en els dos articles anteriors.

Article quaranta-u

El plantejament, tramitació i decisió dels conflictes de jurisdicció s'ha d'ajustar al que disposa la llei.

CAPÍTOL II

DELS CONFLICTES DE COMPETÈNCIA

Article quaranta-dos

Els conflictes de competència que es puguin produir entre jutjats o tribunals de diferent ordre jurisdiccional, integrats en el poder judicial, els resol una sala especial del Tribunal Suprem, presidida pel president i composta per dos magistrats, un per cada ordre jurisdiccional en conflicte, designats anualment per la Sala de Govern. Actua com a secretari d'aquesta sala especial el de govern del Tribunal Suprem.

Article quaranta-tres

Els conflictes de competència, tant positius com negatius, poden ser promoguts d'ofici o a instància de part o del Ministeri Fiscal, mentre el procés no hagi conclòs per sentència ferma, llevat que el conflicte es refereixi a l'execució de la decisió.

Article quaranta-quatre

L'ordre jurisdiccional penal sempre és preferent. Cap jutge o tribunal pot plantejar un conflicte de competència als òrgans de l'esmentat ordre jurisdiccional.

Article quaranta-cinc

Suscitat el conflicte de competència en un escrit raonat, en el qual s'han d'expressar els preceptes legals en què es fonamenta, el jutge o tribunal, oïdes les parts i el Ministeri Fiscal pel termini comú de deu dies, ha de decidir per mitjà d'una interlocutòria si és procedent declinar el coneixement de l'assumpte o requerir l'òrgan jurisdiccional que n'estigui coneixent perquè deixi de fer-ho.

Article quaranta-sis

1. Al requeriment d'inhibició s'hi ha d'adjuntar un testimoni de la interlocutòria dictada pel jutge o tribunal requeridor, dels escrits de les parts i del Ministeri Fiscal i dels altres particulars que s'estimin conduents per justificar la competència d'aquell.

2. El requerit, amb audiència del Ministeri Fiscal i de les parts pel termini comú de deu dies, ha de dictar interlocutòria en què resolgui sobre la seva competència.

Article quaranta-set

1. Si no s'accedeix al requeriment, s'ha de comunicar al requeridor i han d'elevat tots dos les actuacions a la Sala de Conflictes, i els dos òrgans han de conservar, si s'escau, els testimonis necessaris per complir el que preveu l'apartat 2 de l'article 48.

2. La Sala, oït el Ministeri Fiscal per un termini no superior a deu dies, ha de dictar interlocutòria en els deu següents, sense que s'hi pugui presentar cap recurs en contra. La interlocutòria que es dicti ha de resoldre definitivament el conflicte de competència.

Article quaranta-vuit

1. Des que es dicti la interlocutòria en què es declini la competència o s'acordi el requeriment, i des que el jutge o tribunal requerit en tingui coneixement, se suspèn el procediment en l'assumpte a què es refereix.

2. No obstant això, la suspensió no afecta les actuacions preventives o preparatòries ni les cautelars, siguin quins siguin els ordres jurisdiccional en eventual conflicte, que tinguin caràcter urgent o necessari, o que, si no s'adoptessin, podrien produir un mal irreparable o de difícil reparació. Si s'escau, els jutges o tribunals han d'adoptar les garanties que siguin procedents per assegurar els drets o els interessos de les parts o de tercers o l'interès públic.

Article quaranta-nou

Les resolucions recaigudes en la tramitació dels conflictes de competència no són susceptibles de cap recurs, ordinari o extraordinari.

Article cinquanta

1. Contra la resolució ferma en què l'òrgan de l'ordre jurisdiccional indicat a la resolució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 9 declari la seva falta de jurisdicció en un procés els subjectes i pretensions del qual siguin els mateixos, es pot interposar en el termini de deu dies un recurs per defecte de jurisdicció.

2. El recurs s'ha d'interposar davant l'òrgan que hagi dictat la resolució, el qual, després d'oïr les parts personades, si n'hi ha, ha de remetre les actuacions a la Sala de Conflictes.

3. La Sala ha de reclamar al jutjat o tribunal que hagi declarat en primer lloc la seva falta de jurisdicció que li remeti les actuacions i, oït el Ministeri Fiscal per un termini no superior a deu dies, ha de dictar interlocutòria dins dels deu següents.

CAPÍTOL III

DE LES QÜESTIONS DE COMPETÈNCIA

Article cinquanta-u

1. Les qüestions de competència entre jutjats i tribunals d'un mateix ordre jurisdiccional les resol l'òrgan immediatament superior comú, de conformitat amb les normes establertes en les lleis processals.

2. En la resolució en què es declari la falta de competència s'ha d'expressar l'òrgan que es consideri competent.

Article cinquanta-dos

No es poden suscitar qüestions de competència entre jutges i tribunals subordinats entre si. El jutge o tribunal superior ha de fixar, en tot cas, i sense ulterior recurs, la seva pròpia competència, oïdes les parts i el Ministeri Fiscal pel termini comú de deu dies. Acordat el que sigui procedent, han de sol·licitar les actuacions al jutge o tribunal inferior o li han de remetre aquelles de les quals estigui coneixent.

TÍTOL IV

De la composició i atribucions dels òrgans jurisdiccional

CAPÍTOL I

DEL TRIBUNAL SUPREM

Article cinquanta-tres

El Tribunal Suprem, amb seu a la vila de Madrid, és l'òrgan jurisdiccional superior en tots els ordres, llevat del que es disposa en matèria de garanties constitucionals. Té jurisdicció a tot Espanya i cap altre pot tenir el títol de Suprem.

Article cinquanta-quatre

El Tribunal Suprem es compon del president, els presidents de sala i els magistrats que determina la llei per a cada una de les sales i, si s'escau, seccions en què aquestes es poden articular.

Article cinquanta-cinc

El Tribunal Suprem està integrat per les sales següents:

- Primera, Civil.
- Segona, Penal.
- Tercera, Contenciosa Administrativa.
- Quarta, Social.

Article cinquanta-sis

La Sala Civil del Tribunal Suprem coneix:

1r Dels recursos de cassació, revisió i altres d'extraordinaris en matèria civil que estableixi la llei.

2n De les demandes de responsabilitat civil per fets realitzats en l'exercici del seu càrrec, dirigides contra el president del Govern, presidents del Congrés i del Senat, president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, president del Tribunal Constitucional, membres del Govern, diputats i senadors, vocals del Consell General del Poder Judicial, magistrats del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem, presidents de l'Audi-

ència Nacional i de qualsevol de les seves sales i dels tribunals superiors de justícia, fiscal general de l'Estat, fiscals de sala del Tribunal Suprem, president i consellers del Tribunal de Comptes, president i consellers del Consell d'Estat, defensor del poble i president i consellers d'una comunitat autònoma quan així ho determini el seu estatut d'autonomia.

3r De les demandes de responsabilitat civil dirigides contra magistrats de l'Audiència Nacional o dels tribunals superiors de justícia per fets realitzats en l'exercici dels seus càrrecs.

4t De les peticions d'execució de sentències dictades per tribunals estrangers, llevat que, d'acord amb el que s'hagi acordat en els tractats, correspongui conèixer-ne a un altre jutjat o tribunal.

Article cinquanta-set

La Sala Penal del Tribunal Suprem coneix:

1r Dels recursos de cassació, revisió i altres d'extraordinaris en matèria penal que estableixi la llei.

2n De la instrucció i enjudiciament de les causes contra el president del Govern, presidents del Congrés i del Senat, president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, president del Tribunal Constitucional, membres del Govern, diputats i senadors, vocals del Consell General del Poder Judicial, magistrats del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem, president de l'Audiència Nacional i de qualsevol de les seves sales i dels tribunals superiors de justícia, fiscal general de l'Estat, fiscals de sala del Tribunal Suprem, president i consellers del Tribunal de Comptes, president i consellers del Consell d'Estat i defensor del poble, així com de les causes que, si s'escau, determinin els estatuts d'autonomia.

3r De la instrucció i enjudiciament de les causes contra magistrats de l'Audiència Nacional o d'un tribunal superior de justícia.

Article cinquanta-vuit

La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem coneix:

1r En única instància, dels recursos contenciosos administratius que es promoguin contra actes i disposicions emanades del Consell de Ministres o de les seves comissions delegades, dels recursos contra els actes i disposicions procedents del Consell General del Poder Judicial i contra els actes i disposicions dels òrgans de govern del Congrés dels Diputats i del Senat, del Tribunal Constitucional, del Tribunal de Comptes i del defensor del poble en matèria de personal i actes d'administració.

2n Dels recursos de cassació que s'interposin contra les sentències dictades per la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

3r Dels recursos de cassació que estableixi la llei contra les sentències dictades en única instància per les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia en recursos contra actes i disposicions procedents d'òrgans de l'Administració de l'Estat.

4t Dels recursos de cassació que estableixi la llei contra les sentències dictades en única instància per les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia, en relació amb actes i disposicions de les comunitats autònomes i sempre que el recurs es fonamenti en la infracció de normes no emanades dels òrgans d'aquelles.

5è Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions del Tribunal de Comptes.

6è Dels recursos de revisió que estableixi la llei i que no estiguin atribuïts a les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia.

Article cinquanta-nou

La Sala Social del Tribunal Suprem coneix dels recursos de cassació i revisió i altres d'extraordinaris que estableixi la llei en matèries pròpies d'aquest ordre jurisdiccional.

Article seixanta

1. A més, cada una de les sales del Tribunal Suprem coneix de les recusacions que s'interposin contra els magistrats que les componen, i de les qüestions de competència entre jutjats o tribunals de l'ordre jurisdiccional propi que no en tinguin un altre de superior comú.

2. A aquests efectes, els magistrats recusats no formen part de la sala.

Article seixanta-u

Una sala formada pel president del Tribunal Suprem, els presidents de sala i el magistrat més antic i el més nou de cada una d'aquestes coneix:

1r Dels recursos de revisió contra les sentències dictades en única instància per la Sala Contenciosa Administrativa de l'esmentat Tribunal.

2n Dels incidents de recusació del president del Tribunal Suprem, o dels presidents de sala, o de més de dos magistrats d'una sala.

En aquest cas, els afectats directament per la recusació han de ser substituïts pels qui correspongui.

3r De les demandes de responsabilitat civil que s'adrecin contra els presidents de sala o contra tots o la major part dels magistrats d'una sala de l'esmentat Tribunal per fets realitzats en l'exercici del seu càrrec.

4t De la instrucció i enjudiciament de les causes contra els presidents de sala o contra els magistrats d'una sala, quan siguin jutjats tots o la major part dels que la constitueixen.

5è Del coneixement de les pretensions de declaració d'error judicial quan aquest s'imputi a una sala del Tribunal Suprem.

CAPÍTOL II

DE L'AUDIÈNCIA NACIONAL

Article seixanta-dos

L'Audiència Nacional, amb seu a la vila de Madrid, té jurisdicció a tot Espanya.

Article seixanta-tres

1. L'Audiència Nacional es compon del president, els presidents de sala i els magistrats que determini la llei per a cada una de les seves sales i seccions.

2. El president de l'Audiència Nacional té la consideració de president de sala del Tribunal Suprem, i els presidents de sala, la categoria de magistrat del Tribunal Suprem.

Article seixanta-quatre

1. L'Audiència Nacional està integrada per les sales següents:

- Penal.
- Contenciosa Administrativa.
- Social.

2. En el cas que el nombre d'assumpes ho aconselli, es poden crear dues o més seccions dins d'una sala.

Article seixanta-cinc

La Sala Penal de l'Audiència Nacional coneix:

1r En única instància, de l'enjudiciament de les causes pels delictes següents:

a) Delictes contra el titular de la Corona, el consort, el successor, alts organismes de la Nació i forma de govern.

b) Falsificació de moneda, delictes monetaris i relatius al control de canvis.

c) Defraudacions i maquinacions per alterar el preu de les coses que produeixin o puguin produir greu repercussió en la seguretat del tràfic mercantil, en l'economia nacional o perjudici patrimonial en una generalitat de persones en el territori de més d'una audiència.

d) Tràfic de drogues o estupefaents, frauds alimentaris i de substàncies farmacèutiques o medicinals, sempre que siguin comesos per bandes o grups organitzats i produeixin efectes en llocs que pertanyin a diferents audiències.

e) Delictes comesos fora del territori nacional, quan de conformitat amb les lleis o els tractats correspongui el seu enjudiciament als tribunals espanyols.

En tot cas, la Sala Penal de l'Audiència Nacional estén la seva competència al coneixement dels delictes conneixos amb tots els esmentats anteriorment.

2n Dels procediments penals iniciats a l'estranger, de l'execució de sentències dictades per tribunals estrangers o del compliment de pena de presó imposada per tribunals estrangers, quan en virtut d'un tractat internacional correspongui a Espanya la continuació d'un procediment penal iniciat a l'estranger, l'execució d'una sentència penal estrangera o el compliment d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat.

3r De les qüestions de cessió de jurisdicció en matèria penal derivades del compliment de tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

4t Dels procediments judicials d'extradició passiva, sigui quin sigui el lloc de residència o en què hagi tingut lloc la detenció del presumpte extraditat.

5è Dels recursos que s'interposin contra les sentències i altres resolucions dels jutjats centrals d'instrucció.

6è De qualsevol altre assumpte que li atribueixin les lleis.

Articles seixanta-sis

La Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional coneix en única instància dels recursos contra disposicions i actes emanats dels ministres i dels secretaris d'Estat, llevat que confirmen en via administrativa de recurs o en procediment de fiscalització o tutela els dictats per òrgans o entitats diferents, sigui quin sigui el seu àmbit territorial.

Article seixanta-set

La Sala Social de l'Audiència Nacional coneix en única instància:

1r Dels processos especials d'impugnació de convenis col·lectius l'àmbit territorial d'aplicació dels quals és superior al territori d'una comunitat autònoma.

2n Dels processos sobre conflictes col·lectius la resolució dels quals ha de tenir efecte en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma.

Article seixanta-vuit

1. A més, cada una de les sales de l'Audiència Nacional coneix de les recusacions que s'interposin contra els magistrats que les componen.

2. A aquests efectes, els magistrats recusats no formen part de la sala.

Article seixanta-nou

Una sala formada pel president de l'Audiència Nacional, els presidents de les sales i el magistrat més antic i el més nou de cada una, o el que, respectivament, el substitueixi, coneix dels incidents de recusació del president, dels presidents de sala o de més de dos magistrats d'una sala.

CAPÍTOL III

DELS TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

Article setanta

El tribunal superior de justícia de la comunitat autònoma culmina l'organització judicial en el seu àmbit territorial, sense perjudici de la jurisdicció que correspon al Tribunal Suprem.

Article setanta-u

El tribunal superior de justícia adopta el nom de la comunitat autònoma i estén la seva jurisdicció a l'àmbit territorial d'aquesta.

Article setanta-dos

1. El tribunal superior de justícia està integrat per les següents sales: civil i penal, contenciosa administrativa i social.

2. Es compon d'un president, que també ho és de la seva sala civil i penal, i té la consideració de magistrat del Tribunal Suprem mentre exerceixi el càrrec; dels presidents de sala i dels magistrats que determini la llei per a cada una de les sales i, si s'escau, de les seccions que es puguin crear dins d'aquestes.

Article setanta-tres

1. La sala civil i penal del tribunal superior de justícia coneix, com a sala civil:

a) Del recurs de cassació que estableixi la llei contra resolucions d'òrgans jurisdiccionals de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma, sempre que el recurs es fonamenti en infracció de normes del dret civil, foral o especial propi de la comunitat, i quan el corresponent estatut d'autonomia hagi previst aquesta atribució.

b) Del recurs extraordinari de revisió que estableixi la llei contra sentències dictades per òrgans jurisdiccionals de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma, en matèria de dret civil, foral o especial propi de la comunitat autònoma, si el corresponent estatut d'autonomia ha previst aquesta atribució.

2. Aquesta sala també coneix:

a) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per fets comesos en l'exercici dels seus respectius càrrecs, dirigides contra el president i membres del consell de govern de la comunitat autònoma i contra els membres de l'assemblea legislativa, quan aquesta atribució no correspongui, segons els estatuts d'autonomia, al Tribunal Suprem.

b) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per fets comesos en l'exercici del seu càrrec, contra tots o la major part dels magistrats d'una audiència provincial o de qualsevol de les seves seccions.

c) De les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma que no en tinguin un altre de superior comú.

3. Com a sala penal, correspon a aquesta sala:

a) El coneixement de les causes penals que els estatuts d'autonomia reserven al coneixement dels tribunals superiors de justícia.

b) La instrucció i la decisió de les causes penals contra jutges, magistrats i membres del Ministeri Fiscal per delictes o faltes comesos en l'exercici del seu càrrec a la comunitat autònoma, sempre que aquesta atribució no correspongui al Tribunal Suprem.

c) La decisió de les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'ordre penal amb seu a la comunitat autònoma que no en tinguin un altre de superior comú.

4. Li correspon, igualment, la decisió de les qüestions de competència entre jutjats de menors de diferents províncies de la comunitat autònoma.

Article setanta-quatre

1. La sala contenciosa administrativa del tribunal superior de justícia coneix en única instància:

a) Dels recursos contenciosos administratius contra els actes i les disposicions dels òrgans de l'Administració de l'Estat que no estiguin atribuïts o s'atribueixin per llei a altres òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.

b) Dels recursos contenciosos administratius que es formulin contra els actes i les disposicions administratius del consell de govern de la comunitat autònoma, del seu president i dels consellers, llevat que confirmen en la via administrativa de recurs o en procediment de fiscalització o tutela els dictats per òrgans o entitats diferents.

c) Dels recursos contra les disposicions i actes procedents dels òrgans de govern de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma i dels seus comissionats, en matèria de personal i actes d'administració.

d) Del recurs contenciós electoral contra els acords de les juntes electorals sobre proclamació d'electes, així com sobre l'elecció i proclamació dels presidents de les corporacions locals.

2. En segona instància coneix dels recursos que estableixi la llei i que es promoguin contra les resolucions dels jutjats contenciosos administratius amb seu a la comunitat autònoma.

3. La sala contenciosa administrativa del tribunal superior de justícia també coneix de les qüestions de competència entre els jutjats contenciosos administratius amb seu a la comunitat autònoma.

Article setanta-cinc

La sala social del tribunal superior de justícia coneix:

1. En única instància, dels processos que la llei estableixi sobre controvèrsies que afectin interessos dels treballadors i empresaris en un àmbit superior al d'un jutjat social i no superior al de la comunitat autònoma.

2. Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutjats socials de la comunitat autònoma.

3. De les qüestions de competència que se suscitin entre els jutjats socials de la comunitat autònoma.

Article setanta-sis

Cada una de les sales del tribunal superior de justícia coneix de les recusacions que es formulin contra els seus magistrats quan la competència no correspongui a la sala a què es refereix l'article següent.

Article setanta-set

1. Una sala constituïda pel president del tribunal superior de justícia, els presidents de sala i el magistrat més nou de cada una d'aquestes coneix de les recusacions formulades contra el president, els presidents de sala o d'audiències provincials amb seu a la comunitat autònoma o de dos o més magistrats d'una sala o secció o d'una audiència provincial.

2. El recusat no pot formar part de la sala, i s'ha de produir, si s'escau, la seva substitució d'acord amb el que preveu aquesta llei.

Article setanta-vuit

Si el nombre d'assumptes procedents de determinades províncies o altres circumstàncies ho requereixen, es poden crear, amb caràcter excepcional, sales contencioses administratives o socials amb jurisdicció limitada a una o diverses províncies de la mateixa comunitat autònoma, a la capital de la qual han de tenir la seu. Aquestes sales han d'estar formades, com a mínim, pel seu president, i s'han de completar, si s'escau, amb magistrats de l'audiència provincial de la seva seu.

Article setanta-nou

En els tribunals superiors de justícia on el nombre d'assumptes ho justifiqui, la llei de planta pot reduir el de magistrats, de manera que les sales quedin compostes pel president respectiu i pels presidents i magistrats, si s'escau, que aquella determini.

CAPÍTOL IV

DE LES AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Article vuitanta

1. Les audiències provincials, que tenen la seu a la capital de la província, de la qual adopten el nom, estenen la seva jurisdicció a tota la província.

2. Es poden crear seccions de l'audiència provincial fora de la capital de la província, a les quals queden adscrits un o diversos partits judicials.

Article vuitanta-u

1. Les audiències provincials es componen d'un president i dos o més magistrats. També poden estar integrades per dues o més seccions de la mateixa composició, cas en què el president de l'audiència presideix la secció primera.

2. Quan l'escàs nombre d'assumptes de què conegui una audiència provincial ho aconselli, la seva plantilla pot constar d'un o dos magistrats, inclòs el president. En aquest cas, l'audiència provincial s'ha de completar per a l'enjudiciament i decisió, i quan la naturalesa de la resolució que s'hagi de dictar ho exigeixi, amb el nombre de magistrats que es requereixin del tribunal superior de justícia. A aquests efectes, la sala de govern ha d'establir un torn per a cada any judicial.

Article vuitanta-dos

Les audiències provincials coneixen:

1r En judici oral i públic, i en única instància, de les causes per delictes, a excepció de les que la llei atribueixi al coneixement dels jutjats d'instrucció o d'altres tribunals previstos en aquesta llei.

2n Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades en matèria penal pels jutjats d'instrucció de la província.

Les apel·lacions de les resolucions dictades pels jutjats d'instrucció en judici de faltes, quan així ho estableixi la llei, les decideix definitivament mitjançant un torn de repartiment un magistrat de l'audiència provincial, que hi actua com a tribunal unipersonal.

3r Dels recursos que estableixi la llei contra resolucions dictades en primera instància en matèria civil, pels jutjats de primera instància de la província.

4t De les qüestions de competència, en matèria civil i penal, que se suscitin entre jutjats de la província que no tinguin un altre superior comú.

5è De les recusacions dels seus magistrats quan la competència no estigui atribuïda a la sala especial existent a aquests efectes al si dels tribunals superiors de justícia.

6è Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dels jutjats de vigilància penitenciària en matèria d'execució de penes.

7è Dels recursos contra les resolucions dels jutjats de menors amb seu a la província i de les qüestions de competència entre aquests.

Article vuitanta-tres

1. El judici del jurat s'ha de celebrar en l'àmbit de l'audiència provincial o altres tribunals i en la forma que estableixi la llei.

2. La llei de jurat n'ha de regular la composició i competències, tenint en compte els principis següents:

a) La funció de jurat és obligatòria i ha d'estar remunerada durant el seu desenvolupament. La llei ha de regular els supòsits d'incompatibilitat, recusació i abstenició.

b) La intervenció del ciutadà en el jurat ha de satisfer plenament el seu dret a participar en l'Administració de justícia reconegut a l'article 125 de la Constitució.

c) La jurisdicció del jurat ha d'estar determinada respecte als delictes que la llei estableixi.

d) La competència per al coneixement dels assumptes penals subjectes a la seva jurisdicció s'estableix en funció de la naturalesa dels delictes i la quantia de les penes que tinguin assenyalades.

CAPÍTOL V

DELS JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ, CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS, SOCIALS, DE VIGILÀNCIA PENITENCIÀRIA I DE MENORS

Article vuitanta-quatre

En cada partit hi ha d'haver un o més jutjats de primera instància i instrucció amb seu a la capital d'aquell i jurisdicció en tot el seu àmbit territorial. Adopten la designació del municipi on tinguin la seu.

Article vuitanta-cinc

Els jutjats de primera instància coneixen en l'ordre civil:

1r En primera instància, dels judicis que no estiguin atribuïts per aquesta llei a altres jutjats o tribunals.

2n Dels actes de jurisdicció voluntària previstos a la llei.

3r Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dels jutjats de pau del partit.

4t De les qüestions de competència en matèria civil entre els jutjats de pau del partit.

Article vuitanta-sis

1. El registre civil és a càrrec dels jutges de primera instància i, per delegació d'aquests, dels de pau, de con-

formitat amb el que estableixi la llei, sense perjudici del que s'hi disposi per als altres registres civils, si s'escau.

2. La llei de planta ha de determinar les poblacions en les quals un o diversos jutges exerceixen amb exclusivitat funcions de registre civil, i a les ciutats on hi hagi més d'un jutjat de primera instància, quin o quins d'entre ells s'encarreguen del registre civil.

Article vuitanta-set

1. Els jutjats d'instrucció coneixen, en l'ordre penal:

a) De la instrucció de les causes l'enjudiciament de les quals correspongui a les audiències.

b) De la instrucció i decisió de les causes per delictes o falta en què així ho estableixi la llei.

c) Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades en judicis de faltes pels jutjats de pau del partit.

d) Dels procediments d'habeas corpus.

e) De les qüestions de competència en matèria penal entre els jutjats de pau del partit.

2. Correspon també als jutjats d'instrucció l'autorització en resolució motivada per a l'entrada en els domicilis i en els altres edificis o llocs d'accés que depenen del consentiment del titular, quan això sigui procedent per a l'execució forçosa dels actes de l'Administració.

Article vuitanta-vuit

A la vila de Madrid hi pot haver un o més jutjats centrals d'instrucció, amb jurisdicció a tot Espanya, que instrueixin les causes l'enjudiciament de les quals correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional i que han de resoldre quan la llei ho disposi.

Article vuitanta-nou

La llei de planta i demarcació pot establir, com a òrgans diferents, en els partits en què sigui convenient, els jutjats de primera instància i els jutjats d'instrucció.

Article noranta

1. En cada província, amb jurisdicció a tota la província i seu a la seva capital, hi ha d'haver un o més jutjats contenciosos administratius.

2. Quan el volum d'assumptes ho requereixi, es poden establir un o més jutjats contenciosos administratius a les poblacions que per llei es determini. Adopten la denominació del municipi on tenen la seu i estenen la seva jurisdicció al partit corresponent.

3. També es poden crear excepcionalment jutjats contenciosos administratius que estenguin la seva jurisdicció a més d'una província dins de la mateixa comunitat autònoma.

Article noranta-u

Els jutjats contenciosos administratius coneixen, en primera o única instància, dels recursos contenciosos administratius no atribuïts a altres òrgans d'aquest ordre jurisdiccional.

Article noranta-dos

1. En cada província, amb jurisdicció en tota la província i seu a la seva capital, hi ha d'haver un o més jutjats socials. També es poden establir en poblacions diferents de la capital de província quan les necessitats del servei o la proximitat a determinats nuclis de treball ho aconsellin; en aquest cas s'ha de delimitar l'àmbit de la seva jurisdicció.

2. Els jutjats socials poden estendre excepcionalment la seva jurisdicció a dues o més províncies dins de la mateixa comunitat autònoma.

Article noranta-tres

Els jutjats socials coneixen, en primera o única instància, dels processos sobre matèries pròpies d'aquest ordre jurisdiccional que no estiguin atribuïts a altres òrgans d'aquest.

Article noranta-quatre

1. En cada província, i dins de l'ordre jurisdiccional penal, hi ha d'haver un o diversos jutjats de vigilància penitenciària, que tenen les funcions jurisdiccionals previstes a la Llei general penitenciària en matèria d'execució de penes privatives de llibertat i mesures de seguretat, control jurisdiccional de la potestat disciplinària de les autoritats penitenciàries, empara dels drets i beneficis dels interns en els establiments penitenciaris i altres que assenyali la llei.

2. Es poden establir jutjats de vigilància penitenciària que estenguin la seva jurisdicció a dues o més províncies de la mateixa comunitat autònoma.

3. També es poden crear jutjats de vigilància penitenciària la jurisdicció dels quals no s'estengui a tota la província.

4. El càrrec de jutge de vigilància penitenciària és compatible amb el desenvolupament d'un òrgan de l'ordre jurisdiccional penal.

Article noranta-cinc

1. El nombre de jutjats de vigilància penitenciària es determina a la Llei de planta, atenent principalment els establiments penitenciaris existents i la seva classe.

2. El Govern ha d'establir la seu d'aquests jutjats, prèvia audiència de la comunitat autònoma afectada i del Consell General del Poder Judicial.

Article noranta-sis

En cada província, amb jurisdicció en tota la província i seu a la seva capital, hi ha d'haver un o més jutjats de menors. No obstant això, quan el volum de treball ho aconselli, es poden establir jutjats de menors la jurisdicció dels quals s'estengui o bé a un partit determinat o agrupació de partits, o bé a dues o més províncies de la mateixa comunitat autònoma. Adopten el nom de la població on radiqui la seu.

Article noranta-set

Correspon als jutges de menors l'exercici de les funcions que estableixin les lleis envers els menors que hagin incorregut en conductes tipificades per la llei com a delictes o falta i les altres que, en relació amb els menors d'edat, els atribueixin les lleis.

Article noranta-vuit

1. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de la sala de govern, a proposta, si s'escau, de la junta de jutges, que, en les circumscripcions on hi hagi més d'un jutjat de la mateixa classe, un o diversos d'aquests assumeixin amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes propis de l'ordre jurisdiccional de què es tracti.

2. Aquest acord s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i produeix efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adopti.

3. Els jutjats afectats han de continuar coneixent de tots els processos pendents davant d'aquests fins a la seva conclusió.

CAPÍTOL VI

DELS JUTJATS DE PAU

Article noranta-nou

1. En cada municipi on no hi hagi un jutjat de primera instància i instrucció, i amb jurisdicció en el terme corresponent, hi ha d'haver un jutjat de pau.

2. Hi pot haver una sola secretaria per a diversos jutjats.

Article cent

1. Els jutjats de pau coneixen, en l'ordre civil, de la substanciació en primera instància, decisió i execució dels processos que la llei determini. També compleixen funcions de registre civil i les altres que la llei els atribueixi.

2. En l'ordre penal, coneixen en primera instància de la substanciació, decisió i execució dels processos per faltes que els atribueixi la llei. Igualment poden intervenir en actuacions penals de prevenció, o per delegació, i en aquelles altres que assenyalin les lleis.

Article cent u

1. Els jutges de pau i els seus substituïts són nomenats per a un període de quatre anys per la sala de govern del tribunal superior de justícia corresponent. El nomenament recau en les persones elegides pel respectiu ajuntament.

2. Els jutges de pau i els seus substituïts són elegits pel ple de l'ajuntament, amb el vot favorable de la majoria absoluta dels seus membres, entre les persones que reuneixin les condicions legals i ho sol·licitin. Si no hi ha cap sol·licitant, el ple l'elegeix lliurement.

3. Aprovat l'acord corresponent, ha de ser remès al jutge de primera instància i instrucció, el qual l'ha d'elevat a la sala de govern.

4. Si en el termini de tres mesos, a comptar des que es produeixi la vacant en un jutjat de pau, l'ajuntament corresponent no efectua la proposta que preveuen els apartats anteriors, la sala de govern del tribunal superior de justícia ha de procedir a designar el jutge de pau. S'ha d'actuar de la mateixa manera quan la persona proposada per l'ajuntament no reuneixi, segons el parer de la mateixa sala de govern i escoltat el Ministeri Fiscal, les condicions exigides per aquesta llei.

5. Els jutges de pau han de prestar jurament davant del jutge de primera instància i instrucció i prendre possessió davant de qui estigui exercint la jurisdicció.

Article cent dos

Poden ser nomenats jutges de pau, tant titular com substituït, els qui, tot i no sent llicenciats en dret, reuneixin els requisits establerts en aquesta llei per a l'ingrés a la carrera judicial, i no estiguin inclosos en cap de les causes d'incapacitat o d'incompatibilitat previstes per a l'exercici de les funcions judicials, llevat de l'exercici d'activitats professionals o mercantils.

Article cent tres

1. Els jutges de pau són retribuïts pel sistema i en la quantia que legalment s'estableixi, i tenen, dins de la seva circumscripció, el tractament i precedència que es reconeixen en la seva als jutges de primera instància i instrucció.

2. Els jutges de pau i els substituïts, si s'escau, cessen pel transcurs del seu mandat i per les mateixes causes que els jutges de carrera en el que els sigui aplicable.

LLIBRE II

DEL GOVERN DEL PODER JUDICIAL

TÍTOL I

Dels òrgans de govern del poder judicial

CAPÍTOL ÚNIC

DISPOSICIONS GENERALS

Article cent quatre

1. El poder judicial s'organitza i exerceix les seves funcions d'acord amb els principis d'unitat i independència.

2. El govern del poder judicial correspon al Consell General del Poder Judicial, que exerceix les seves competències en tot el territori nacional, d'acord amb la Constitució i el que preveu aquesta Llei. Amb subordinació a aquest, les sales de govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia exerceixen les funcions que aquesta Llei els atribueix, sense perjudici de les que corresponen als presidents d'aquests tribunals i als titulars de la resta d'òrgans jurisdiccionals.

Article cent cinc

El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial és la primera autoritat judicial de la nació i té la representació del poder judicial i de l'òrgan de govern del mateix poder. La seva categoria i honors són els corresponents al titular d'un dels tres poders de l'Estat.

Article cent sis

1. Les sales de govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional exerceixen les seves atribucions en els esmentats tribunals. La de l'Audiència Nacional les exerceix, a més, sobre els jutjats centrals d'instrucció.

2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia exerceixen les seves competències en el mateix tribunal respecte als jutjats i tribunals radicats en la respectiva comunitat autònoma.

3. La resta dels òrgans jurisdiccionals exerceixen les seves atribucions governatives respecte al seu propi àmbit orgànic.

TÍTOL II

Del Consell General del Poder Judicial

CAPÍTOL I

DE LES ATRIBUCIONS DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

Article cent set

El Consell General del Poder Judicial té competències en les matèries següents:

1. Proposta per majoria de tres cinquens per al nomenament del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial.

2. Proposta per majoria de tres cinquens per al nomenament de membres del Tribunal Constitucional quan sigui procedent.

3. Inspecció de jutjats de tribunals.

4. Formació i perfeccionament, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives i règim disciplinari de jutges i magistrats.

5. Nomenament mitjançant ordre dels jutges i presentació a reial decret, ratificat pel ministre de Justícia, dels nomenaments de magistrats del Tribunal Suprem, presidents i magistrats.

6. Nomenament de secretari general i membres dels gabinets o serveis que en depenen.

7. Exercici de les competències relatives al Centre d'Estudis Judicials que la Llei li atribueix.

8. Elaboració i aprovació de l'avantprojecte de pressupost del Consell.

9. Potestat reglamentària en els termes previstos a l'article 110 d'aquesta Llei.

10. Publicació oficial de la col·lecció de jurisprudència del Tribunal Suprem.

11. Les altres que li atribueixin les lleis.

Article cent vuit

1. El Consell General del Poder Judicial ha d'emetre informe sobre els avantprojectes de lleis i disposicions generals en relació amb les matèries següents:

a) Determinació i modificació de demarcacions judicials en els termes de l'article 35 d'aquesta Llei.

b) Fixació i modificació de la plantilla orgànica de jutges, magistrats, secretaris i personal que presti serveis a l'Administració de justícia.

c) Estatut orgànic de jutges i magistrats.

d) Estatut orgànic dels secretaris i de la resta del personal al servei de l'Administració de justícia.

e) Normes processals i qualssevol altres que afectin la constitució, organització, funcionament i govern dels jutjats i tribunals.

f) Règim penitenciari.

g) Les altres que li atribueixin les lleis.

2. El Consell General del Poder Judicial ha d'emetre informe en el termini de trenta dies. Si en l'ordre de tramesa es fa constar la urgència de l'informe, el termini és de quinze dies.

3. El Govern ha de remetre el dit informe a les Corts Generals en el cas que es tracti d'avantprojectes de lleis.

4. El Consell General ha de ser escoltat amb caràcter previ al nomenament del fiscal general de l'Estat.

Article cent nou

1. El Consell General del Poder Judicial ha d'elevat anualment a les Corts Generals una memòria sobre l'estat, el funcionament i les activitats del mateix Consell i dels jutjats i tribunals de justícia. Així mateix, hi ha d'incloure les necessitats que, segons el seu judici, hi hagi en matèria de personal, instal·lacions i recursos, en general, per a l'exercici correcte de les funcions que la Constitució i les lleis assignen al poder judicial.

2. Les Corts Generals, d'acord amb els reglaments de les cambres, poden debatre el contingut de la memòria i reclamar, si s'escau, la compareixença del president del Consell General del Poder Judicial o del membre del mateix Consell en qui aquell delegui. El contingut de la memòria, d'acord sempre amb els reglaments de les cambres, pot donar lloc a la presentació de mocions, preguntes de resposta obligatòria per part del Consell i, en general, a l'adopció de totes les mesures que prevegin els reglaments.

Article cent deu

El Consell General del Poder Judicial pot dictar reglaments sobre el seu personal, organització i funcionament en el marc de la legislació sobre la funció pública. Aquests reglaments, que han de ser aprovats pel Ple del Consell General per majoria de tres cinquens dels seus membres, s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», autoritzats pel president.

CAPÍTOL II

DE LA COMPOSICIÓ DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL I DE LA DESIGNACIÓ I SUBSTITUCIÓ DELS SEUS MEMBRES

Article cent onze

El Consell General del Poder Judicial està integrat pel president del Tribunal Suprem, que el presideix, i per vint vocals nomenats pel Rei per un període de cinc anys.

Article cent dotze

1. Els vocals del Consell General del Poder Judicial són proposats pel Congrés dels Diputats i pel Senat.

2. Cada cambra ha d'elegir, per majoria de tres cinquens dels seus membres, quatre vocals entre advocats i altres juristes de reconeguda competència amb més de quinze anys en l'exercici de la seva professió, i per fer-ho s'ha de procedir segons el que preveu el seu respectiu reglament.

3. A més, cada una de les cambres ha de proposar, també per majoria de tres cinquens dels seus membres, sis vocals més elegits entre jutges i magistrats de totes les categories judicials que estiguin en servei actiu.

4. En cap cas poden ser elegits:

- a) Els qui hagin estat membres del Consell sortint.
- b) Els qui prestin serveis en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial.

Article cent tretze

Els vocals elegits segons el que preveuen els articles anteriors són nomenats pel Rei mitjançant real decret ratificat pel ministre de Justícia.

Article cent catorze

La sessió constitutiva del Consell General del Poder Judicial és presidida pel vocal de més edat, i se celebra una vegada nomenats els vint vocals, que prenen possessió del càrrec prestant jurament o promesa davant del Rei.

Article cent quinze

1. El Consell General del Poder Judicial es renova totalment cada cinc anys, computats des de la data de constitució. A aquest efecte, i amb sis mesos d'antelació a l'expiració del mandat del Consell, el seu president s'ha d'adreçar als de les cambres i sol·licitar que aquestes procedeixin a l'elecció dels nous vocals.

2. El Consell sortint continua en funcions fins a la presa de possessió del nou Consell.

Article cent setze

1. El cessament anticipat d'un vocal del Consell General del Poder Judicial dóna lloc a la seva substitució. A aquest efecte, el president del Consell ha de posar aquesta circumstància en coneixement de la cambra que hagi elegit el vocal cessant, perquè procedeixi a fer la nova proposta per idèntica majoria que la requerida a l'article 112.

2. Qui sigui proposat per substituir el vocal cessant ha de reunir els requisits que per a l'elecció d'aquest hagi requerit l'article 112.

CAPÍTOL III

DE L'ESTATUT DELS MEMBRES DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

Article cent disset

1. Els membres del Consell General del Poder Judicial han d'exercir la seva activitat amb dedicació absoluta i el seu càrrec és incompatible amb qualsevol altre lloc, professió o activitat, públics o privats, per compte propi o per compte d'altri, retribuïts o no, llevat de la mera administració del patrimoni personal o familiar. Els són aplicables, a més, les incompatibilitats específiques dels jutges i magistrats enunciades expressament a l'article 389, apartat 2n, d'aquesta Llei orgànica.

2. La situació administrativa per als qui siguin funcionaris públics, tant judicials com no judicials, és la de serveis especials.

Article cent divuit

1. Les destinacions dels titulars de les quals estiguin en una situació que comporti el dret de reserva de plaça pel fet d'ocupar un càrrec de durada determinada i dotat d'inamovibilitat es poden cobrir, fins i tot amb les promocions pertinents, per al temps que romanguin els titulars en aquesta situació, a través dels mecanismes ordinaris de provisió.

2. Els qui ocupin aquestes destinacions queden, quan es reintegri a la plaça el titular, adscrits al tribunal col·legiat en què s'hagi produït la reserva o, si es tracta d'un jutjat, a disposició del president del tribunal superior de justícia corresponent i sense minva de les retribucions que perceben. Mentre romanguin en aquesta situació han de prestar serveis en els llocs que determinin les respectives sales de govern, i meriten les indemnitzacions corresponents per raó del servei si aquests serveis es presten en un lloc diferent del lloc de residència, que ha de romandre en el de la plaça reservada que hagi ocupat.

3. Mentre ocupin la plaça reservada, una vegada transcorregut un any des que hi van accedir, o en qualsevol moment quan estiguin en situació d'adscripció, poden accedir en propietat a qualsevol destinacions pels mecanismes ordinaris de provisió i promoció. Ocupen definitivament la plaça reservada que serveixen si queda vacant per qualsevol causa. Quan quedin en situació d'adscrits, han de ser destinats a la primera vacant que es produeixi en el tribunal col·legiat de què es tracti o en els jutjats del mateix ordre jurisdiccional del lloc de la plaça reservada, llevat que es tracti de les places de president o legalment reservades a magistrats procedents de proves selectives, si no compleixen aquesta condició.

Article cent dinou

1. La responsabilitat civil i penal dels membres del Consell General del Poder Judicial s'exigeix pels tràmits establerts per a la dels magistrats del Tribunal Suprem.

2. Els vocals del Consell General del Poder Judicial no estan lligats per cap mandat imperatiu, i només poden ser remoguts dels càrrecs per esgotament del seu mandat, renúncia, incapacitat, incompatibilitats o incompliment greu dels deures del càrrec. L'acceptació de la renúncia és competència del president, i l'apreciació de les altres causes del cessament ha de ser acordada pel Ple del Consell General per majoria de tres cinquens dels seus membres.

3. Els vocals elegits d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 112 cessen si, per jubilació o altres raons, deixen de pertànyer a la carrera judicial. En aquest cas, s'ha de procedir segons el que disposa l'article 116.

Article cent vint

Els vocals del Consell General no poden ser promoguts durant la durada del seu mandat a la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, ni nomenats per a qualsevol càrrec de la carrera judicial de lliure designació o en la provisió del qual hi hagi apreciació de mèrits.

Article cent vint-i-u

1. Els membres del Consell General del Poder Judicial han de percebre, per tota la durada del seu mandat, la retribució que es fixi com a única i exclusiva atenent la importància de la seva funció. Ha de ser la mateixa per a tots i és incompatible amb qualsevol altra retribució.

2. Els vocals que en el moment de la seva elecció no pertanyin a cossos de l'Estat o de les administracions públiques o, tot i pertànyer a aquests cossos, no estiguin en situació de servei actiu i en cessar no s'hi reintegrin, sempre que hagin exercit el càrrec durant un mínim de tres anys, tenen dret a una remuneració de transició per un any, equivalent a la que percebien en el moment del cessament. Aquesta remuneració de transició està subjecta al mateix règim de concurrència o incompatibilitat, si s'escau, que es prevegi per als havers passius de l'Estat.

3. Quan el vocal del Consell General del Poder Judicial tingui dret a la percepció d'havers passius, pel fet de pertànyer a qualsevol cos o escala de funcionaris públics, o a pensió del sistema de Seguretat Social, se li ha de computar, als efectes de determinació de l'haver corresponent, el temps d'exercici d'aquelles funcions.

CAPÍTOL IV

DELS ÒRGANS DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

SECCIÓ PRIMERA

*Disposició general**Article cent vint-i-dos.*

1. El Consell General del Poder Judicial s'articula en els òrgans següents:

- President.
- Vicepresident.
- Ple.
- Comissió Permanent.
- Comissió Disciplinària.
- Comissió de Qualificació.

2. Es poden establir per reglament les comissions i delegacions que es considerin oportunes.

SECCIÓ SEGONA

*Del president**Article cent vint-i-tres.*

1. El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial és nomenat pel Rei a proposta del Consell General del Poder Judicial entre membres de la carrera judicial o juristes de reconeguda competència, amb més de quinze anys d'antiguitat en la carrera o en l'exercici de la professió. Pot ser reelegit i nomenat, per una sola vegada, per a un nou mandat.

2. La proposta del Consell General del Poder Judicial s'adopta per majoria de tres cinquens dels seus membres en la mateixa sessió constitutiva del Consell.

3. El nomenament del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial s'ha de fer en un reial decret ratificat pel president del Govern.

4. El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial ha de prestar jurament o promesa davant del Rei i prendre possessió del càrrec davant dels plens del Consell General del Poder Judicial i de l'esmentat Alt Tribunal en sessió conjunta.

5. El president del Consell General del Poder Judicial és substituït pel vicepresident en els supòsits de vacant, absència, malaltia o per un altre motiu legítim.

Article cent vint-i-quatre

1. El vicepresident del Consell General del Poder Judicial és proposat pel Ple d'aquest entre els seus vocals, per majoria de tres cinquens dels seus components, i nomenat pel Rei.

2. El vicepresident substitueix el president en els supòsits previstos a l'apartat 5 de l'article anterior, i exerceix les altres funcions que li atribueixen les lleis.

Article cent vint-i-cinc

El president del Consell General del Poder Judicial té les funcions següents:

1. Exercir la representació del Consell General del Poder Judicial.

2. Convocar i presidir les sessions del Ple i de la Comissió Permanent, i decidir els empats amb vot de qualitat.

3. Fixar l'ordre del dia de les sessions del Ple i de la Comissió Permanent.

4. Sotmetre totes les propostes que consideri oportunes en matèries de la competència del Ple o de la Comissió Permanent.

5. Proposar el nomenament de ponències per preparar la resolució o el despatx d'un assumpte.

6. Autoritzar amb la signatura els acords del Ple i de la Comissió Permanent.

7. Exercir la direcció superior de l'activitat dels òrgans tècnics del Consell.

8. Les altres previstes a la llei.

Article cent vint-i-sis

1. El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial cessa:

a) Pel fet d'haver expirat el termini del seu mandat, que s'entén esgotat en la mateixa data en què conclougui el del Consell General pel qual hagi estat proposat.

b) Per renúncia.

c) A proposta del Ple del Consell, per causa de notòria incapacitat, o incompliment greu dels deures del càrrec, apreciada per tres cinquens dels seus membres.

2. Els casos a què es refereixen les lletres b) i c) d'aquest article s'han de comunicar al Govern per mediació del Ministeri de Justícia. En aquests casos s'ha de procedir al nou nomenament de president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial.

SECCIÓ TERCERA

*Del Ple**Article cent vint-i-set*

És de la competència del Ple del Consell General del Poder Judicial:

1. La proposta de nomenament per majoria de tres cinquens del president del Tribunal Suprem i del Consell

General del Poder Judicial i del vicepresident d'aquest últim.

2. La proposta de nomenament de membres del Tribunal Constitucional, que ha de ser adoptada per majoria de tres cinquens dels seus membres.

3. La proposta de nomenament de presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem i qualssevol altres de discrecionals.

4. La proposta de nomenament de president dels tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes.

5. Evacuar l'audiència prevista a l'article 124.4 de la Constitució sobre el nomenament del fiscal general de l'Estat.

6. Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els acords de la Comissió Permanent, de la Comissió Disciplinària i de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia i dels òrgans de govern dels tribunals i jutjats.

7. Resoldre els expedients de rehabilitació instruïts per la Comissió Disciplinària.

8. Evacuar els informes preceptius i exercir la potestat reglamentària que atribueix la Llei al Consell General del Poder Judicial.

9. Acordar, en els casos legalment establerts, la separació i jubilació dels jutges i magistrats en els casos no previstos a l'article 131.3.

10. Elegir i nomenar els vocals que componen les comissions i delegacions.

11. Aprovar la memòria anual que amb motiu de l'obertura de l'any judicial ha de llegir el president sobre l'estat de l'Administració de justícia.

12. Aprovar i remetre al Govern l'avantprojecte de pressupost del Consell General.

13. Qualsevol altres funcions que corresponguin al Consell General del Poder Judicial i no estiguin expressament atribuïdes a altres òrgans d'aquest.

Article cent vint-i-vuit

El Ple es reuneix, amb la convocatòria prèvia del president, o si s'escau, del vicepresident, en sessions ordinàries i extraordinàries d'acord amb el que es determini en el reglament d'organització aprovat pel mateix Consell. En tot cas, s'ha de celebrar una sessió extraordinària, quan ho sol·licitin cinc dels seus membres, i s'han d'incloure a l'ordre del dia els assumptes que aquests hagin proposat.

Article cent vint-i-nou

El Ple queda vàlidament constituït quan hi estiguin presents un mínim de catorze dels seus membres, amb assistència del president o de qui legalment el substitueixi.

SECCIÓ QUARTA

De la Comissió Permanent

Article cent trenta

1. Anualment el Ple del Consell General del Poder Judicial ha de procedir a designar la Comissió Permanent, que està composta pel president del Consell, que la presideix, i per quatre vocals elegits per majoria de tres cinquens, per acord del Ple del Consell General: dos que pertanyen a la carrera judicial i els altres dos que no en formen part.

2. Les reunions de la Comissió Permanent només són vàlides amb l'assistència de tres, almenys, dels seus components, entre els quals hi ha d'haver el president o qui legalment el substitueixi.

3. El president pot delegar en el vicepresident, o en qui legalment el substitueixi, la presidència de la Comissió Permanent per a la resolució dels assumptes de la seva competència.

Article cent trenta-u

És competència de la Comissió Permanent:

1. Preparar les sessions del Ple.

2. Vetllar per l'exacta execució dels acords del Ple del Consell.

3. Decidir els nomenaments de jutges i magistrats que, pel fet de tenir caràcter íntegrament reglat, no siguin de la competència del Ple, acordar-ne la jubilació forçosa per edat i resoldre sobre la seva situació administrativa.

4. Resoldre sobre la concessió de llicències als jutges i magistrats, en els casos previstos per la llei.

5. Autoritzar l'escalafó de la carrera judicial.

6. Exercir totes les competències que li siguin delegades pel Ple o atribuïdes per la llei.

SECCIÓ CINQUENA

De la Comissió Disciplinària

Article cent trenta-dos

1. El Ple del Consell General elegeix, anualment, per majoria de tres cinquens, d'entre els vocals, els components de la Comissió Disciplinària, que està integrada per cinc membres. Tres d'ells, elegits entre els vocals que pertanyin a la carrera judicial, i els dos restants, aliens a aquesta.

2. La Comissió Disciplinària ha d'actuar en tot cas, amb l'assistència de tots els components i sota la presidència del membre de la mateixa Comissió que sigui elegit per majoria. En cas d'impossibilitat transitòria o d'absència justificada d'algun dels membres, s'ha de procedir a la seva substitució per un altre vocal del Consell d'ídèntica procedència, que ha de ser designat per la Comissió Permanent.

Article cent trenta-tres

Correspon a la Comissió Disciplinària la competència per a la instrucció d'expedients i la imposició de sancions a jutges i magistrats.

SECCIÓ SISENA

De la Comissió de Qualificació

Article cent trenta-quatre

1. Anualment, el Ple del Consell General ha de designar els components de la Comissió de Qualificació, que està integrada per cinc membres, elegits en la mateixa forma que l'establerta per a la Comissió Disciplinària.

2. És presidida i queda vàlidament constituïda en els mateixos termes previstos per a l'esmentada Comissió.

Article cent trenta-cinc

Correspon a la Comissió de Qualificació informar, en tot cas, sobre els nomenaments de la competència del Ple.

Article cent trenta-sis

Per a l'adequada formació dels criteris de qualificació dels jutges i magistrats, la Comissió pot recollir informació dels diferents òrgans del poder judicial i, en tot cas, ha de rebre un informe anual elaborat per les corresponents

sales de govern dels òrgans jurisdiccionals a què aquells estiguin adscrits, que s'ha de fonamentar en criteris objectius i suficientment valorats i detallats.

CAPÍTOL V

DEL RÈGIM DELS ACTES DEL CONSELL

SECCIÓ PRIMERA

De la forma d'adoptar acords

Article cent trenta-set

1. Els acords dels òrgans col·legiats del Consell s'adopten per majoria dels membres presents, llevat que la Llei disposi una altra cosa. Qui presideix té vot de qualitat en cas d'empat.

2. Les deliberacions dels òrgans del Consell tenen caràcter reservat i els seus components n'han de guardar secret.

3. El vocal que dissenteixi de la majoria pot demanar que consti el seu vot en l'acta. Si vol, pot formular un vot particular, escrit i fonamentat, que s'ha d'inserir en l'acta, sempre que el presenti l'endemà del dia que es va prendre l'acord.

4. Quan el Ple faci ús de les facultats d'informe, s'han d'incorporar al text de l'acord adoptat els vots particulars raonats, que s'han d'adjuntar a la documentació que es remeti a l'òrgan destinatari.

SECCIÓ SEGONA

De la formalització dels acords

Article cent trenta-vuit

Els acords dels òrgans del Consell General han de ser documentats pel secretari general i subscrits per qui hagi presidit.

SECCIÓ TERCERA

Règim dels actes del Consell

Article cent trenta-nou

1. Adopten la forma de reial decret, signat pel Rei i que ha de ratificar el ministre de Justícia, els acords del Consell General sobre el nomenament de presidents i magistrats. Els nomenaments de jutges, els efectua el Consell mitjançant una ordre. Tots aquests s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els altres acords, degudament documentats i incorporats els vots particulars, si n'hi ha, s'han de comunicar a les persones i òrgans que els hagin de complir o conèixer. Aquests acords s'han de publicar en els casos i amb les modalitats establertes per les normes generals que els siguin aplicables.

SECCIÓ QUARTA

De l'execució dels actes

Article cent quaranta

1. Els actes dels diferents òrgans del Consell General del Poder Judicial són immediatament executius, sense perjudici del règim d'impugnació previst en aquesta Llei.

2. No obstant això, quan s'hi interposi recurs, l'autoritat competent per resoldre'l pot acordar, d'ofici o a instància de part, la suspensió de l'execució, quan aquesta

pugui causar perjudicis de reparació impossible o difícil, o quan estigui establert per la llei.

Article cent quaranta-u

Correspon al Consell General l'execució dels seus propis actes, que han de portar a terme els òrgans tècnics al seu servei amb la col·laboració, si és necessària, de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes.

SECCIÓ CINQUENA

Del procediment i recursos

Article cent quaranta-dos

1. En tot el que no estigui previst en aquesta Llei, s'han d'observar, en matèria de procediment, recursos i forma dels actes del Consell General, en tot el que hi sigui aplicable, les disposicions de la Llei de procediment administratiu, sense que, en cap cas, sigui necessària la intervenció del Consell d'Estat.

2. Tractant-se d'actes declaratius de drets, la revisió d'ofici i, si s'escau, la declaració prèvia de lesivitat, l'ha d'adoptar el Ple del Consell per majoria absoluta dels seus membres.

Article cent quaranta-tres

1. Els actes de tràmit que determinin la impossibilitat de continuar un procediment o produeixin indefensió i les resolucions definitives de la Comissió Permanent i de la Comissió Disciplinària són impugnables en alçada davant del Ple del Consell General.

2. Els actes, resolucions i disposicions emanats del Ple són susceptibles de recurs en la via contenciosa administrativa davant la sala corresponent del Tribunal Suprem.

CAPÍTOL VI

DELS ÒRGANS TÈCNICS AL SERVEI DEL CONSELL GENERAL

SECCIÓ PRIMERA

Disposicions generals

Article cent quaranta-quatre

El reglament d'organització i funcionament del Consell General del Poder Judicial determina l'estructura, funcions i competències dels òrgans tècnics.

Article cent quaranta-cinc

En els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial únicament hi presten servei membres de les carreres judicial o fiscal i dels cossos de secretaris judicials, lletrats de l'Estat, altres funcionaris de les administracions públiques, oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia, en el nombre que fixin les corresponents plantilles orgàniques.

Article cent quaranta-sis

1. Els jutges, magistrats, secretaris i membres de la carrera fiscal, del cos de lletrats de l'Estat i funcionaris de les administracions públiques que han de prestar servei en el Consell General del Poder Judicial són designats, previ concurs de mèrits, pel Ple del Consell.

2. La provisió de les places d'oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia que integren la plantilla orgànica del Consell General del Poder Judicial s'efec-

tua mitjançant concurs que es resol atorgant la preferència per a les places anunciades als participants dels cossos respectius que ocupin el millor lloc en l'escalafó corresponent.

3. Els membres de les carreres i cossos esmentats en els apartats anteriors que passin a prestar servei en els òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial romanen en la situació de servei actiu en la seva carrera d'origen i estan sotmesos al Reglament de personal del Consell.

SECCIÓ SEGONA

Dels òrgans tècnics en particular

Article cent quaranta-set

El secretari general, que és nomenat i remogut lliurement pel Ple del Consell, assisteix a les sessions dels seus òrgans, amb veu i sense vot, i exerceix les funcions de gestió, tramitació i documentació dels actes del Consell, així com les de direcció i coordinació dels altres òrgans tècnics.

Article cent quaranta-vuit

El Servei d'Inspecció porta a terme, sota la dependència del Consell General, funcions de comprovació i control del funcionament dels serveis de l'Administració de justícia, mitjançant la realització de les actuacions i visites acordades pel Consell General, tot això sense perjudici de la competència dels òrgans de govern dels tribunals.

TÍTOL III

Del govern intern dels tribunals i jutjats

CAPÍTOL I

DE LES SALES DE GOVERN DEL TRIBUNAL SUPREM, AUDIÈNCIA NACIONAL I TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

SECCIÓ PRIMERA

De la composició de les sales de govern i de la designació i substitució dels seus membres

Article cent quaranta-nou

1. Les sales de govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional estan constituïdes pel president dels esmentats òrgans, que les presideixen, pels presidents de les sales que hi ha en aquests i per un nombre de magistrats igual al d'aquests.

2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia estan constituïdes pel president d'aquests, que les presideixen, pels presidents de les sales que hi ha en aquests i per un nombre de magistrats o jutges igual al d'aquests, elegits per tots els jutges i magistrats de la carrera judicial en servei actiu destinats en els òrgans jurisdiccionals radicats a la comunitat autònoma corresponent. Com a mínim, un dels components de la sala ha de ser de la categoria de jutge, llevat que no hi hagi candidats d'aquesta categoria.

Article cent cinquanta

Els membres electius de les sales de govern es renoven totalment cada cinc anys, computats des de la data de la seva constitució. Transcorregut aquest termini, la sala

de govern continua en l'exercici de les seves funcions fins a la data de constitució de la nova.

Article cent cinquanta-u

1. L'elecció de membres de les sales de govern es fa de conformitat amb les regles següents:

1a L'elecció es porta a terme mitjançant vot personal, lliure, igual, directe i secret, i s'admet el vot per correu. S'ha de convocar amb dos mesos d'antelació a la terminació del mandat dels anteriors membres electius.

2a Les candidatures poden incloure un o diversos candidats, juntament amb el substitut corresponent, fins a un nombre igual al de llocs a cobrir, i és suficient perquè puguin ser presentades que consti el consentiment dels qui les integren, encara que també poden ser avalades per un grup d'electors o per una associació professional legalment constituïda. Les candidatures són obertes, i els electors poden votar tants candidats i tants suplents com places s'hagin de cobrir.

3a Són elegits els candidats que han obtingut un nombre més alt de vots. Si per aplicació estricta d'aquesta regla no és elegit per a la sala de govern d'un tribunal superior de justícia cap jutge, el magistrat que hagi resultat elegit amb un nombre de vots més baix ha de cedir el lloc en aquesta al jutge que hagi obtingut el nombre de vots més alt entre els que hi siguin candidats, llevat que no s'hagin presentat a elecció candidats d'aquesta categoria.

2. Als efectes del que disposa aquest article, hi ha d'haver en cada tribunal una junta electoral, presidida pel president i integrada, a més, pel magistrat més antic i el més nou del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o del tribunal superior de justícia corresponent.

3. Correspon al Consell General del Poder Judicial convocar les eleccions i dictar les instruccions necessàries per a la seva organització i, en general, per a la realització correcta del procés electoral.

4. A cada junta electoral li correspon proclamar les candidatures, actuar com a mesa electoral en l'acte de l'elecció, procedir a l'escrutini i proclamar els resultats, que s'han de comunicar al Consell, i, en general, la direcció i ordenació de tot el procés electoral. Contra els acords de la junta electoral es pot interposar recurs contenciós administratiu electoral.

5. En els supòsits de cessament anticipat, per qualsevol causa, d'algun dels membres elegits de la sala de govern, el seu lloc ha de ser cobert pel corresponent substitut.

6. Si es tracta d'un membre electe i el substitut també cessa, el lloc ha de ser cobert pel candidat no elegit que hagi obtingut un nombre de vots més alt. Si no resten candidats electes, s'han de convocar eleccions parcials per cobrir el lloc o llocs vacants.

SECCIÓ SEGONA

De les atribucions de les sales de govern

Article cent cinquanta-dos

1. Les sales de govern exerceixen la funció de govern dels respectius tribunals i, en particular, els competeix:

1r Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les diferents seccions de cada sala.

2n Establir anualment amb criteris objectius els torns necessaris per a la composició i el funcionament de les sales i seccions del tribunal i fixar de manera vinculant les normes d'assignació de les ponències que han de fer per torns els magistrats.

3r Adoptar, respectant la inamovibilitat judicial, les mesures necessàries en els casos de dissidència entre magistrats que puguin influir en el bon ordre dels tribunals o en l'administració de justícia.

4t Completar provisionalment la composició de les sales en els casos en què, per circumstàncies sobrevingudes, sigui necessari per al funcionament del servei, sempre sense perjudici de respectar la destinació específica dels magistrats de cada sala.

5è Exercir les facultats disciplinàries sobre magistrats en els termes establerts en aquesta Llei.

6è Proposar al president la realització de les visites d'inspecció i informació que consideri procedents.

7è Promoure els expedients de jubilació per causa d'incapacitat dels magistrats, i informar-los.

8è Elaborar els informes que li sol·liciti el Consell General del Poder Judicial i la memòria anual expositiva sobre el funcionament del tribunal, amb expressió detallada del nombre i la classe d'assumptes iniciats i acabats per cada sala, així com dels que estiguin pendents, precisant l'any de la iniciació, tot això referit al 31 de desembre. La memòria ha de contenir, en tot cas, la indicació de les mesures que es considerin necessàries per a la correcció de les deficiències advertides.

9è Proposar al Consell General del Poder Judicial l'adopció de les mesures que consideri pertinents per millorar l'administració de justícia quant als respectius òrgans jurisdiccionals.

10è Rebre el jurament o promesa legalment previstos dels magistrats que integren els respectius tribunals i donar-los possessió.

11è Impulsar la gestió econòmica en el tribunal i col·laborar en aquesta gestió i, en general, complir les altres funcions que les lleis atribueixin als òrgans de govern intern dels tribunals i que no estiguin atribuïdes expressament als presidents.

2. A les sales de govern dels tribunals superiors de justícia els competeix, a més:

1r Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les seccions de les audiències provincials i jutjats del mateix ordre jurisdiccional amb seu a la comunitat autònoma corresponent.

2n Exercir les facultats dels números cinquè a l'onze de l'apartat anterior, però referides també als òrgans jurisdiccionals amb seu a la comunitat autònoma corresponent i als jutges i magistrats que hi siguin destinats.

3r Proposar motivadament al Consell General del Poder Judicial els magistrats suplents, amb expressió de les circumstàncies personals i professionals que hi concorrin.

4t Expedir els nomenaments dels jutges de pau.

5è Seleccionar i nomenar els jutges de provisió temporal.

SECCIÓ TERCERA

Del funcionament de les sales de govern i del règim dels seus actes

Article cent cinquanta-tres

1. Les sales de govern s'han de reunir, almenys, dues vegades al mes, llevat que no hi hagi assumptes pendents, i, a més, tantes vegades com hagin de tractar d'assumptes urgents d'interès per a l'Administració de justícia, o quan ho sol·liciti la tercera part dels seus membres, mitjançant una proposta raonada i amb expressió del que hagi de ser objecte de deliberació i decisió. La convocatòria l'ha de fer el president, amb expressió dels assumptes a tractar.

2. La sala la pot constituir el president i dos membres per a les actuacions no decisòries de caràcter formal,

com ara la recepció de jurament o promesa o la presa de possessió de jutges i magistrats o altres de caràcter anàleg.

3. En els altres casos, per a la seva constitució vàlida, es requereix la presència, almenys, de la majoria dels membres, que han de ser citats personalment amb vint-i-quatre hores d'anticipació com a mínim.

Article cent cinquanta-quatre

No poden estar presents en les discussions i votacions els qui tinguin interès directe o indirecte en l'assumpte de què es tracti, cas en què és aplicable el que disposa la llei per a l'abstenció i recusació.

Article cent cinquanta-cinc

El president ha de designar un ponent per a cada assumpte a tractar, que ha d'informar la sala i presentar, si s'escau, la proposta d'acord o resolució, llevat que, per raons d'urgència, no sigui possible, o per l'escassa importància de l'assumpte, segons el parer del president, no ho requereixi.

Article cent cinquanta-sis

El president, per iniciativa pròpia, a petició del ponent o per acord de la sala, ha de passar a dictamen del Ministeri Fiscal els temes en què hagi d'intervenir o l'índole dels quals ho faci convenient. El ponent, a la vista del dictamen del fiscal, del qual ha de donar compte a la sala, ha de formular la corresponent proposta.

Article cent cinquanta-set

1. Concloua la discussió de cada assumpte, s'ha de procedir a la votació, que comença pel jutge o magistrat més nou i segueix per ordre de menys antiguitat, fins al que presideixi. La votació ha de ser secreta si ho sol·licita qualsevol dels membres.

2. El jutge o magistrat que dissenteixi de la majoria pot demanar que consti el seu vot en l'acta. Si vol, pot formular vot particular, escrit i fonamentat, que s'ha d'inserir a l'acta, si la sala ho estima procedent per raó de la seva naturalesa o de les circumstàncies que es donin, sempre que el presenti dins el termini que fixi la sala, que no ha de ser superior a tres dies.

3. El president té vot de qualitat en cas d'empat.

Article cent cinquanta-vuit

1. El secretari de govern ha de donar compte dels assumptes que es portin a la sala; ha de ser present en la seva discussió i votació; ha de redactar les actes, on s'han d'esmentar tots els acords, referint-los als expedients en què s'insereixin; anotar al marge els cognoms dels qui estiguin presents a la sessió; custodiar el llibre d'actes i donar, si s'escau, les certificacions corresponents.

2. Els actes de les sales de govern gaudeixen d'executorietat, són susceptibles de recurs en alçada davant el Consell General del Poder Judicial i els són d'aplicació supletòria les normes de la Llei de procediment administratiu.

Article cent cinquanta-nou

1. Els acords de les sales de govern s'han de portar en un llibre d'actes, que és a càrrec del secretari de govern i que no ha de tenir cap altra publicitat que la que s'efectui a instància de qui hi tingui un interès directe, legítim i personal.

2. No obstant això, als acords sobre normes de repartiment entre seccions i entre jutjats d'un ordre jurisdiccional se'ls ha de donar la publicitat suficient.

CAPÍTOL II

DELS PRESIDENTS DELS TRIBUNALS I AUDIÈNCIES

Article cent seixanta

Els presidents tenen les funcions següents:

1. Convocar, presidir i dirigir les deliberacions de la sala de govern.
2. Fixar l'ordre del dia de les sessions de la sala de govern, on s'han d'incloure els assumptes que proposin almenys dos dels components.
3. Sotmetre totes les propostes que consideri oportunes en matèria de competència de la sala de govern.
4. Autoritzar amb la seva signatura els acords de la sala de govern i vetllar pel seu compliment.
5. Tenir cura del compliment de les mesures adoptades per la sala de govern per corregir els defectes que hi hagi a l'Administració de justícia, si estan dins de les seves atribucions, i, si no és així, proposar al Consell, d'acord amb la sala, el que consideri convenient.
6. Despatxar els informes que li demani el Consell General del Poder Judicial.
7. Adoptar les mesures necessàries, quan sorgeixin situacions que per la seva urgència ho requereixin, i donar-ne compte a la primera reunió de la sala de govern.
8. Dirigir la inspecció dels jutjats i tribunals en els termes establerts en aquesta Llei.
9. Determinar el repartiment d'assumptes entre les seccions del tribunal, d'acord amb les normes aprovades per la sala de govern.
10. Presidir diàriament la reunió dels presidents de sales i magistrats i tenir cura de la composició de les sales i seccions de conformitat amb l'article 198 d'aquesta Llei.
11. Exercir tots els poders dirigits al bon ordre del tribunal o audiència respectiu, així com el compliment dels deures per part del personal.
12. Comunicar al Consell General les vacants judicials i les places vacants de personal auxiliar del respectiu tribunal o audiència.
13. Escoltar les queixes que els facin els interessats en causes o plets i adoptar les prevencions necessàries.
14. Les altres que preveu la llei.

Article cent seixanta-u

1. El president del tribunal superior de justícia exerceix la representació del poder judicial a la comunitat autònoma corresponent, sempre que no hi concorri el president del Tribunal Suprem.
2. El president de la sala a què es refereix l'article 78 d'aquesta Llei representa el poder judicial a les províncies a què s'estén la jurisdicció d'aquella, llevat que hi concorri el del tribunal superior de justícia o el del Tribunal Suprem. En cas que hi hagi, de conformitat amb l'article esmentat, sales contencioses administratives i socials, la representació correspon al president de sala que designi el Consell General del Poder Judicial.
3. El president del tribunal superior de justícia pot delegar en el de la sala a què es refereix l'article anterior les funcions governatives que consideri convenient, referides a la sala o sales corresponents i als òrgans jurisdiccionals amb seu a les províncies a les quals aquella o aquelles estenguin la seva jurisdicció.

Article cent seixanta-dos

Els presidents del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències i, si s'escau, les sales de govern, per mitjà d'aquells, poden dirigir als jutjats i tribunals inferiors a ells, que estiguin compresos en la seva respectiva circumscripció, dins

de l'àmbit de les seves competències governatives, les prevencions que considerin oportunes per al millor funcionament dels jutjats i tribunals, de la qual cosa han de donar compte sense dilació al Tribunal Suprem i, si s'escau, i directament al Consell General del Poder Judicial.

Article cent seixanta-tres

En el Tribunal Suprem, i sota la dependència directa del seu president, hi ha un Gabinet Tècnic de Documentació i Informació. La llei n'ha de determinar la composició i la plantilla.

Article cent seixanta-quatre

Els presidents de les audiències provincials presideixen les audiències, adopten les mesures necessàries per al seu funcionament i exerceixen els poders de govern sobre el personal i altres funcions que els atribueix la llei, sense perjudici, en tot cas, de les facultats dels òrgans de govern del tribunal superior de justícia.

CAPÍTOL III

DELS PRESIDENTS DE LES SALES I DELS JUTGES

Article cent seixanta-cinc

Els presidents de les sales de justícia i els jutges tenen en els seus respectius òrgans jurisdiccionals la direcció i la inspecció de tots els serveis i assumptes, adopten les resolucions que la bona marxa de l'Administració de justícia aconselli, donen compte als presidents dels respectius tribunals i audiències de les anomalies o faltes que observin i exerceixen les funcions disciplinàries que els atribueixi la llei sobre el personal adscrit al servei de la sala o jutjat corresponent i les que els reconeguin les lleis processals sobre la resta de professionals que es relacionin amb el tribunal.

CAPÍTOL IV

DELS JUTGES DEGANS I DE LES JUNTES DE JUTGES

Article cent seixanta-sis

1. A les poblacions on hi hagi deu jutjats o més, els titulars han d'elegir per majoria de tres cinquens un d'ells com a degà. Si no s'obté aquesta majoria en la primera votació, és suficient la majoria simple en la segona, i els empats s'han de resoldre a favor de qui ocupi el millor lloc en l'escalafó. L'elecció s'ha de renovar cada quatre anys o quan l'elegit cessi per qualsevol causa.
2. On hi ha menys de deu jutjats, exerceix les funcions de degà el jutge o magistrat amb més bon lloc en l'escalafó.
3. Excepcionalment, i quan les circumstàncies del deganat ho justifiquin, el Consell General del Poder Judicial, escoltada la junta de jutges, pot alliberar el seu titular totalment o parcialment del treball que li correspongui realitzar en l'ordre jurisdiccional respectiu.

Article cent seixanta-set

1. On hi hagi dos o més jutjats del mateix ordre jurisdiccional, els assumptes s'han de distribuir entre aquests de conformitat amb les normes de repartiment prefixades. Les normes de repartiment les aprova la sala de govern del tribunal superior de justícia, a proposta de la junta de jutges del respectiu ordre jurisdiccional. A sol·licitud de l'interessat, la junta de jutges pot proposar que s'alliberi, totalment o parcialment, un jutge del repartiment d'assumptes, per un temps limitat, quan la bona

administració de justícia ho faci necessari. L'acord s'ha de traslladar a la sala de govern perquè aquesta, si ho considera pertinent, l'aprovi.

2. El repartiment s'ha de fer sota la supervisió del jutge degà, assistit per un secretari, i correspon a aquell resoldre amb caràcter governatiu intern les qüestions que es plantegin, corregir les irregularitats que es produeixen, i adoptar les mesures necessàries i promoure, si s'escau, l'exigència de les responsabilitats que siguin procedents.

Article cent seixanta-vuit

Els degans han de vetllar per la bona utilització dels locals judicials i dels mitjans materials; tenir cura que el servei de guàrdia es presti continuadament; adoptar les mesures urgents en els assumptes no repartits quan, si no ho fes, podria infringir-se algun dret o produir-se algun perjudici greu i irreparable; escoltar les queixes que els facin els interessats en causes o plets, amb l'adopció de les prevencions necessàries, i exercir les altres funcions que els atribueixi la llei.

Article cent seixanta-nou

El degà exerceix davant dels poders públics la representació de tots i presideix la junta de jutges per tractar assumptes d'interès comú que afectin els titulars de tots o d'algun dels òrgans jurisdiccionals. La junta l'ha de convocar el degà sempre que ho sol·liciti la quarta part dels jutges de la població.

Article cent setanta

1. Els jutges de cada ordre jurisdiccional es poden reunir en junta, sota la presidència del degà, per proposar les normes de repartiment entre ells, unificar criteris i pràctiques, i per tractar assumptes comuns o sobre els quals considerin convenient elevar exposició a la sala de govern corresponent o al Consell General del Poder Judicial a través del president del tribunal superior de justícia o aquell els sol·liciti informe.

2. El degà ha de convocar la junta quan ho consideri necessari o quan ho sol·liciti, almenys, la quarta part dels membres de dret de la mateixa junta.

3. També es poden reunir els jutges d'una mateixa província o comunitat autònoma, presidits pel més antic en la destinació, per tractar els problemes que els siguin comuns.

4. La junta es considera vàlidament constituïda per prendre acords si hi assisteixen la meitat més un dels membres i els acords s'adopten per majoria simple.

5. La junta ha d'elegir com a secretari un dels membres, que és l'encarregat de redactar les actes dels acords de les juntes, així com de conservar-les i d'expedir-ne les certificacions.

CAPÍTOL V

DE LA INSPECCIÓ DELS JUTJATS I TRIBUNALS

Article cent setanta-u

1. El Consell General del Poder Judicial exerceix la superior inspecció i vigilància sobre tots els jutjats i tribunals per a la comprovació i el control del funcionament de l'Administració de justícia.

2. El president del Consell i els seus vocals, per acord del Ple, poden fer visites d'informació a aquests òrgans.

3. El Consell o el seu president, quan ho considerin necessari, poden ordenar que el servei d'inspecció que en depèn, o els presidents, magistrats o jutges de qualsevol tribunal o jutjat, realitzin inspeccions a jutjats o tribunals

o recullin informació sobre el funcionament i el compliment dels deures del personal judicial.

4. El Ministeri de Justícia, quan ho consideri necessari, pot instar al Consell que ordeni la inspecció de qualsevol jutjat o tribunal. En aquest cas, el Consell ha de notificar al Ministeri de Justícia la resolució que adopti i, si s'escau, les mesures adoptades. Tot això sense perjudici de les facultats que aquesta Llei concedeix al Ministeri Fiscal.

Article cent setanta-dos

1. El president del Tribunal Suprem dirigeix la inspecció ordinària i vigila el funcionament de les sales i seccions d'aquest Tribunal.

2. Els presidents dels tribunals superiors de justícia exerceixen les mateixes funcions en els respectius àmbits territorials.

3. El president de l'Audiència Nacional té les facultats dels apartats anteriors, respecte a les sales de l'Audiència i els jutjats centrals.

Article cent setanta-tres

S'ha d'encomanar la inspecció a un jutge o magistrat de la mateixa categoria o superior a la del titular de l'òrgan inspeccionat.

Article cent setanta-quatre

1. Els jutges i presidents de seccions i sales exerceixen la inspecció en els assumptes de què coneixen.

2. Quan al seu parer convingui adoptar, per evitar abusos, alguna mesura que no sigui de la seva competència o despatxar visites a algun jutjat o tribunal, ho han de manifestar al president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o del tribunal superior de justícia, perquè aquest decideixi el que correspongui.

Article cent setanta-cinc

1. Els jutges i magistrats i el personal al servei de l'Administració de justícia han de prestar la col·laboració necessària per al bon fi de la inspecció.

2. Les facultats inspectores s'han d'exercir sense minva de l'autoritat del jutge, magistrat o president.

3. L'expedient d'inspecció es completa amb els informes sobre l'òrgan inspeccionat, que poden presentar els respectius col·legis d'advocats i procuradors, en tot el que els afecti. Amb aquesta finalitat, han de ser notificats, amb la suficient antelació, respecte a les circumstàncies en què es porti a terme l'activitat inspectora.

Article cent setanta-sis

1. La inspecció ha d'incloure l'examen de tot el que sigui necessari per conèixer el funcionament del jutjat o tribunal i el compliment dels deures del personal judicial, atenent especialment les exigències d'una ràpida i eficaç tramitació de tots els assumptes.

2. La interpretació i aplicació de les lleis fetes pels jutges o tribunals, quan administren justícia, no pot ser objecte d'aprovació, censura o correcció, en ocasió o a conseqüència d'actes d'inspecció.

Article cent setanta-set

1. El jutge o magistrat que realitzi la inspecció ha de redactar un informe que ha d'eleva a qui l'hagi decretat.

2. De les visites d'inspecció se n'ha d'estendre acta, on s'ha de detallar el resultat de la inspecció, i de la qual s'ha de lliurar còpia al jutge o president de l'òrgan jurisdiccional inspeccionat. Aquests, respecte a l'acta, poden formular-hi les corresponents observacions o precisions i

remetre-les a l'autoritat que hagi ordenat la pràctica de la inspecció, dins els deu dies següents.

3. El president de la sala de govern, a la qual, si s'escau, s'ha de donar compte, ha d'adoptar, a la vista de l'informe, quan sigui procedent, les mesures que consideri convenients dins de les seves atribucions, i, quan no tingui competència per resoldre, ha de proposar al Consell General del Poder Judicial el que consideri procedent. La comunicació al Consell General s'ha de fer per mitjà del seu president. El Consell General ha d'adoptar per si mateix les mesures que siguin procedents, quan hagi ordenat la inspecció.

CAPÍTOL VI

DE LES SECRETARIES DE GOVERN

Article cent setanta-vuit

1. Al Tribunal Suprem, Audiència Nacional i tribunals superiors de justícia hi ha una secretaria de govern, exercida per un secretari, que està auxiliat pels oficials, auxiliars i agents que fixi la plantilla.

2. Al Tribunal Suprem hi ha, a més, un vicesecretari de govern.

LLIBRE III

DEL RÈGIM DELS JUTJATS I TRIBUNALS

TÍTOL I

Del temps de les actuacions judicials

CAPÍTOL I

DEL PERÍODE ORDINARI D'ACTIVITAT DELS TRIBUNALS

Article cent setanta-nou

L'any judicial, període ordinari d'activitat dels tribunals, s'estén des de l'1 de setembre, o el dia hàbil següent, fins al 31 de juliol de cada any natural.

Article cent vuitanta

1. Durant el període en què els tribunals interrompin l'activitat ordinària, s'hi ha de formar una sala composta pel president i el nombre de magistrats que determini el Consell General del Poder Judicial, la qual ha d'assumir les atribucions de les sales de govern i de justícia, procurant que hi hagi magistrats de les diverses sales.

2. Els magistrats que no formin part d'aquesta sala es poden absentar, a partir de la fi del període ordinari d'activitat, una vegada ultimats els assumptes assenyalats.

Article cent vuitanta-u

1. A l'inici de l'any judicial se celebra un acte solemne al Tribunal Suprem.

2. El president del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Suprem presenta en aquest acte la memòria anual sobre l'estat, el funcionament i les activitats dels jutjats i tribunals de justícia.

3. El fiscal general de l'Estat també llegeix en aquest acte la memòria anual sobre la seva activitat, l'evolució de la criminalitat, la prevenció del delictes i les reformes convenients per augmentar l'eficàcia de la justícia.

CAPÍTOL II

DEL TEMPS HÀBIL PER A LES ACTUACIONS JUDICIALS

Article cent vuitanta-dos

1. Són inhàbils els diumenges, els dies de festa nacional i els festius a efectes laborals a la respectiva comunitat autònoma o localitat.

2. Són hores hàbils des de les vuit del matí fins a les vuit del vespre, llevat que la llei disposi una altra cosa.

Article cent vuitanta-tres

També són inhàbils els dies del mes d'agost per a totes les actuacions judicials, excepte les que les lleis processals declarin urgents.

Article cent vuitanta-quatre

1. Sense perjudici del que disposen els articles anteriors, tots els dies de l'any i totes les hores són hàbils per a la instrucció de les causes criminals, sense necessitat d'una habilitació especial.

2. El jutge o tribunal pot habilitar els dies i les hores inhàbils, amb subjecció al que disposen les lleis processals.

Article cent vuitanta-cinc

1. Els terminis processals es computen d'acord amb el que disposa el Codi civil. En els assenyalats per dies queden exclosos els inhàbils.

2. Si l'últim dia de termini és inhàbil, s'entén prorrogat al primer dia hàbil següent.

TÍTOL II

De la manera de constituir-se els jutjats i tribunals

CAPÍTOL I

DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Article cent vuitanta-sis

Els jutjats i tribunals han de celebrar audiència pública tots els dies hàbils per a la pràctica de proves, les vistes dels plets i causes, la publicació de les sentències dictades i altres actes que assenyalí la llei.

Article cent vuitanta-set

1. En audiència pública, reunions del tribunal i actes solemnes judicials, els jutges, magistrats, fiscals, secretaris, advocats i procuradors han de fer servir la toga i, si s'escau, la placa i la medalla d'acord amb el seu rang.

2. Així mateix, tots ells, en estrades, s'han d'asseure a la mateixa alçada.

Article cent vuitanta-vuit

1. Els jutges i els presidents de les audiències i tribunals han d'assenyalar les hores d'audiència pública que siguin necessàries per garantir que la tramitació dels processos es produeixi sense dilacions indegudes. S'han de donar a conèixer a través d'un edicte fixat ostensiblement a la part exterior de les sales dels jutjats i tribunals.

2. Els jutges i magistrats que formin sala han d'assistir a l'audiència, si no hi ha una causa justificada.

Article cent vuitanta-nou

1. L'horari de treball dels jutjats i tribunals, les seves secretaries i oficines judicials, el fixa el Consell General del Poder Judicial, i no pot ser inferior a l'establert per a l'Administració pública.

2. Els jutges i magistrats, presidents, secretaris, oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia, així com els metges forenses, han d'exercir la seva activitat respectiva en els termes que exigeixin les necessitats del servei, sense perjudici de respectar l'horari establert.

Article cent noranta

1. Correspon al president del tribunal o al jutge mantenir l'ordre a la sala, i a aquest efecte acorda el que sigui procedent.

2. Així mateix, emparen en els seus drets els presents.

Article cent noranta-u

Als efectes del que disposa l'article anterior, els qui pertorbin la vista d'algun procés, causa o un altre acte judicial fent senyals ostensibles d'aprovació o desaprovació, faltant al respecte i consideracions degudes als jutges, tribunals, Ministeri Fiscal, advocats, procuradors i secretaris judicials, han de ser amonestats a l'acte pel jutge o president i expulsats de la sala, si no obeeixen a la primera advertència, sense perjudici de la responsabilitat penal en què incorrin.

Article cent noranta-dos

Els qui es resisteixin a complir l'ordre d'expulsió han de ser sancionats, a més, amb una multa que com a màxim sigui de la quantia de la multa més elevada prevista en el Codi penal com a pena corresponent a les faltes.

Article cent noranta-tres

1. Amb la mateixa multa han de ser sancionats els testimonis, perits o qualsevol altre que, com a part o representant-la, faltin en les vistes i actes judicials de paraula, obra o per escrit a la consideració, respecte i obediència deguts als tribunals, quan els seus actes no constitueixin delictes.

2. No estan compresos en aquesta disposició els advocats i procuradors de les parts, respecte dels quals s'ha d'observar el que disposa el títol V del llibre V.

Article cent noranta-quatre

1. S'ha de fer constar en l'acta el fet que motiva la sanció, l'explicació que, si s'escau, doni el sancionat i l'acord que adopti el jutge o president.

2. Contra l'acord d'imposició de sanció es pot interposar en el termini de tres dies recurs d'audiència en justícia davant el mateix jutge o president, que l'ha de resoldre l'endemà. Contra l'acord en què es resolgui l'audiència en justícia o contra el d'imposició de la sanció, si no s'ha utilitzat aquell recurs, es pot interposar recurs d'alçada, en el termini de cinc dies, davant la sala de govern, que l'ha de resoldre, amb l'informe previ del jutge o president que va imposar la sanció, a la primera reunió que se celebri.

Article cent noranta-cinc

Quan els fets de què tracten els articles anteriors arribin a constituir delictes, els seus autors han de ser detinguts a l'acte i posats a disposició del jutge competent.

CAPÍTOL II

DE LA FORMACIÓ DE LES SALES I DELS MAGISTRATS SUPLENTS

Article cent noranta-sis

En els casos en què la llei no disposi una altra cosa, són suficients tres magistrats per formar sala.

Article cent noranta-set

No obstant això, poden ser cridats, per formar sala, tots els magistrats que la componen, encara que la llei no ho exigeixi, quan el president, o la majoria d'aquells, ho consideri necessari per a l'administració de justícia.

Article cent noranta-vuit

1. La composició de les seccions, la determina el president segons els criteris aprovats anualment per la sala de govern, a proposta d'aquell.

2. Són presidides pel president de la sala, pel president de secció o, si no, pel magistrat més antic dels que la integren.

Article cent noranta-nou

Quan no assisteixin magistrats en un nombre suficient per constituir sala, hi han de concórrer per completar-la altres magistrats que designi el president del tribunal respectivament, d'acord amb un torn en què es prefereixen els que estiguin lliures d'assenyalament i, entre aquests, els més nous.

Article dos-cents

1. Hi pot haver a les audiències provincials i tribunals superiors de justícia una relació de magistrats suplents que han de ser cridats, pel seu ordre, a formar les sales en els casos en què per circumstàncies imprevistes i excepcionals no es puguin constituir aquelles. Mai pot concórrer a formar sala més d'un magistrat suplent.

2. Cada any, el Consell General del Poder Judicial ha de confeccionar la relació a què es refereix l'apartat anterior, a proposta de la sala de govern corresponent i d'acord amb el que disposa l'article 152.2 3r. Els magistrats suplents estan subjectes a les mateixes causes de remoció dels jutges i magistrats en tot el que els sigui aplicable.

Article dos-cents u

1. El càrrec de magistrat suplent és honorífic, sense perjudici del dret a ser remunerat en la forma que es determini per reglament, dins de les previsions pressupostàries.

2. Només pot recaure en els qui reuneixin les condicions necessàries per a l'ingrés en la carrera judicial.

3. Tenen preferència els qui hagin exercit funcions judicials o professions jurídiques o docents en aquestes matèries. En cap cas pot recaure el nomenament en els qui exerceixin les professions d'avocat o procurador.

Article dos-cents dos

La designació dels magistrats que no constitueixin plantilla de la sala s'ha de fer saber immediatament a aquests i a les parts, als efectes de la seva possible absència o recusació.

CAPÍTOL III

DEL MAGISTRAT PONENT

Article dos-cents tres

1. En cada plet o causa que es tramiti davant un tribunal o audiència hi ha d'haver un magistrat ponent, designat segons el torn establert per a la sala o secció al principi de l'any judicial, exclusivament sobre la base de criteris objectius.

2. La designació s'ha de fer en la primera resolució que es dicti en el procés i s'ha de notificar a les parts el nom del magistrat ponent i, si s'escau, del que d'acord amb el torn establert el substitueixi, amb expressió de les causes que motivin la substitució.

Article dos-cents quatre

En la designació de ponent s'han de fer torns entre tots els magistrats de sala o secció, inclosos els presidents.

Article dos-cents cinc

Correspon al ponent, en els plets o causes que li hagin correspost per torn:

1. Realitzar el despatx ordinari i tenir cura de la tramitació.

2. Examinar els interrogatoris, plecs de posicions i proposició de proves presentades per les parts i informar sobre la seva pertinència.

3. Presidir la pràctica de les proves declarades pertinents, sempre que no s'hagin de practicar davant del tribunal.

4. Emetre informe sobre els recursos interposats contra les decisions de la sala o secció.

5. Proposar les interlocutòries decisòries d'incidents, les sentències i les altres resolucions que s'hagin de sotmetre a discussió de la sala o secció, i redactar-les definitivament, si està d'acord amb el que s'hagi acordat.

6. Pronunciar en audiència pública les sentències.

Article dos-cents sis

1. Quan el ponent no es conformi amb el vot de la majoria, ha de declinar la redacció de la resolució i ha de formular motivadament el seu vot particular.

2. En aquest cas, el president n'ha d'encomanar la redacció a un altre magistrat i disposar la rectificació necessària en el torn de ponències per restablir-hi la igualtat.

CAPÍTOL IV

DE LES SUBSTITUCIONS

Article dos-cents set

És procedent la substitució dels jutges i magistrats en els casos de vacant, llicència, serveis especials o altres causes que ho justifiquin. Les substitucions s'han de fer tal com estableix aquest capítol, sense perjudici del que disposa aquesta Llei per a la composició de les sales i seccions dels tribunals.

Article dos-cents vuit

1. El president del Tribunal Suprem, el president de l'Audiència Nacional i els presidents dels tribunals superiors de justícia són substituïts pel president de la sala més antic en el càrrec.

2. Els presidents de les audiències provincials són substituïts pel president de secció més antic o, si no n'hi ha, pel magistrat més ben situat en l'escalafó.

3. Quan la plantilla de l'audiència no compregui cap altra plaça que la del president, l'ha de substituir el magistrat titular que estigui en torn per acudir a completar l'audiència.

Article dos-cents nou

1. Els presidents de les sales i de les seccions són substituïts pel magistrat més ben situat en l'escalafó de la sala o secció de què es tracti.

2. En cas de vacant, assumeix la presidència de la sala el president de l'audiència o tribunal, si ho considera procedent.

Article dos-cents deu

1. Els jutges de primera instància i d'instrucció, contenciosos administratius, de menors i socials se substitueixen entre si en les poblacions on n'hi hagi diversos del mateix ordre jurisdiccional, en la forma que acordi la sala de govern del tribunal superior de justícia, a proposta de la junta de jutges.

2. Si és el degà qui ha de ser substituït, les seves funcions les exerceix el jutge que el substitueixi en el jutjat del qual sigui titular el degà, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, o, si s'escau, el més antic en el càrrec.

Article dos-cents onze

1. Quan en una població només hi hagi un jutge d'un determinat ordre jurisdiccional, ha de ser substituït pel titular de qualsevol dels restants.

2. També han de substituir els de diferent ordre jurisdiccional, fins i tot havent-hi diversos jutges que hi pertanyin, quan s'exhaureixin les possibilitats de substitució entre ells.

3. Correspon als jutges de primera instància i instrucció la substitució dels altres ordres jurisdictionals. La d'aquells correspon als jutges contenciosos administratius i socials, segons l'ordre que estableixi la sala de govern del tribunal superior de justícia.

Article dos-cents dotze

1. Els jutges de primera instància i d'instrucció, contenciosos administratius, de menors i socials exerceixen les funcions inherents al seu jutjat i al càrrec que substitueixen.

2. En els casos en què no sigui possible l'aplicació del que disposen els articles precedents, exerceix la jurisdicció el jutge substituït, que és nomenat tal com s'estableix per als magistrats suplents i sotmès al seu mateix règim jurídic. Se n'ha de determinar per reglament la remuneració, dins de les previsions pressupostàries.

Article dos-cents tretze

Els jutges de pau són substituïts pels respectius jutges substituïts.

Article dos-cents catorze

Quan no es pugui aplicar el que estableixen els articles anteriors, o sigui aconsellable per despatxar millor els assumptes, la sala de govern ha de prorrogar la jurisdicció del titular d'un jutjat del mateix grau i ordre del que hagi de ser substituït, que ha d'exercir els dos càrrecs.

Article dos-cents quinze

Les pròrrogues de jurisdicció s'han de comunicar al Consell General del Poder Judicial per a la seva aprova-

ció, sense perjudici de començar a exercir-les, si ho acorda la sala de govern.

Article dos-cents setze

1. No es poden conferir comissions de serveis per a jutjats o tribunals si no és per un temps determinat, quan es donin circumstàncies d'especial necessitat i prèvia conformitat de l'interessat.

2. Les comissions les atorga el Consell General del Poder Judicial, escoltades les sales de govern corresponents.

3. No s'han de conferir comissions per als càrrecs de president i presidents de sala de l'Audiència Nacional i tribunals superiors de justícia, ni per al president d'audiència provincial.

CAPÍTOL V

DE L'ABSTENCIÓ I RECUSACIÓ

Article dos-cents disset

Els jutges i magistrats s'han d'abstenir i, si no, poden ser recusats quan hi hagi una causa legal.

Article dos-cents divuit

Únicament poden recusar:

1r En els assumptes civils, socials i contenciosos administratius, les parts i el Ministeri Fiscal.

2n En els assumptes penals, el Ministeri Fiscal, l'acusador particular o privat, l'actor civil, el processat o inculpat, el querellat o denunciat i el tercer responsable civil.

Article dos-cents dinou

Són causes d'abstenció i, si s'escau, de recusació:

1r El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins del quart grau amb qualsevol dels expressats a l'article anterior.

2n El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins del segon grau amb el lletrat i el procurador de qualsevol de les parts que intervinguin en el plet o causa.

3r Ser o haver estat defensor judicial o integrant dels organismes tutelars de qualsevol de les parts, o haver estat sota la cura o tutela d'alguna d'aquestes.

4t Estar o haver estat denunciat o acusat per alguna de les parts com a responsable d'algun delictes o falta.

5è Haver estat defensor o representant d'alguna de les parts, haver emès dictamen sobre el plet o causa com a lletrat, o haver-hi intervingut com a fiscal, perit o testimoni.

6è Ser o haver estat denunciat o acusat de qualsevol de les parts.

7è Tenir un plet pendent amb alguna d'aquestes.

8è Amistat íntima o enemistat manifesta amb qualsevol dels expressats a l'article anterior.

9è Tenir interès directe o indirecte en el plet o causa.

10è Haver estat instructor de la causa quan el coneixement del judici estigui atribuït a un altre tribunal o haver resolt el plet o la causa en una instància anterior.

11è Ser una de les parts subordinat del jutge que hagi de resoldre la contesa litigiosa.

Article dos-cents vint

També és causa d'abstenció i, si s'escau, de recusació en els processos en què sigui part l'Administració pública el fet de trobar-se el jutge o magistrat amb l'autoritat o funcionari que hagi dictat l'acte o informat respecte a

aquest o realitzat el fet per raó dels quals se segueix el procés, en alguna de les circumstàncies esmentades en els números 1r al 8è i 11è de l'article anterior.

Article dos-cents vint-i-u

1. El jutge o magistrat en qui es doni alguna de les causes expressades en els articles anteriors s'ha d'abstenir del coneixement de l'assumpte sense esperar que se'l recusí.

2. L'abstenció ha de ser motivada i s'ha de comunicar a la sala de govern del tribunal respectiu. Quan qui s'abstingui formi part d'un òrgan col·legiat, la comunicació ha de tenir lloc per mitjà del president de la sala o secció.

3. Si la sala de govern no considera justificada l'abstenció, ha d'ordenar al jutge o magistrat que continuï en el coneixement de l'assumpte, sense perjudici del dret de les parts a fer valer la recusació i de la imposició al jutge o magistrat, si hi ha un motiu suficient per fer-ho, de la correcció disciplinària que sigui procedent; en aquest cas s'ha d'elevat a coneixement del Consell General del Poder Judicial perquè es faci constar en l'expedient personal del jutge o magistrat als efectes que correspongui.

Article dos-cents vint-i-dos

1. Una vegada acomplert el que disposa l'article anterior, si el jutge o magistrat no rep en el termini de cinc dies l'ordre de continuar en el coneixement de l'assumpte, se n'ha d'apartar definitivament i ha de remetre, si s'escau, les actuacions a qui l'hagi de substituir.

2. L'abstenció s'ha de comunicar a les parts.

Article dos-cents vint-i-tres

1. La recusació s'ha de proposar tan aviat com es tingui coneixement de la causa en què es fonamenti. Si se'n té coneixement anteriorment al plet, s'ha de proposar a l'inici d'aquest, ja que, altrament, no s'admet a tràmit.

2. La recusació s'ha de proposar per un escrit signat pel recusant, el qual s'ha de ratificar en presència judicial. Quan l'escrit el signi el seu procurador, hi ha d'adjuntar un poder especial per a la recusació de què es tracti. L'escrit en què es proposi la recusació ha d'estar signat per un lletrat quan la seva intervenció sigui necessària en el plet.

Article dos-cents vint-i-quatre

1. Instrueixen els incidents de recusació:

a) Si el recusat és el president d'un tribunal superior de justícia, de l'Audiència Nacional, o del Tribunal Suprem o el president d'alguna de les seves sales, el president de sala més antic, i si el recusat és el més antic, el que el segueixi en antiguitat.

b) Si el recusat és un president d'audiència provincial, el magistrat més antic de la mateixa audiència.

c) Si el recusat és un magistrat d'una audiència, tribunal superior o del Tribunal Suprem, el magistrat més antic de la seva sala, i si el recusat és el més antic, el que el segueixi en antiguitat.

d) Si el recusat és un jutge, el que legalment el substitueixi, si pertany a la carrera judicial.

2. Si no és possible el que estableixen els apartats anteriors, la sala de govern corresponent ha de designar l'instructor de l'incident d'entre els magistrats o jutges de la província o, si de cas hi manca, de la comunitat autònoma, i, si s'escau, si no n'hi ha, ha de sol·licitar al Consell General del Poder Judicial el nomenament corresponent.

Article dos-cents vint-i-cinc

1. Formulada la recusació, el plet o la causa ha de passar al coneixement del substitut i s'ha de remetre, si s'escau, l'escrit i els documents de la recusació a aquell a qui correspongui instruir l'incident.

2. Aquest ha de lliurar una còpia de l'escrit i dels documents al recusat, i requerir-lo perquè en el termini de tres dies informi sobre la recusació.

3. Si el recusat accepta com a certa la causa de recusació, es resol l'incident sense cap altre tràmit.

4. Altrament, l'instructor ha d'ordenar la pràctica de la prova, si s'ha proposat en la forma escaient i és pertinent, en el termini de deu dies, i, tot seguit, ha de remetre les actuacions a l'autoritat competent per decidir, que ho ha de fer per mitjà d'una interlocutòria, escoltat el Ministeri Fiscal. Si el recusat és un jutge, la resolució correspon al mateix instructor.

Article dos-cents vint-i-sis

En els judicis verbals, sigui quin sigui l'ordre jurisdiccional, i en els de faltes, si en l'acte el jutge recusat no accepta com a certa la causa de la recusació, les actuacions passen a qui correspongui instruir l'incident, i mentre tant queda en suspens l'assumpte principal. L'instructor ha de acordar que compareguin les parts en presència seva el dia i l'hora que fixi, dins els cinc dies següents, i, escoltades les parts i practicada la prova declarada pertinent, ha de resoldre sobre si escau o no la recusació, en el mateix acte.

Article dos-cents vint-i-set

1. La resolució que desestimi la recusació ha d'acordar tornar el coneixement del plet o la causa al recusat, en l'estat en què estigui. Aquesta resolució comporta la condemna a costes del recusant, llevat que hi hagi circumstàncies excepcionals que justifiquin un altre pronunciament. Quan la resolució que decideixi l'incident declari expressament l'existència de mala fe en el recusant, se li pot imposar una multa de cinc mil a cent mil pessetes.

2. La resolució estimatòria de la recusació aparta definitivament el jutge o magistrat del coneixement del plet o causa. En continua coneixent, fins a la seva terminació, aquell a qui correspongui la seva substitució.

Article dos-cents vint-i-vuit

Contra la decisió de la recusació no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui fer valer, en recórrer contra la resolució que decideixi el plet o causa, la possible nul·litat d'aquesta.

TÍTOL III

De les actuacions judicials

CAPÍTOL I

DE L'ORALITAT, PUBLICITAT I LLENGUA OFICIAL

Article dos-cents vint-i-nou

1. Les actuacions judicials han de ser predominantment orals, sobretot en matèria criminal, sense perjudici de la seva documentació.

2. Les declaracions, confessions en judici, testimonis, acaraments, exploracions, informes, ratificació dels pericials i vistes, s'han de portar a terme davant del jutge

o tribunal amb presència o intervenció, si s'escau, de les parts i en audiència pública, llevat del que disposa la llei.

Article dos-cents trenta

Es poden utilitzar en el procés qualssevol mitjans tècnics de documentació i reproducció, sempre que ofereixin les degudes garanties d'autenticitat. La llei regula els requisits i la forma de la seva utilització.

Article dos-cents trenta-u

1. En totes les actuacions judicials, els jutges, magistrats, fiscals, secretaris i resta de funcionaris de jutjats i tribunals han de fer servir el castellà, llengua oficial de l'Estat.

2. Els jutges, magistrats, fiscals, secretaris i resta de funcionaris de jutjats i tribunals també poden fer servir la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, si cap de les parts s'hi oposa, al·legant desconeixement de la llengua que pugui produir indefensió.

3. Les parts, els seus representants i els qui els dirigeixin, així com els testimonis i perits, poden utilitzar la llengua que sigui també oficial a la comunitat autònoma en el territori de la qual tinguin lloc les actuacions judicials, tant en manifestacions orals com escrites.

4. Les actuacions judicials realitzades i els documents presentats en l'idioma oficial d'una comunitat autònoma tenen, sense necessitat de traducció al castellà, plena validesa i eficàcia. S'han de traduir d'ofici quan hagin de tenir efectes fora de la jurisdicció dels òrgans judicials situats a la comunitat autònoma, llevat de si es tracta, en aquest últim cas, de comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia coincident, o per manament del jutge o a instància de part que al·legui indefensió.

5. En les actuacions orals, el jutge o tribunal pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua utilitzada, amb el jurament o promesa previs d'aquella.

Article dos-cents trenta-dos

1. Les actuacions judicials han de ser públiques, amb les excepcions que prevegin les lleis de procediment.

2. Excepcionalment, per raons d'ordre públic i de protecció dels drets i llibertats, els jutges i tribunals, mitjançant resolució motivada, poden limitar l'àmbit de la publicitat i acordar el caràcter secret de totes o d'una part de les actuacions.

Article dos-cents trenta-tres

Les deliberacions dels tribunals són secretes. També ho és el resultat de les votacions, sense perjudici del que disposa aquesta llei sobre la publicació dels vots particulars.

Article dos-cents trenta-quatre

Els secretaris i personal competent dels jutjats i tribunals han de facilitar als interessats tota la informació que sol·licitin sobre l'estat de les actuacions judicials, que poden examinar i conèixer, llevat que siguin estat declarades secretes de conformitat amb la llei. En els mateixos casos, s'han d'expedir els testimonis que se sol·licitin, amb expressió del destinatari, llevat dels casos en què la llei disposi una altra cosa.

Article dos-cents trenta-cinc

Els interessats han de tenir accés als llibres, arxius i registres judicials que no tinguin caràcter reservat, mitjançant les formes d'exhibició, testimoni o certificació que estableixi la llei.

Article dos-cents trenta-sis

1. La publicitat dels edictes s'entén acomplerta mitjançant la inserció, segons que correspongui, en els butlletins oficials que assenyalin les lleis processals.

2. La publicació en qualsevol altre mitjà es pot acordar a petició i a costa de la part que ho sol·liciti.

CAPÍTOL II

DE L'IMPULS PROCESSAL

Article dos-cents trenta-set

Llevat que la llei disposi una altra cosa, l'òrgan jurisdiccional ha de donar d'ofici al procés el curs que correspongui i dictar a aquest efecte les provisions necessàries.

CAPÍTOL III

DE LA NUL·LITAT DELS ACTES JUDICIALS

Article dos-cents trenta-vuit

Els actes judicials són nuls de ple dret en els casos següents:

1. Si es produeixen amb manifesta falta de jurisdicció o de competència objectiva o funcional.

2. Si es realitzen sota violència o sota intimidació racional i fonamentada d'un mal imminent i greu.

3. Si es prescindeix totalment i absolutament de les normes essencials de procediment establertes per la llei o amb infracció dels principis d'audiència, assistència i defensa, sempre que efectivament s'hagi produït indefensió.

Article dos-cents trenta-nou

Els jutges o tribunals l'actuació dels quals s'hagi produït amb intimidació o violència, tan aviat com se n'hagin alliberat, han de declarar nul tot el que s'hagi practicat i promoure la formació de causa contra els culpables.

Article dos-cents quaranta

1. La nul·litat de ple dret, en tot cas, i els defectes de forma en els actes processals que impliquin absència dels requisits indispensables per assolir el seu fi o determinin efectiva indefensió, s'han de fer valer per mitjà dels recursos establerts a la llei contra la resolució de què es tracti o pels altres mitjans que estableixin les lleis processals.

2. Sense perjudici d'això, el jutge o tribunal pot declarar, d'ofici abans que hagi recaigut sentència definitiva, i sempre que no sigui procedent l'esmena, amb l'audiència prèvia de les parts, la nul·litat de totes les actuacions o d'alguna en particular.

Article dos-cents quaranta-u

Les actuacions judicials realitzades fora del temps establert només es poden anul·lar si ho imposa la naturalesa del terme o termini.

Article dos-cents quaranta-dos

1. La nul·litat d'un acte no implica la dels successius que siguin independents d'aquell ni la d'aquells el contingut dels quals hagi romàs invariable fins i tot sense haver-se comès la infracció que va donar lloc a la nul·litat.

2. La nul·litat de part d'un acte no implica la de les altres d'aquest que siguin independents d'aquella.

Article dos-cents quaranta-tres

Els actes de les parts que no compleixin els requisits exigits per la llei són solucionables en els casos, condicions i terminis previstos per les lleis processals.

CAPÍTOL IV

DE LES RESOLUCIONS JUDICIALS

Article dos-cents quaranta-quatre

1. Les resolucions dels tribunals quan no estiguin constituïts en sala de justícia, les de les sales de govern i les dels jutges i presidents quan tinguin caràcter governatiu, s'anomenen acords.

2. La mateixa denominació es dona a les advertències i correccions que pel fet de recaure en persones subjectes a la jurisdicció disciplinària s'imposin en les sentències o en altres actes judicials.

Article dos-cents quaranta-cinc

1. Les resolucions dels jutges i tribunals que tenen caràcter jurisdiccional es denominen:

a) Provisions, quan tenen per objecte l'ordenació material del procés.

b) Interlocutòries, si decideixen recursos contra provisions, qüestions incidentals, pressupòsits processals, nul·litat del procediment o si, d'acord amb les lleis d'enjudiciament, han de tenir aquesta forma.

c) Sentències, si decideixen definitivament el plet o la causa en qualsevol instància o recurs, o si, segons les lleis processals, han de tenir aquesta forma.

2. Les sentències es poden dictar de viva veu si ho autoritza la llei.

3. Són sentències fermes aquelles contra les quals no es pot interposar cap recurs, llevat del de revisió o altres d'extraordinaris que estableixi la llei.

4. S'anomena executòria el document públic i solemne en què es consigna una sentència ferma. Les executòries s'encapçalen en nom del Rei.

Article dos-cents quaranta-sis

En els casos en què la llei ordeni al secretari que formuli una proposta de resolució, el jutge pot adoptar la modalitat de «conforme» o dictar la resolució que sigui procedent.

Article dos-cents quaranta-set

Les resolucions judicials que es dictin oralment i hagin de ser documentades en una acta en els judicis verbals, vistes dels plets o causes i la resta d'actes solemnes han d'incloure la fonamentació que sigui procedent.

Article dos-cents quaranta-vuit

1. La fórmula de les provisions es limita a la determinació del que s'hagi manat i del jutge o tribunal que les disposi, sense altre fonament ni addicions que la data en què s'acordin, la signatura o rúbrica del jutge o president i la signatura del secretari. No obstant això, poden ser succintament motivades sense subjecció a cap requisit quan es consideri convenient.

2. Les interlocutòries han de ser sempre fonamentades i han de contenir en paràgrafs separats i numerats els fets i els raonaments jurídics i, finalment, la part dispositiva. Han de ser signades pel jutge, magistrat o magistrats que les dictin.

3. Les sentències s'han de formular expressant, després d'un encapçalament, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet, fets provats, si s'escau, els fonaments de dret i, finalment, la decisió. Han de ser signades pel jutge, magistrat o magistrats que les dictin.

4. En notificar-se la resolució a les parts s'ha d'indicar si és ferma o no i, si s'escau, els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant del qual s'han d'interposar i el termini per fer-ho.

CAPÍTOL V

DE LA VISTA, VOTACIÓ I DECISIÓ

Article dos-cents quaranta-nou

Les vistes dels assumptes s'han d'assenyalar per l'ordre de conclusió, llevat que la llei disposi una altra cosa.

Article dos-cents cinquanta

Correspon als presidents de sala i als de secció l'assenyalament de les vistes o tràmit equivalent i el del començament de les sessions del judici oral.

Article dos-cents cinquanta-u

1. El jutge o el ponent han de tenir a la seva disposició les actuacions per dictar sentència o resolució decisòria d'incidentes o de recursos.

2. El president i els magistrats poden examinar les actuacions en qualsevol moment.

Article dos-cents cinquanta-dos

1. Conclou la vista de les actuacions, plets o causes o des del dia assenyalat per a la votació i decisió, qualsevol dels magistrats pot demanar-los per estudiar-los.

2. Quan els demanin diversos, qui presideixi ha de fixar el termini que els ha de tenir cadascun, de manera que es puguin dictar les sentències dins el termini assenyalat.

Article dos-cents cinquanta-tres

Les interlocutòries i les sentències s'han de deliberar i votar immediatament després de les vistes i, quan no es pugui fer, el president ha d'assenyalar el dia en què s'han de votar, dins el termini assenyalat per dictar la resolució.

Article dos-cents cinquanta-quatre

1. La votació, segons el parer del president, pot tenir lloc separatament sobre els diferents pronunciaments de fet o de dret que s'hagin de fer, o part de la decisió que s'hagi de dictar.

2. Vota primer el ponent i després els altres magistrats per ordre invers al d'antiguitat. Qui presideix vota l'últim.

3. Començada la votació, només es pot interrompre en cas de força major.

Article dos-cents cinquanta-cinc

1. Les interlocutòries i les sentències es dicten per majoria absoluta de vots, llevat que la llei assenyalï expressament una proporció més gran.

2. En cap cas es pot exigir un nombre determinat de vots conformes que alteri la regla de la majoria.

Article dos-cents cinquanta-sis

Quan sigui traslladat o jubilat algun magistrat, ha de votar els plets a la vista dels quals hagi assistit i sobre els quals encara no s'hagi emès una decisió.

Article dos-cents cinquanta-set

1. Si després de la vista i abans de la votació algun magistrat s'impossibilita i no pot assistir a l'acte, ha de donar un vot fonamentat i signat i l'ha de remetre directament al president.

2. Si no pot escriure ni signar, l'ha d'estendre davant un secretari de la sala.

3. El vot emès així s'ha d'adjuntar als altres i s'ha de conservar, rubricat per qui presideixi, amb el llibre de sentències.

4. Quan l'impedit no pugui votar ni tan sols d'aquesta manera, han de votar el plet o la causa els no impedits que hagin assistit a la vista i, si hi ha els necessaris per formar majoria, aquests han de dictar sentència.

Article dos-cents cinquanta-vuit

Quan no hi hagi vots suficients per constituir la majoria que exigeix l'article 255, s'ha de tornar a veure l'assumpte i substituir l'impedit, separat o suspès en la forma establerta en aquesta llei.

Article dos-cents cinquanta-nou

Les sentències, les signa el jutge o tots els magistrats no impedits dins el termini establert per dictar-les.

Article dos-cents seixanta

1. Tothom qui prengui part en la votació d'una sentència o d'una interlocutòria definitiva ha de signar el que s'hagi acordat, encara que hagi dissentit de la majoria; però pot formular, en aquest cas, i anunciar-ho en el moment de la votació o en el de la signatura, vot particular, en forma de sentència, en què es poden acceptar, per remissió, els punts de fet i fonaments de dret de la dictada pel tribunal amb què estigui conforme.

2. El vot particular, amb la signatura de l'autor, s'ha d'incorporar al llibre de sentències i s'ha de notificar a les parts juntament amb la sentència aprovada per majoria. Quan, d'acord amb la llei, sigui preceptiva la publicació de la sentència, el vot particular, si n'hi ha, s'ha de publicar juntament amb aquesta.

3. També pot formular vot particular, amb subjecció al que disposa el paràgraf anterior, en el que sigui aplicable, respecte a les interlocutòries decisòries d'incidentes.

Article dos-cents seixanta-u

Quan, una vegada decidit un plet per un tribunal, s'impossibiliti algun magistrat dels que van votar i no pugui signar, qui hagi presidit el tribunal ho ha de fer per ell, i ha de fer constar el nom d'aquell per qui signa i després les paraules «ha votat en sala i no ha pogut signar».

Article dos-cents seixanta-dos

1. Quan en la votació d'una sentència o interlocutòria no hi hagi majoria de vots sobre qualsevol dels pronunciaments de fet o de dret que s'hagin de fer, s'han de tornar a discutir i a votar els punts en què hagin dissentit els votants.

2. Si no s'obté l'acord, la discòrdia es resol mitjançant la celebració d'una nova vista, en la qual han de concórrer els magistrats que hagin assistit a la primera, més dos més, si ha estat senar el nombre dels discordants, i tres en el cas que hagi estat parell. Per a això, hi ha de concórrer, en primer lloc, el president de la sala, si no hi ha assistit; en segon lloc, els magistrats de la mateixa sala

que no hagin vist el plet; en tercer lloc, el president de l'audiència, i, finalment, els magistrats de les altres sales, preferentment els del mateix ordre jurisdiccional.

Article dos-cents seixanta-tres

1. Qui hagi de presidir la sala de discòrdia ha de fer l'assenyalament de les vistes de discòrdia i designacions oportunes.

2. Quan en la votació d'una sentència o d'una interlocutòria per la sala de discòrdia o, si s'escau, pel ple de la sala no es reuneixi tampoc majoria sobre els punts en què no hi hagi acord, s'ha de procedir a una nova votació, i sotmetre només a aquesta les dues posicions que hagin obtingut un nombre més elevat de vots en la precedent.

Article dos-cents seixanta-quatre

1. Els magistrats de les diverses seccions d'una mateixa sala s'han de reunir per a la unificació de criteris i la coordinació de pràctiques processals. Les reunions, les convoca el president de la sala, per ell mateix, a petició majoritària dels magistrats, així com en els altres casos que estableix la llei. Les presideix el president de sala.

2. En tot cas queda preservada la independència de les seccions per a l'enjudiciament i la resolució dels diferents processos de què coneguïn.

Article dos-cents seixanta-cinc

En cada jutjat o tribunal s'ha de portar, sota la custòdia del secretari respectiu, un llibre de sentències, en el qual s'han d'incloure signades totes les definitives, interlocutòries que tinguin el mateix caràcter, com també els vots particulars que s'hagin formulat, que han de ser ordenats correlativament segons la data.

Article dos-cents seixanta-sis

1. Les sentències, una vegada esteses i signades pel jutge o per tots els magistrats que les hagin dictat, s'han de dipositar a la secretaria del jutjat o tribunal i s'ha de permetre a qualsevol interessat l'accés al text d'aquestes.

2. Els secretaris han de posar a les actuacions certificació literal de la sentència.

Article dos-cents seixanta-set

1. Els jutges i tribunals no poden variar les sentències i les interlocutòries definitives que pronuncien una vegada signades, però sí aclarir algun concepte obscur o suplir qualsevol omissió que continguin.

2. Els errors materials manifestos i els aritmètics poden ser rectificats en qualsevol moment.

3. Aquests aclariments o rectificacions es poden fer d'ofici dins el dia hàbil següent al de la publicació de la sentència, o a instància de part o del Ministeri Fiscal presentades dins dels dos dies següents al de la notificació; en aquest cas, els ha de resoldre l'òrgan jurisdiccional dins del dia següent al de la presentació de l'escript en què se sol·licitin l'aclariment o la rectificació.

CAPÍTOL VI

DEL LLOC EN QUÈ S'HAN DE PRACTICAR LES ACTUACIONS

Article dos-cents seixanta-vuit

1. Les actuacions judicials s'han de practicar a la seu de l'òrgan jurisdiccional.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, els jutjats i tribunals es poden constituir en qualsevol lloc del territori de la seva jurisdicció per practicar-les, quan sigui

necessari o convenient per a la bona administració de justícia.

Article dos-cents seixanta-nou

1. Els jutjats i tribunals només poden celebrar judicis o vistes d'assumptes fora de la població de la seva seu quan així ho autoritzi la llei.

2. Tanmateix, el Consell General del Poder Judicial, quan les circumstàncies o el bon servei de l'Administració de justícia ho aconsellin, i a petició del tribunal o jutjat, pot disposar que els jutjats i les seccions o sales dels tribunals o audiències es constitueixin en una població diferent de la seva seu per despatxar els assumptes corresponents a un determinat àmbit territorial comprès en la circumscripció d'aquells.

CAPÍTOL VII

DE LES NOTIFICACIONS

Article dos-cents setanta

Les diligències d'ordenació, provisions, interlocutòries i sentències s'han de notificar a tots els qui siguin part en el plet o la causa, i també als qui es refereixin o puguin parar perjudicis, quan així es disposi expressament en aquelles resolucions, de conformitat amb la llei.

Article dos-cents setanta-u

Les notificacions es poden practicar per mitjà del correu, del telègraf o de qualsevol mitjà tècnic que permeti tenir constància que s'han practicat i de les circumstàncies essencials de la pràctica segons determinin les lleis processals.

Article dos-cents setanta-dos

1. En les poblacions on hi hagi diversos jutjats i el conjunt de l'activitat judicial ho justifiqui, es pot establir un servei comú que depengui del Deganat per a la pràctica de les notificacions que hagin de fer aquells.

2. També es pot establir un local de notificacions comú als diversos jutjats i tribunals d'una mateixa població, encara que siguin de diferent ordre jurisdiccional. En aquest cas, el Col·legi de Procuradors ha d'organitzar un servei per rebre les notificacions que no s'hagin pogut fer en el local comú per incompareixença del procurador que hagi de ser notificat. La recepció de la notificació per aquest servei produeix plens efectes.

3. També es poden establir serveis de registre general per a la presentació d'escripts o documents adreçats a òrgans jurisdiccional.

CAPÍTOL VIII

DE LA COOPERACIÓ JURISDICCIONAL

Article dos-cents setanta-tres

Els jutges i tribunals han de cooperar i auxiliar-se entre si en l'exercici de la funció jurisdiccional.

Article dos-cents setanta-quatre

1. S'ha de sol·licitar la cooperació judicial quan s'hagi de practicar una diligència fora de la circumscripció del jutjat o tribunal que l'hagi ordenat o aquesta sigui de la competència específica d'un altre jutjat o tribunal.

2. La petició de cooperació, sigui quin sigui el jutjat o tribunal a qui s'adreci, s'ha de fer sempre directament,

sense donar lloc a trasllats ni reproduccions a través d'òrgans intermedis.

Article dos-cents setanta-cinc

No obstant això, els jutges poden fer qualsevol diligència d'instrucció penal en un lloc no comprès en el territori de la seva jurisdicció, quan aquest estigui a prop i això resulti convenient, de la qual cosa han de donar notícia immediatament al jutge competent. Els jutges i tribunals d'altres ordres jurisdiccionals també poden practicar diligències d'instrucció o prova fora del territori de la seva jurisdicció quan no es perjudiqui la competència del jutge corresponent i estigui justificat per raons d'economia processal.

Article dos-cents setanta-sis

Les peticions de cooperació internacional s'elevan per mitjà del president del Tribunal Suprem, del tribunal superior de justícia o de l'audiència al Ministeri de Justícia, el qual les ha de fer arribar a les autoritats competents de l'Estat requerit, o bé per la via consular o diplomàtica, o bé directament si així ho preveuen els tractats internacionals.

Article dos-cents setanta-set

Els jutjats i tribunals espanyols han de prestar a les autoritats judicials estrangeres la cooperació que els sol·licitin per a l'exercici de la seva funció jurisdiccional, de conformitat amb el que estableixin els tractats i convenis internacionals en els quals Espanya sigui part i, si manquen, per raó de reciprocitat segons el que preveu l'article següent.

Article dos-cents setanta-vuit

1. Si s'acredita l'existència de reciprocitat o l'ofereix l'autoritat judicial estrangera requeridora, la prestació de cooperació internacional només pot ser denegada pels jutjats i tribunals espanyols:

1r Quan el procés de què dimani la sol·licitud de cooperació sigui de competència exclusiva de la jurisdicció espanyola.

2n Quan el contingut de l'acte a realitzar no correspongui a les atribucions pròpies de l'autoritat judicial espanyola requerida. En aquest cas, aquesta ha de remetre la sol·licitud a l'autoritat judicial competent, de la qual cosa ha d'informar l'autoritat requeridora.

3r Quan la comunicació que contingui la sol·licitud de cooperació no reuneixi els requisits d'autenticitat suficient o estigui redactada en un idioma que no sigui el castellà.

4t Quan l'objecte de la cooperació sol·licitada sigui manifestament contrari a l'ordre públic espanyol.

2. La determinació de l'existència de reciprocitat amb l'Estat requeridor correspon al Govern, a través del Ministeri de Justícia.

TÍTOL IV

De la fe pública judicial i de la documentació

CAPÍTOL I

DE LES FUNCIONS ATRIBUÏDES ALS SECRETARIS

Article dos-cents setanta-nou

1. Les actuacions dels secretaris en el curs dels procediments judicials es denominen actes, diligències i notes.

2. També poden expedir còpies certificades o testimonis de les actuacions judicials no secretes ni reserva-

des a les parts interessades i sota la seva responsabilitat, amb subjecció al que estableixen les lleis.

3. Així mateix correspon als secretaris la pràctica de les notificacions i altres actes de comunicació i de cooperació judicial en la forma que determinin les lleis.

Article dos-cents vuitanta

1. Les actes tenen per objecte deixar constància de la realització d'un acte processal o d'un fet de transcendència processal.

2. Les diligències poden ser de constància, d'ordenació, de comunicació o d'execució.

3. Les notes poden ser de referència, de resum de les actuacions i d'examen del tràmit a què es refereixin.

Article dos-cents vuitanta-u

1. El secretari és l'únic funcionari competent per donar fe amb plenitud d'efectes de les actuacions judicials, i també li correspon la facultat de documentació en l'exercici de les seves funcions, i té el caràcter d'autoritat.

2. La plenitud de la fe pública en els actes en què l'exerceixi el secretari no requereix la intervenció addicional de testimonis.

3. La representació en judici es pot conferir en tots els procediments mitjançant compareixença davant el secretari del jutjat o tribunal que hagi de conèixer de l'assumepte.

Article dos-cents vuitanta-dos

1. No obstant el que estableix l'article anterior, els secretaris poden habilitar un o més oficials perquè autoritzin les actes que s'hagin de fer en presència judicial, així com les diligències de constància i de comunicació.

2. Aquestes habilitacions subsisteixen mentre no siguin revocades; la responsabilitat de l'autenticitat dels fets o actes acreditats recau sobre l'oficial autoritzant.

CAPÍTOL II

DE LA DACIÓ DE COMPTE I DE LA CONSERVACIÓ I CUSTÒDIA DE LES ACTUACIONS

Article dos-cents vuitanta-tres

1. Els secretaris han de posar diligències per fer constar el dia i l'hora de presentació de les demandes, dels escrits d'iniciació del procediment i de qualsevol altres la presentació dels quals estigui subjecta a un termini peremptori.

2. En tot cas, s'ha de donar a la part el rebut dels escrits i documents que presentin fent-hi constar la data i l'hora de presentació.

Article dos-cents vuitanta-quatre

1. Els secretaris han de donar compte a la sala, al ponent o al jutge, en cada cas, dels escrits i documents presentats el mateix dia de la presentació o el dia hàbil següent.

2. El mateix han de fer respecte a les actes que s'hagin autoritzat fora de la presència judicial.

Article dos-cents vuitanta-cinc

També han de donar compte, el dia hàbil següent, del transcurs dels terminis processals i de les actuacions que hagin pres estat per a qualsevol resolució, excepte quan els correspongui l'ordenació del tràmit.

Article dos-cents vuitanta-sis

1. La dació de compte s'ha de fer oralment, per l'ordre de presentació dels escrits o pel que prenguin estat les actuacions respectives, sense altra anteposició que la dels que siguin urgents o tinguin reconeguda preferència per la llei.

2. Quan sigui procedent, s'ha de documentar mitjançant diligència i, si s'escau, s'hi ha d'adjuntar una proposta de resolució.

Article dos-cents vuitanta-set

Correspon als secretaris la tenidoria dels llibres i l'arxivament i conservació de les actuacions, llevat que en aquesta Llei o en una altra s'encomanin als jutges o presidents.

CAPÍTOL III

DE LES DILIGÈNCIES D'ORDENACIÓ I DE LES PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Article dos-cents vuitanta-vuit

En els jutjats i tribunals correspon als secretaris dictar les diligències d'ordenació, que tenen per objecte donar a les actuacions el curs que ordeni la llei i impulsar formalment el procediment en els seus diferents tràmits de conformitat amb les lleis processals, i s'han de limitar a l'expressió del que es disposi amb el nom del secretari que les dicti, la data i la signatura d'aquell.

Article dos-cents vuitanta-nou

Les diligències d'ordenació poden ser revisades pel jutge o el ponent, d'ofici o a instància de part, en els casos i forma previstos en les lleis processals.

Article dos-cents noranta

Correspon al secretari proposar al jutge o tribunal les resolucions que, d'acord amb la llei, hagin de tenir la forma de provisió o interlocutòria, incloses les interlocutòries definitives en els assumptes de jurisdicció voluntària, mentre no se susciti contesa. Se n'exceptuen les provisions en què es revisin les diligències d'ordenació i les interlocutòries decisòries de qüestions incidentals o resolutòries de recursos, de processament o les limitadores de drets.

Article dos-cents noranta-u

Les propostes a què es refereix l'article anterior s'han de subjectar als requisits de forma que prescriu aquesta Llei per a la resolució judicial que s'hagi de dictar, i les ha de subscriure el secretari proponent.

TÍTOL V

De la responsabilitat patrimonial de l'Estat pel funcionament de l'Administració de justícia*Article dos-cents noranta-dos*

1. Els danys causats en qualssevol béns o drets per error judicial, així com els que siguin conseqüència del funcionament anormal de l'Administració de justícia, donen dret a tots els perjudicats a una indemnització a càrrec de l'Estat, llevat dels casos de força major, d'acord amb el que disposa aquest títol.

2. En tot cas, el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o grup de persones.

3. La mera revocació o anul·lació de les resolucions judicials no pressuposa per si sola dret a indemnització.

Article dos-cents noranta-tres

1. La reclamació d'indemnització per causa d'error ha d'estar precedida d'una decisió judicial que expressament ho reconegui. Aquesta decisió prèvia pot resultar directament d'una sentència dictada en virtut d'un recurs de revisió. En qualsevol altre cas diferent d'aquest s'apliquen les regles següents:

a) L'acció judicial per al reconeixement de l'error s'ha d'instar inexcusablement dins el termini de tres mesos a partir del dia en què es va poder exercir.

b) La pretensió de declaració de l'error s'ha de deduir davant la sala del Tribunal Suprem corresponent al mateix ordre jurisdiccional que l'òrgan al qual s'imputa l'error, i si aquest s'atribueix a una sala o secció del Tribunal Suprem, la competència correspon a la sala que estableix l'article 61. Si es tracta d'òrgans de la jurisdicció militar, la competència correspon a la Sala Segona Penal del Tribunal Suprem.

c) El procediment per substanciar la pretensió és el propi del recurs de revisió en matèria civil, i en són parts, en tot cas, el Ministeri Fiscal i l'Administració de l'Estat.

d) El Tribunal ha de dictar sentència definitiva, sense ulterior recurs, en el termini de quinze dies, amb l'informe previ de l'òrgan jurisdiccional al qual s'atribueix l'error.

e) Si l'error no és apreciat, s'imposen les costes al peticionari.

f) No és procedent la declaració d'error contra la resolució judicial a la qual s'imputi mentre no s'hagin esgotat prèviament els recursos previstos a l'ordenament.

g) La mera sol·licitud de declaració de l'error no impedeix l'execució de la resolució judicial a la qual aquell s'imputi.

2. Tant en el cas d'error judicial declarat com en el de dany causat pel funcionament anormal de l'Administració de justícia, l'interessat ha d'adreçar la petició indemnitzatòria directament al Ministeri de Justícia, i aquesta s'ha de tramitar d'acord amb les normes reguladores de la responsabilitat patrimonial de l'Estat. Contra la resolució es pot interposar recurs contenciós administratiu. El dret a reclamar la indemnització prescriu al cap d'un any a partir del dia en què es va poder exercir.

Article dos-cents noranta-quatre

1. Tenen dret a indemnització els qui, després d' haver patit presó preventiva, siguin absolts per inexistència del fet imputat o si per aquesta mateixa causa s'ha dictat interlocutòria de sobreseïment lliure, sempre que se li hagin irrogat perjudicis.

2. La quantia de la indemnització s'ha de fixar en funció del temps de privació de llibertat i de les conseqüències personals i familiars que s'hagin produït.

3. La petició indemnitzatòria s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article anterior.

Article dos-cents noranta-cinc

En cap cas escau la indemnització quan l'error judicial o el funcionament anormal dels serveis tinguin com a causa la conducta dolosa o culposa del perjudicat.

Article dos-cents noranta-sis

L'Estat també respon dels danys que es produeixen per dol o culpa greu dels jutges i magistrats, sense perjudici del dret que l'assisteix de repetir contra aquests per les vies del procés declaratiu que correspongui davant el tribunal competent. En aquests processos sempre és part el Ministeri Fiscal.

Article dos-cents noranta-set

El que disposen els articles anteriors no obsta a l'exigència de responsabilitat civil als jutges i magistrats pels particulars, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

LLIBRE IV**DELS JUTGES I MAGISTRATS****TÍTOL I****De la carrera judicial i de la provisió de destinacions****CAPÍTOL I****DE LA CARRERA JUDICIAL***Article dos-cents noranta-vuit*

1. Els jutges i magistrats que formen la carrera judicial exerceixen les funcions jurisdiccionals en els jutjats i tribunals de qualsevol ordre que regula aquesta Llei.

2. També exerceixen funcions jurisdiccionals sense pertànyer a la carrera judicial, amb subjecció al règim establert en aquesta Llei, sense caràcter de professionalitat i amb inamovibilitat temporal, els magistrats suplents, els que serveixen places de jutges en règim de provisió temporal o com a substituïts, els jutges de pau i els seus substituïts.

Article dos-cents noranta-nou

La carrera judicial consta de tres categories:

- Magistrat del Tribunal Suprem.
- Magistrat.
- Jutge.

Article tres-cents

El Consell General del Poder Judicial aprova cada tres anys, com a màxim, i per períodes inferiors si és necessari, l'escalafó de la carrera judicial, que es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i comprèn les dades personals i professionals que s'estableixen per reglament.

CAPÍTOL II**DE L'INGRÉS I ASCENS EN LA CARRERA JUDICIAL***Article tres-cents u*

1. L'ingrés en la carrera judicial per la categoria de jutge es produeix mitjançant la superació d'oposició lliure i de les proves realitzades al Centre d'Estudis Judicials, prèvia convocatòria de les places vacants i d'un nombre addicional que permeti atendre les noves que es produeixin fins a la convocatòria següent.

2. En cada convocatòria s'ha de reservar una tercera part de les places que es convoquin per a juristes de com-

petència reconeguda, els quals per concurs de mèrits accedeixen directament al Centre d'Estudis Judicials.

3. També ingressen en la carrera judicial per la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, o de magistrat, juristes de reconeguda competència en la forma i proporció que estableix la Llei.

4. En tots els casos s'exigeix no estar incurs en cap de les causes d'incapacitat o d'incompatibilitat que estableix aquesta Llei.

Article tres-cents dos

1. Per concórrer a l'oposició lliure d'accés al Centre d'Estudis Judicials es requereix ser espanyol, major d'edat i llicenciat en dret, així com no estar incurs en cap de les causes d'incapacitat que estableix aquesta Llei.

2. Per prendre part en el concurs és necessari, a més, tenir sis anys, com a mínim, d'exercici professional com a jurista.

Article tres-cents tres

Estan incapacitats per a l'ingrés en la carrera judicial els impeditos físicament o psíquicament per a la funció judicial; els condemnats per delictes dolós mentre no hagin obtingut la rehabilitació; els processats o inculpats per delictes dolós mentre no siguin absolts o es dicti interlocutòria de sobreseïment, i els que no estiguin en el ple exercici dels seus drets civils.

Article tres-cents quatre

El tribunal per a accés al Centre d'Estudis Judicials està presidit pel president del Tribunal Suprem o magistrat del Tribunal Suprem en qui delegui, i en són vocals: un magistrat, un fiscal, dos catedràtics d'universitat de diferents disciplines jurídiques, un advocat en exercici i un lletrat de l'Estat que hi actua com a secretari.

Article tres-cents cinc

El tribunal és nomenat pel Consell General del Poder Judicial. Els catedràtics són proposats pel Consell d'Universitats; el lletrat de l'Estat, pel ministre de Justícia; l'advocat, pel Consell General de l'Advocacia, i el fiscal, pel fiscal general de l'Estat.

Article tres-cents sis

1. Les normes per les quals es regeix l'accés al Centre d'Estudis Judicials, els exercicis i els programes els aprova el ministre de Justícia, després d'escollir el Consell General del Poder Judicial i el mateix Centre.

2. En cap cas el tribunal pot aprovar en les proves previstes a l'article 301 d'aquesta Llei un nombre de candidats superior al de les places que hagin estat convocades segons el que disposa l'article esmentat.

Article tres-cents set

1. Els aspirants que hagin superat l'oposició o el concurs han de seguir un curs al Centre d'Estudis Judicials i fer pràctiques en un òrgan jurisdiccionals.

2. Els que superin el curs i les pràctiques són nomenats jutges per l'ordre de la proposta feta pel Centre d'Estudis Judicials.

3. El nomenament l'estén el Consell General del Poder Judicial, mitjançant una ordre, i amb la presa de possessió queden investits de la condició de jutge.

Article tres-cents vuit

En cap cas pot superar el curs del Centre d'Estudis Judicials un nombre d'aspirants superior al de vacants

efectivament existents a la carrera judicial en el moment de finalitzar aquell.

Article tres-cents nou

1. Els qui no superin el curs el poden repetir en el següent, al qual s'han d'incorporar amb la nova promoció.

2. Si tampoc no superen aquest curs, queden definitivament exclosos i sense expectativa d'ingrés en la carrera judicial derivada de les proves d'accés que hagin aprovat.

Article tres-cents deu

Les places que hagin quedat vacants en els concursos acreixen les corresponents al torn d'oposició.

Article tres-cents onze

1. De cada quatre vacants que es produeixin a la categoria de magistrats, dues s'han de proveir amb els jutges que ocupin el primer lloc en l'escalafó dins d'aquesta categoria; la tercera, per mitjà de proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordres contencions administratiu i social entre jutges; i la quarta, per concurs, entre juristes de reconeguda competència i amb més de deu anys d'exercici professional.

2. En els dos primers casos és necessari que tots hagin prestat tres anys de serveis efectius com a jutges.

3. Els qui accedeixin a la categoria de magistrat sense pertànyer amb anterioritat a la carrera judicial s'han d'incorporar a l'escalafó immediatament a continuació de l'últim magistrat que hagi ascendit a aquesta categoria.

4. Les vacants que no siguin cobertes per aquest procediment acreixen el torn de proves selectives i d'especialització, si estan convocades o, si no, el d'antiguitat.

Article tres-cents dotze

1. Les proves selectives per a la promoció de la categoria de jutge a la de magistrat en els ordres jurisdiccionals civil i penal se celebren al Centre d'Estudis Judicials i han de tendir a apreciar les condicions de maduresa i formació jurídiques dels aspirants, així com els seus coneixements en les diferents branques del dret. Poden consistir en la realització d'estudis, superació de cursos, elaboració de dictàmens o resolucions i la seva defensa davant el tribunal, exposició de temes i contestació a les observacions que el tribunal formulï o en altres exercicis similars.

2. Les proves per a la promoció de la categoria de jutge a la de magistrat especialista contencions administratiu i social han de tendir a més a apreciar, en particular, els coneixements que siguin propis de cada ordre jurisdiccional.

3. Les normes per les quals s'han de regir aquestes proves, els exercicis i, si s'escau, els programes els aprova el Consell General del Poder Judicial, escoltat el Centre d'Estudis Judicials.

Article tres-cents tretze

1. Per resoldre els concursos entre juristes de reconeguda competència a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 301 i l'apartat 3 de l'article 311, el Ministeri de Justícia, en el moment de convocar-los, ha d'aprovar i publicar les corresponents bases, en les quals s'ha de graduar la puntuació dels mèrits que puguin concórrer en els sol·licitants, d'acord amb el barem següent:

a) Títols i graus acadèmics obtinguts en relació amb les disciplines jurídiques.

b) Anys de servei en relació amb disciplines jurídiques en el cos de procedència o en la professió que exercia.

c) La realització, convenientment acreditada, de cursos d'especialització jurídica.

d) La presentació de ponències, comunicacions, memòries o treballs similars en cursos i congressos d'interès jurídic.

e) Publicacions científicojurídiques.

f) Nombre i naturalesa dels assumptes que hagi dirigit davant els jutjats i tribunals, dictàmens emesos, assessoraments i serveis jurídics prestats en l'exercici de l'advocacia.

2. En la valoració dels mèrits especificats no es poden establir puntuacions que per si soles superin més de dues del conjunt de les restants.

3. La puntuació dels mèrits a què es refereix la lletra f) no pot ser inferior a la màxima puntuació atribuïda a qualsevol dels altres apartats.

4. El temps d'exercici professional dels candidats que hagin exercit l'advocacia s'acredita mitjançant un certificat del Consell General de l'Advocacia, en què també s'han de consignar les incidències de caràcter disciplinari que hagin afectat el candidat durant el seu exercici professional.

5. Per valorar els mèrits a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article que hagin estat adduïts pels sol·licitants, el tribunal pot convocar-los per mantenir una entrevista individual d'una durada màxima d'una hora, en la qual s'han de debatre els mèrits.

6. El concurs ha de ser resolt pel mateix tribunal que hagi de jutjar l'oposició lliure.

Article tres-cents catorze

El tribunal de les proves selectives, previstes a l'article 312, és nomenat pel Consell General del Poder Judicial i està compost en la forma prevista a l'article 304. Quan es tracti de proves per a la promoció a la categoria de magistrat especialista contencions administratiu i social, és l'establerta a l'article esmentat, per bé que els seus membres han de ser elegits entre especialistes en dret públic o laboral, respectivament.

Article tres-cents quinze

Les oposicions i els concursos per cobrir les vacants de la carrera judicial del secretariat i de la resta del personal al servei de l'Administració de justícia han de ser convocades, a instància de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual es produeixen les vacants, per l'òrgan competent i d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

CAPÍTOL III

DEL NOMENAMENT I POSSESIÓ DELS JUTGES I MAGISTRATS

Article tres-cents setze

1. Els jutges són nomenats, mitjançant ordre, pel Consell General del Poder Judicial.

2. Els magistrats i els presidents són nomenats per reial decret, a proposta de l'esmentat Consell.

3. La presentació a reial decret l'ha de fer el ministre de Justícia, que ha de ratificar el nomenament.

Article tres-cents disset

1. Els nomenaments s'han de remetre al president del tribunal o audiència a qui correspongui donar o manar que es doni possessió als nomenats.

2. També s'ha de comunicar a aquests i als presidents del tribunal o audiència de la seva destinació anterior.

3. Quan els presidents de la sala i secció o jutges cessin en la seva destinació, perquè són nomenats per a un altre càrrec, han d'elaborar un alardo o relació dels assumptes que quedin pendents en l'òrgan respectiu, i hi han de consignar la data de la seva iniciació i l'estat en què es trobin, i n'han de remetre una còpia al president del tribunal o de l'audiència.

4. En prendre possessió, el nou titular de l'òrgan ha d'examinar l'alardo elaborat per l'anterior i subscriure'l en cas de conformitat.

Article tres-cents divuit

1. Els membres de la carrera judicial han de prestar, abans de prendre possessió de la primera destinació, el següent jurament o promesa:

«Juro (o prometo) complir i fer complir fidelment i en tot moment la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic, lleialtat a la Corona, administrar justícia rectament i imparcialment i complir els meus deures judicials davant de tothom.»

2. El mateix jurament o promesa s'ha de prestar abans de prendre possessió de la primera destinació que impliqui ascens de categoria en la carrera.

Article tres-cents dinou

1. Els presidents, magistrats i jutges s'han de presentar a prendre possessió dels respectius càrrecs dins dels vint dies naturals següents al de la data de la publicació del seu nomenament en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Per als destinats a la mateixa població en què hagin servit el càrrec, el termini és de vuit dies. Els que hagin de jurar o prometre el càrrec han de prendre possessió dins dels tres dies següents al del jurament o promesa.

2. El Consell General del Poder Judicial pot prorrogar aquests terminis si hi ha una causa justa.

Article tres-cents vint

1. La presa de possessió del president, presidents de sala i magistrats dels tribunals i audiències s'ha de fer en audiència pública davant la sala de govern del tribunal al qual siguin destinats o davant la del tribunal superior de justícia a la comunitat autònoma corresponent.

2. Els magistrats del Tribunal Suprem i dels tribunals superiors de justícia que siguin nomenats sense haver pertangut amb anterioritat a la carrera judicial, en el mateix acte de la presa de possessió davant les sales de govern respectives han de prestar el jurament o promesa en els termes previstos a l'article 318.

Article tres-cents vint-i-u

1. Els jutges han de prestar el jurament o promesa, quan sigui procedent, davant la sala de govern del tribunal o audiència a què pertanyi el jutjat per al qual han estat nomenats i, així mateix, en audiència pública.

2. La possessió ha de ser al jutjat al qual siguin destinats, en audiència pública i amb assistència del personal del jutjat. Dóna la possessió el jutge que estigui exercint la jurisdicció.

Article tres-cents vint-i-dos

1. Qui es negui a prestar jurament o promesa o sense una causa justa deixi de prendre possessió s'entén que renuncia al càrrec i a la carrera judicial.

2. El president del tribunal o audiència ha de donar compte al Consell General del jurament o promesa i possessió o, si s'escau, del transcurs del temps sense fer-ho.

Article tres-cents vint-i-tres

1. Si hi ha un impediment just en la falta de presentació, el renunciant pot ser rehabilitat. La rehabilitació l'acorda el Consell General, a sol·licitud de l'interessat.

2. En aquest cas, el rehabilitat s'ha de presentar a prestar jurament o promesa i prendre possessió del càrrec en el termini que se li assenyali, que no pot ser superior a la meitat del termini normal.

3. Si la plaça a la qual sigui destinat ha estat coberta, ha de ser destinat a la que elegeixi, de les corresponents a la seva categoria i per a la qual reuneixi les condicions legals que hagi quedat deserta en concurs. Altrament, ha de ser destinat forçós.

CAPÍTOL IV

DELS HONORS I TRACTAMENTS DELS JUTGES I MAGISTRATS

Article tres-cents vint-i-quatre

El president i els magistrats del Tribunal Suprem, el president de l'Audiència Nacional i els dels tribunals superiors de justícia tenen el tractament d'excel·lència. Els presidents de les audiències provincials i la resta de magistrats, de senyoria il·lustríssima. Els jutges, el de senyoria.

Article tres-cents vint-i-cinc

En els actes d'ofici, els jutges i magistrats no poden rebre un tractament superior que el que correspongui a la seva ocupació efectiva en la carrera judicial, encara que la tinguin superior en una carrera diferent o per altres títols.

CAPÍTOL V

DE LA PROVISIÓ DE PLACES ALS JUTJATS, A LES AUDIÈNCIES I ALS TRIBUNALS SUPERIORS DE JUSTÍCIA

Article tres-cents vint-i-sis

La provisió de destinacions de la carrera judicial es fa per concurs, en la forma que determina aquesta Llei, llevat de les de presidents de les audiències, tribunals superiors de justícia i Audiència Nacional i presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem.

Article tres-cents vint-i-set

1. No poden concursar els electes, ni els que estiguin en una situació de les previstes en aquesta Llei que ho impedeixi.

2. Tampoc no poden concursar els jutges i magistrats que no hagin estat en la destinació a la qual hagin accedit voluntàriament el temps que es determini per reglament, que no pot ser inferior a un any.

Article tres-cents vint-i-vuit

La llei que fixi la planta ha de determinar els criteris per classificar els jutjats i establir la categoria dels qui els hagin de servir.

Article tres-cents vint-i-nou

1. Els concursos per a la provisió dels jutjats es resolen a favor dels qui, tenint la categoria necessària, tinguin més bon lloc en l'escalafó.

2. Els concursos per a la provisió dels jutjats contenciosos administratius i socials es resolen a favor dels qui, tenint la categoria de magistrat especialista en aquest ordre jurisdiccional, tinguin més bon lloc en l'escalafó. Si

no, s'han de cobrir amb magistrats que hagin prestat almenys cinc anys de serveis en l'ordre contenciós administratiu o social; i a falta d'aquests, d'acord amb el que preveu la regla general de l'apartat primer.

3. Per a la provisió dels jutjats de menors s'aplica la regla general establerta a l'apartat primer d'aquest article, encara que tenen preferència els qui acreditin l'especialització corresponent en el Centre d'Estudis Judicials, segons es determini per reglament.

Article tres-cents trenta

1. Els concursos per a la provisió de les places de magistrats de les sales o seccions de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències s'han de resoldre a favor dels qui, tenint la categoria necessària, tinguin més bon lloc en l'escalafó.

2. En cada sala o secció contenciosa administrativa i social, una de les places s'ha de reservar a un magistrat especialista en l'esmentat ordre jurisdiccional, amb preferència pel que tingui el millor lloc en l'escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per aquest sistema ha de ser de dos.

3. A la sala civil i penal dels tribunals superiors de justícia, una de cada tres places s'ha de cobrir amb un jurista de prestigi reconegut amb més de deu anys d'exercici professional a la comunitat autònoma, nomenat a proposta del Consell General del Poder Judicial sobre una terna presentada per l'assemblea legislativa; les altres places han de ser cobertes per magistrats nomenats a proposta del Consell General del Poder Judicial entre els que faci cinc anys que ocupen la categoria i tinguin especials coneixements en dret civil, foral o especial, propi de la comunitat autònoma.

Article tres-cents trenta-u

1. Els qui accedeixin a un tribunal superior de justícia sense pertànyer amb anterioritat a la carrera judicial, ho han de fer únicament a l'efecte de prestar-hi serveis, sense que puguin optar ni ser nomenats per a una destinació diferent, llevat de la seva possible promoció al Tribunal Suprem, pel torn d'advocats i altres juristes de competència reconeguda a què es refereix l'article 343.

2. A tots els altres efectes són considerats membres de la carrera judicial.

Article tres-cents trenta-dos

Els qui ascendeixin a la categoria de magistrat mitjançant una prova selectiva amb especialització en l'ordre contenciós administratiu o social, conserven els drets a concursar a places d'altres ordres jurisdiccional, d'acord amb la seva antiguitat en l'escalafó comú. Per ocupar una plaça de la seva especialitat només se'ls computa el temps desenvolupat en aquesta.

Article tres-cents trenta-tres

1. Les places de president de secció de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències es proveeixen per concurs, que s'ha de resoldre a favor dels qui, tenint la categoria de magistrat, tinguin més bon lloc en l'escalafó. Pel mateix sistema s'han de proveir les presidències de sala en els tribunals superiors de justícia.

2. Tenen preferència els qui hagin prestat cinc anys de serveis en l'ordre jurisdiccional de què es tracti.

3. No poden accedir a aquestes presidències els qui estiguin sancionats disciplinàriament per la comissió d'una falta greu o molt greu, l'anotació de la qual en l'expedient no hagi estat cancel·lada.

Article tres-cents trenta-quatre

Les places que quedin vacants per falta de sol·licitants les han de proveir els que siguin promoguts o ascendeixin a la categoria necessària, d'acord amb el torn que correspongui.

Article tres-cents trenta-cinc

1. Les places de presidents de sales de l'Audiència Nacional s'han de proveir, a proposta del Consell General del Poder Judicial, amb magistrats del Tribunal Suprem o amb els que siguin promoguts a aquesta categoria.

2. La presidència de l'Audiència Nacional l'ha de proveir el Consell General del Poder Judicial, per un període de cinc anys, entre magistrats del Tribunal Suprem, amb tres anys de serveis prestats en la categoria, que reunixin les condicions idònies per al càrrec.

Article tres-cents trenta-sis

1. Els presidents dels tribunals superiors de justícia es nomenen per un període de cinc anys a proposta del Consell General del Poder Judicial entre magistrats que hagin prestat deu anys de serveis en la categoria, ho hagin sol·licitat i faci, almenys, vint anys que pertanyen a la carrera judicial.

2. El nomenament de president d'un tribunal superior de justícia té prèvia efectes des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici de la preceptiva publicació en el butlletí oficial de la comunitat autònoma.

Article tres-cents trenta-set

Els presidents de les audiències provincials són nomenats per un període de cinc anys, a proposta del Consell General del Poder Judicial, entre els magistrats que ho sol·licitin, d'entre els que tenen deu anys de serveis en la carrera.

Article tres-cents trenta-vuit

Els presidents de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències cessen per alguna de les causes següents:

1r Per expiració del seu mandat, llevat que siguin confirmats en el càrrec per successius períodes de cinc anys.

2n Per dimissió, acceptada pel Consell General.

3r Per resolució acordada en expedient disciplinari.

Article tres-cents trenta-nou

El president de l'Audiència Nacional queda adscrit, quan cessi en el càrrec, al Tribunal Suprem fins que hi obtingui plaça en propietat.

Article tres-cents quaranta

Els presidents dels tribunals superiors i de les audiències provincials que cessin en el càrrec continuen en servei actiu i queden adscrits, a la seva elecció, al tribunal o audiència en què cessin o a aquell del qual procedeixen, i han de ser destinats per ocupar la primera vacant que es produeixi a l'audiència o tribunal a què estiguin adscrits si no obtenen abans una altra plaça a instància seva.

Article tres-cents quaranta-u

1. Per a la provisió de les places de president dels tribunals superiors de justícia i de les audiències, a les comunitats autònomes que gaudeixin de dret civil especial o foral, així com d'idioma oficial propi, el Consell

General del Poder Judicial ha de valorar com a mèrit l'especialització d'aquests drets civil especial o foral i el coneixement de l'idioma propi de la comunitat.

2. S'han de determinar per reglament els criteris de valoració sobre el coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral de les esmentades comunitats autònomes com a mèrit preferent en els concursos per a òrgans jurisdiccionals del seu territori.

CAPÍTOL VI

DE LA PROVISIÓ DE PLACES AL TRIBUNAL SUPREM

Article tres-cents quaranta-dos

Els presidents de sala del Tribunal Suprem es nomenen, a proposta del Consell General del Poder Judicial, entre magistrats de l'esmentat Tribunal que tinguin tres anys de serveis en la categoria.

Article tres-cents quaranta-tres

En les diferents sales del tribunal, de cada cinc places dels seus magistrats, quatre s'han de proveir entre membres de la carrera judicial amb deu anys, almenys, de serveis en la categoria de magistrat i no menys de vint en la carrera, i la cinquena entre advocats i altres juristes, tots ells de reconeguda competència.

Article tres-cents quaranta-quatre

De cada quatre places reservades a la carrera judicial, corresponen:

a) Dos a magistrats que hagin accedit a la categoria mitjançant les corresponents proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal i d'especialització en els ordres jurisdiccionals contenciosos administratiu i social. En aquest torn només s'exigeixen quinze anys en la carrera i cinc en la categoria.

b) Dos a magistrats que reuneixin les condicions generals per a l'accés al Tribunal Suprem assenyalades a l'article anterior.

Article tres-cents quaranta-cinc

Poden ser nomenats magistrats del Tribunal Suprem els advocats i juristes de prestigi que, complint els requisits exigits per a això, reuneixin mèrits suficients segons l'opinió del Consell General del Poder Judicial i hagin desenvolupat la seva activitat professional per un temps superior als vint anys, preferentment a la branca del dret corresponent a l'ordre jurisdiccional de la sala per a la qual hagin de ser designats.

Article tres-cents quaranta-sis

Quan el nombre de magistrats d'una sala no sigui múltiple de cinc, s'ha d'adjudicar una plaça més al grup b) de l'article 344; al grup a) del mateix article; o al grup de juristes de prestigi, successivament i per aquest ordre.

Article tres-cents quaranta-set

Els qui tinguin accés al Tribunal Suprem sense pertànyer amb anterioritat a la carrera judicial s'han d'incorporar a l'escalafó d'aquesta ocupant l'últim lloc en la categoria de magistrats del Tribunal Suprem. Se'ls ha de reconèixer, a tots els efectes, vint anys de serveis.

CAPÍTOL VII

DE LA SITUACIÓ DELS JUTGES I MAGISTRATS

Article tres-cents quaranta-vuit

Els jutges i magistrats poden estar en alguna de les situacions següents:

1. Servei actiu.
2. Serveis especials.
3. Excedència voluntària o forçosa.
4. Suspensió.

Article tres-cents quaranta-nou

Els jutges i magistrats estan en situació de servei actiu quan ocupen plaça corresponent a la carrera judicial, estan pendents de la presa de possessió en una altra destinació o els ha estat conferida comissió de servei amb caràcter temporal.

Article tres-cents cinquanta

1. Es poden conferir comissions de servei als jutges i magistrats per participar en missions de cooperació jurídica internacional o per prestar serveis al Ministeri de Justícia, al Consell General del Poder Judicial o en un altre jutjat o tribunal.

2. Les comissions de servei tenen una durada màxima de sis mesos i no són prorrogables, i és requisit per al seu atorgament, a més de la prèvia conformitat de l'interessat, l'interès prevalent del servei degudament motivat i l'informe dels superiors jeràrquics de les places afectades per la comissió.

Article tres-cents cinquanta-u

Els jutges i magistrats passen a la situació de serveis especials:

- a) Quan són autoritzats per dur a terme una missió per un període superior a sis mesos en organismes internacionals, governs o entitats públiques estrangeres o en programes de cooperació internacional.
- b) Quan adquireixen la condició de funcionaris al servei d'organismes internacionals o de caràcter supranacional.
- c) Quan són adscrits al servei del Tribunal Constitucional o del defensor del poble.
- d) Quan compleixen el servei militar o la prestació substitutòria equivalent.

Article tres-cents cinquanta-dos

Es considera en situació de serveis especials el jutge o magistrat en el qual es doni alguna de les condicions següents:

- a) Quan són nomenats membres del Govern o dels consells de govern de les comunitats autònomes.
- b) Quan són nomenats president del Tribunal Suprem o fiscal general de l'Estat.
- c) Quan són elegits per les Corts Generals per formar part dels òrgans constitucionals o altres l'elecció dels quals correspon a les cambres.
- d) Quan accedeixen a la condició de diputat o senador de les Corts Generals, o membre de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.
- e) Quan presten servei en virtut de nomenament per real decret a la Presidència del Govern o al Ministeri de Justícia.

Article tres-cents cinquanta-tres

1. Als membres de la carrera judicial en situació de serveis especials se'ls ha de computar el temps que

romanguin en aquesta situació als efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius, i tenen dret a la reserva de plaça i localitat de destinació que ocupin. En tots els casos han de rebre les retribucions del lloc o càrrec efectiu que exercixin i no les que els corresponguin com a funcionaris, sense perjudici del dret a la percepció de l'antiguitat que puguin tenir reconeguda com a funcionaris.

2. Els diputats, els senadors i els membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes que perdin aquesta condició per dissolució de la corresponent cambra o terminació del mandat d'aquesta poden romandre en la situació de serveis especials, fins a la seva nova constitució.

Article tres-cents cinquanta-quatre

1. Els jutges i magistrats que siguin nomenats per a un càrrec polític o de confiança de caràcter no permanent han de comunicar al Consell General del Poder Judicial l'acceptació o renúncia del càrrec per al qual hagin estat nomenats dins els vuit dies següents a la publicació del nomenament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o de la comunitat autònoma.

2. L'acceptació o la presa de possessió d'aquest càrrec determina automàticament la situació de serveis especials del nomenat, amb aplicació del règim prescrit a l'article 353.

Article tres-cents cinquanta-cinc

Sense perjudici del que estableix l'article 353, 2, d), els qui estiguin en situació de serveis especials s'han d'incorporar a la seva plaça o a la que durant aquesta situació hagin obtingut, dins el termini de vint dies a comptar de l'endemà del cessament en el càrrec o des de la data de llicència. Si no ho fan així, passen automàticament a la situació d'excedència voluntària per interès particular.

Article tres-cents cinquanta-sis

1. L'excedència forçosa es produeix per supressió de la plaça de què sigui titular el jutge o magistrat, quan signifiqui el cessament obligat en el servei actiu.

2. Els excedents forçosos gaudeixen de la plenitud dels seus drets econòmics i tenen dret a l'abonament, a tots els efectes, del temps transcorregut en aquesta situació.

Article tres-cents cinquanta-set

1. És procedent declarar en situació d'excedència voluntària els membres de la carrera judicial quan estiguin en situació de servei actiu en un cos o escala de les administracions públiques o de la carrera fiscal, o passin a prestar serveis en organismes o entitats del sector públic, i no els correspongui quedar en una altra situació.

2. Els membres de la carrera judicial tenen dret a un període d'excedència voluntària, no superior a tres anys, per tenir cura de cada fill a comptar de la data de naixement. Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi a aquell de què estiguin gaudint. Quan el pare i la mare treballin, només un d'ells pot exercir aquest dret.

3. També es pot concedir l'excedència voluntària als membres de la carrera judicial quan ho sol·licitin per interès particular. En aquest cas no es pot declarar l'excedència voluntària fins que no s'hagin completat tres anys de serveis efectius des que es va accedir a la carrera judicial o des del reingrés, i no s'hi pot romandre més de deu anys continuats ni menys de dos anys.

4. Els membres de la carrera judicial que vulguin participar com a candidats en eleccions generals, autonòmiques o locals han de sol·licitar l'excedència voluntària.

Si són elegits per al càrrec, passen a la situació que legalment els correspongui de conformitat amb el que prescriu aquesta Llei; si no, poden sol·licitar el reingrés al servei actiu.

Article tres-cents cinquanta-vuit

Els membres de la carrera judicial en excedència voluntària no meriten retribucions ni els és computable el temps que hagin estat en aquesta situació als efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius.

Article tres-cents cinquanta-nou

1. El jutge o magistrat declarat suspens queda privat temporalment de l'exercici de les seves funcions.

2. La suspensió pot ser provisional o definitiva i ha de tenir lloc en els casos i en la forma establerts en aquesta Llei.

Article tres-cents seixanta

El suspens provisional té dret a percebre en aquesta situació el 75 per 100 de les retribucions bàsiques i la totalitat de les retribucions per raó familiar. No se'ls ha d'acreditar cap haver en cas d'incompareixença o rebel·lia.

Article tres-cents seixanta-u

El temps de suspensió provisional que tingui l'origen en un procediment disciplinari no pot excedir els sis mesos, llevat de cas de paralització d'aquell imputable a l'interessat. Aquesta circumstància determina la pèrdua de qualsevol retribució fins que l'expedient sigui resolt.

Article tres-cents seixanta-dos

Quan la suspensió no sigui declarada definitiva ni s'acordi la separació, el temps de durada d'aquella es computa com de servei actiu i s'ha d'acordar la immediata reincorporació del suspens a la seva plaça, amb reconeixement de tots els drets econòmics i altres que siguin procedents des de la data en què va tenir efecte la suspensió.

Article tres-cents seixanta-tres

1. La suspensió té caràcter definitiu quan s'imposi en virtut de condemna o com a sanció disciplinària. És d'abonament el temps de suspensió provisional.

2. La suspensió definitiva, imposada com a condemna o com a sanció disciplinària superior a sis mesos, implica la pèrdua de la destinació, i la vacant s'ha de cobrir en forma ordinària.

3. En tot cas, la suspensió definitiva suposa la privació de tots els drets inherents a la condició de jutge o magistrat fins que, si s'escau, el suspens sigui reintegrat al servei actiu.

Article tres-cents seixanta-quatre

El reingrés en el servei actiu dels excedents forçosos s'ha de fer per ordre de més temps en aquesta situació, sense necessitat de sol·licitud de l'interessat i en ocasió de la primera vacant per a la qual reuneixi les condicions legals.

Article tres-cents seixanta-cinc

1. El reingrés dels excedents voluntaris ha d'anar precedit d'una sol·licitud dirigida al Consell General del Poder Judicial.

2. S'han d'establir per reglament els documents que s'han d'adjuntar i els informes que, si s'escau, s'hagin de sol·licitar, segons si l'excedència voluntària és per interès particular o no.

Article tres-cents seixanta-sis

1. Els suspensos definitivament han de sol·licitar el reingrés al servei actiu en el termini de deu dies des de la finalització del període de suspensió. El transcurs d'aquest termini sense que l'interessat sol·liciti el reingrés motiva la declaració d'excedència voluntària per interès particular, amb efectes des de la data en què finalitzi el període de suspensió.

2. S'han d'establir per reglament els documents que s'han d'adjuntar i els informes que s'hagin de sol·licitar.

Article tres-cents seixanta-set

El reingrés dels excedents voluntaris i suspensos exigeix la declaració d'aptitud pel Consell General, que s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei sobre condicions que s'han de complir per a l'ingrés a la carrera judicial.

Article tres-cents seixanta-vuit

1. Els qui hagin de reingressar al servei actiu han de participar en tots els concursos que s'anuncien per a la provisió de places de la seva categoria, fins a obtenir la destinació en propietat. Si no ho fan, queda sense efecte la declaració d'aptitud i, si ja no ho estan, han de ser declarats en situació d'excedència voluntària per interès particular.

2. Els excedents forçosos tenen preferència, per una sola vegada, per ocupar vacant en la població on servien quan es va produir el cessament en el servei actiu.

Article tres-cents seixanta-nou

La concurrència de peticions per a l'adjudicació de vacants, sigui quin sigui el sistema de provisió, entre els qui hagin de reingressar al servei actiu, es resol per l'ordre de prelación següent:

- 1r Excedents forçosos.
- 2n Suspensos.
- 3r Rehabilitats.
- 4t Excedents voluntaris.

CAPÍTOL VIII

DE LES LLICÈNCIES I PERMISOS

Article tres-cents setanta

1. Els jutges i magistrats han de residir a la població on tingui la seu el jutjat o tribunal que serveixen i no es poden absentar de la circumscriptió on exerceixen les seves funcions, excepte si ho exigeix el compliment dels deures judicials o tenen una llicència o permís.

2. La sala de govern del tribunal superior de justícia pot autoritzar per causes justificades la residència en un lloc diferent, sempre que sigui compatible amb l'exacte compliment de les tasques pròpies del càrrec.

3. No es consideren absències als efectes d'aquest article els desplaçaments fora de la seva seu que efectuïn els magistrats o jutges que no siguin únics o no estiguin de guàrdia, des del final de les hores d'audiència el dissabte o vigília de festa, fins al començament de l'audiència del primer dia hàbil següent.

Article tres-cents setanta-u

1. Els jutges i magistrats tenen dret a un permís anual d'un mes de vacances, excepte els destinats a les Illes

Canàries, que poden acumular en un sol període les vacances corresponents a dos anys.

2. Els presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem i de la resta dels tribunals gaudeixen d'aquest permís durant el mes d'agost; se n'exceptuen aquells als quals correspon formar la sala prevista a l'article 180.

Article tres-cents setanta-dos

El permís anual de vacances es pot denegar per al temps en què se sol·liciti quan pels assumptes pendents en un jutjat o tribunal, per l'acumulació de peticions de llicències en el territori o per altres circumstàncies excepcionals es pugui perjudicar el funcionament regular de l'Administració de justícia.

Article tres-cents setanta-tres

1. Els jutges i magistrats tenen dret a llicències per raó de matrimoni de quinze dies de durada i de catorze setmanes en cas de part.

2. També tenen dret a llicència, sense cap limitació dels seus havers, per realitzar estudis relacionats amb la funció judicial, amb un informe previ i favorable del president del tribunal corresponent, que ha de tenir en compte les necessitats del servei. Finalitzada la llicència, s'ha d'elevat al Consell General del Poder Judicial una memòria dels treballs realitzats, i si el seu contingut no és suficient per justificar-la, s'ha de compensar la llicència amb el temps que es determini de les vacances de l'interessat.

3. També poden gaudir de permisos de tres dies, sense que puguin excedir els sis permisos en l'any natural, ni un al mes, i la seva necessitat s'ha de justificar als superiors respectius, dels quals han d'obtenir l'autorització.

Article tres-cents setanta-quatre

Qui pel fet d'estar malalt no pugui assistir al despatx, ho ha de comunicar al president del qual depengui immediatament, i si persisteix la malaltia més de cinc dies, ha de sol·licitar una llicència que l'acrediti i la previsió mèdica sobre el temps necessari per al seu restabliment.

Article tres-cents setanta-cinc

1. Les llicències per malaltia, transcorregut el sisè mes, només donen dret a la percepció de les retribucions bàsiques i per raó de família, sense perjudici del seu complement, en el que correspongui, d'acord amb el règim de Seguretat Social aplicable.

2. Les llicències per dur a terme estudis en general donen dret a percebre les retribucions bàsiques i per raó de família.

3. Les llicències per malaltia, fins al sisè mes inclusivament, i les altres llicències i permisos no afecten el règim retributiu de qui en gaudeixi o els hagi obtingut.

Article tres-cents setanta-sis

Quan circumstàncies excepcionals ho imposin, es pot suspendre o revocar el gaudi de les llicències o dels permisos, i s'ha d'ordenar als jutges i magistrats la incorporació al jutjat o tribunal.

Article tres-cents setanta-set

S'ha de desplegar per reglament el règim jurídic de les llicències i permisos, i determinar l'autoritat a qui correspon atorgar-los i la seva durada, i tot el que no estigui establert en aquesta Llei.

TÍTOL II

De la independència judicial

CAPÍTOL I

DE LA INAMOVIBILITAT DELS JUTGES I MAGISTRATS

Article tres-cents setanta-vuit

1. Gaudeixen d'inamovibilitat els jutges i magistrats que exerceixen càrrecs judicials.
2. Els qui han estat nomenats per un termini determinat gaudeixen d'inamovibilitat només per aquest temps.
3. Els casos de renúncia, excedència, trasllat i promoció es regeixen per les seves normes específiques establertes en aquesta Llei.

Article tres-cents setanta-nou

1. La condició de jutges o magistrats es perd per les causes següents:
  - a) Per renúncia a la carrera judicial. S'entenen inclosos en aquest supòsit els previstos en els 322 i 357-3.
  - b) Per pèrdua de la nacionalitat espanyola.
  - c) En virtut de sanció disciplinària de separació de la carrera judicial.
  - d) Per imposició de pena principal o accessòria de separació del càrrec judicial, inhabilitació absoluta o especial per a càrrec públic. Els tribunals que dictin aquestes sentències han de remetre'n testimoni al Consell General del Poder Judicial, una vegada hagin esdevingut fermes.
  - e) Per haver incorregut en alguna de les causes d'incapacitat, llevat que sigui procedent la seva jubilació.
  - f) Per jubilació.
2. La separació en els casos previstos a les lletres b), c), d) i e) de l'apartat anterior s'acorda amb un expedient previ, amb intervenció del Ministeri Fiscal.

Article tres-cents vuitanta

Els qui hagin perdut la condició de jutge o magistrat per alguna de les causes previstes als apartats a), b) i c) de l'article 379 d'aquesta Llei poden sol·licitar al Consell General del Poder Judicial la seva rehabilitació.

Article tres-cents vuitanta-u

1. La rehabilitació, l'ha de concedir el Consell General del Poder Judicial quan s'acrediti el cessament definitiu o la inexistència, si s'escau, de la causa que va donar lloc a la separació, valorant les circumstàncies de qualsevol ordre.
2. Si la rehabilitació es denega, no es pot tornar a iniciar un nou procediment per obtenir-la dins els tres anys següents, termini que es computa a partir de la resolució denegatòria inicial del Consell General del Poder Judicial.

Article tres-cents vuitanta-dos

El jutge o magistrat que hagi estat rehabilitat ha de ser destinat d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

Article tres-cents vuitanta-tres

La suspensió dels jutges i magistrats només té lloc en els casos següents:

- 1r Quan s'hagi declarat que escau procedir contra ells per delictes comesos en l'exercici de les seves funcions.

2n Quan per qualsevol altre delicte dolós s'hagi dictat contra ells una ordre de detenció, de llibertat sota fiança o de processament.

3r Quan es decreti en un expedient disciplinari o d'incapacitat, tant amb caràcter provisional, com definitiu.

4t Per sentència ferma condemnatòria en què s'imposi com a pena principal o accessòria la de suspensió, quan no sigui procedent la separació.

Article tres-cents vuitanta-quatre

1. En els supòsits dels dos primers apartats de l'article anterior, el jutge o tribunal que conegui de la causa ho ha de comunicar al Consell General del Poder Judicial, el qual ha de fer efectiva la suspensió, prèvia audiència del Ministeri Fiscal.

2. En el cas de l'apartat 4, el tribunal ha de remetre testimoni de la sentència al Consell General del Poder Judicial.

3. La suspensió dura, en els casos dels apartats 1 i 2 de l'article anterior, fins que no recaigui en la causa sentència absoluta o interlocutòria de sobreseïment. En els altres casos, per tot el temps a què s'estengui la pena, sanció o mesura cautelar.

Article tres-cents vuitanta-cinc

Els jutges i magistrats només poden ser jubilats:

- 1r Per edat.
- 2n Per incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions.

Article tres-cents vuitanta-sis

La jubilació per edat és forçosa i s'ha de decretar amb l'antelació suficient perquè el cessament en la funció es produeixi efectivament en complir l'edat de seixanta-cinc anys per a jutges i magistrats de totes les categories.

Article tres-cents vuitanta-set

1. Quan en un jutge o magistrat s'aprecii incapacitat permanent, la sala de govern respectiva, per si mateixa, a instància del Ministeri Fiscal o de l'interessat, ha de formular una proposta de jubilació al Consell General del Poder Judicial.

2. L'expedient de jubilació per incapacitat permanent pot ser iniciat, així mateix, pel Consell General d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal.

3. Els jubilats per incapacitat permanent poden ser rehabilitats i tornar al servei actiu si acrediten que ha desaparegut la causa que va motivar la jubilació.

Article tres-cents vuitanta-vuit

Els procediments de separació, trasllat, jubilació per incapacitat permanent i rehabilitació es formen amb audiència de l'interessat i informe del Ministeri Fiscal i de la sala de govern respectiva, sense perjudici de les altres justificacions que siguin procedents, i els resol el Consell General del Poder Judicial.

CAPÍTOL II

DE LES INCOMPATIBILITATS I PROHIBICIONS

Article tres-cents vuitanta-nou

El càrrec de jutge o magistrat és incompatible:

- 1r Amb l'exercici de qualsevol altra jurisdicció aliena a la del poder judicial.

2n Amb qualsevol càrrec d'elecció popular o designació política de l'Estat, comunitats autònomes, províncies i altres entitats locals i organismes dependents de qualsevol d'aquests.

3r Amb les ocupacions o càrrecs dotats o retribuïts per l'Administració de l'Estat, les Corts Generals, la Casa Reial, comunitats autònomes, províncies, municipis i qualssevol entitats, organisme o empreses dependents d'uns o altres.

4t Amb les ocupacions de qualsevol classe als tribunals i jutjats de qualsevol ordre jurisdiccional.

5è Amb qualsevol ocupació, càrrec o professió retribuïda, llevat de la docència o recerca jurídica, així com la producció i creació literària, artística, científica i tècnica, i les publicacions derivades d'aquella, de conformitat amb el que disposa la legislació sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

6è Amb l'exercici de l'advocacia i de la procuradoria.

7è Amb qualsevol tipus d'assessorament jurídic, sigui retribuït o no.

8è Amb l'exercici de qualsevol activitat mercantil, per si mateix o per un altre.

9è Amb les funcions de director, gerent, administrador, conseller, soci col·lectiu o qualsevol altra que impliqui intervenció directa, administrativa o econòmica en societats o empreses mercantils, públiques o privades, de qualsevol gènere.

Article tres-cents noranta

1. Els qui exercint qualsevol ocupació, càrrec o professió dels esmentats a l'article anterior siguin nomenats jutges o magistrats, han d'optar, en el termini de vuit dies, per un càrrec o l'altre, o cessar en l'exercici de l'activitat incompatible.

2. Els qui no facin ús d'aquesta opció en el termini esmentat s'entén que renunciïn al nomenament judicial.

Article tres-cents noranta-u

1. No poden pertànyer simultàniament a una mateixa sala magistrats que estiguin units per un vincle matrimonial o situació de fet equivalent, o tinguin parentiu entre si dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, llevat que hi hagi més d'una secció, cas en què poden participar en les diverses seccions.

2. Aquesta disposició també és aplicable als presidents de l'Audiència Nacional, tribunals superiors de justícia i audiències, així com als presidents de sala, respecte als magistrats que depenguin d'ells.

3. També ho és als presidents i magistrats de la Sala Penal de l'Audiència Nacional i de les audiències provincials respecte als membres del Ministeri Fiscal destinats a les fiscalies corresponents als esmentats tribunals. Se n'exceptuen les destinacions de presidents de secció i magistrats en audiències provincials en què hi hagi cinc seccions o més.

Article tres-cents noranta-dos

El que disposa l'article anterior és aplicable:

1r Als presidents de sala de l'Audiència Nacional amb els jutges centrals.

2n Als presidents dels tribunals superiors de justícia i audiències, amb els jutges del territori de la seva jurisdicció.

3r Als magistrats de les audiències amb els jutges que depenguin de l'ordre jurisdiccional a què aquells pertanyin.

4t Als jutges de primera instància i instrucció respecte als membres del Ministeri Fiscal destinats en fiscalies en la demarcació de les quals exercixin la seva jurisdicció aquells, amb excepció dels partits en què hi hagi deu o més jutjats d'aquesta classe.

5è Als presidents, magistrats i jutges respecte als secretaris i altre personal al servei de l'Administració de justícia que depenguin directament d'ells.

Article tres-cents noranta-tres

Els jutges i magistrats no poden desenvolupar el seu càrrec:

1. A les sales de tribunals i jutjats on exerceixin habitualment, com a advocat o procurador, el seu cònjuge o un parent dins el segon grau de consanguinitat o afinitat. Aquesta incompatibilitat no és aplicable a les poblacions on hi hagi deu o més jutjats de primera instància i instrucció o sales amb tres seccions o més.

2. En una audiència provincial o jutjat que comprengui dins la seva circumscripció territorial una població en la qual, pel fet de tenir ell mateix, el seu cònjuge o parents de segon grau de consanguinitat interessos econòmics, hi tinguin un arrelament que els pugui obstaculitzar l'exercici imparcial de la funció jurisdiccional. Se n'exceptuen les poblacions de més de cent mil habitants en les quals radiqui la seu de l'òrgan jurisdiccional.

3. En una audiència o jutjat en què hagin exercit l'advocacia o el càrrec de procurador en els dos anys anteriors al seu nomenament.

Article tres-cents noranta-quatre

1. Quan un nomenament doni lloc a una situació d'incompatibilitat de les previstes als articles anteriors, aquest queda sense efecte i s'ha de destinar amb caràcter forçós el jutge o magistrat, sense perjudici de la responsabilitat disciplinària en què s'hagi pogut incórrer.

2. Quan la situació d'incompatibilitat aparegui en virtut de circumstàncies sobrevingudes, el Consell General del Poder Judicial ha de procedir al trasllat forçós del jutge o magistrat, en el cas del número 1 de l'article anterior, o de l'últim nomenat en els restants. Si s'escau, pot proposar al Govern el trasllat del membre del Ministeri Fiscal incompatible, si té menys antiguitat en el càrrec. La destinació forçosa ha de ser a un càrrec que no impliqui canvi de residència si hi ha vacant, i en aquest cas aquesta no ha de ser anunciada a concurs de provisió.

Article tres-cents noranta-cinc

Els jutges o magistrats no poden pertànyer a partits polítics o sindicats o tenir una ocupació al servei d'aquests, i els està prohibit:

1r Adreçar als poders, autoritats i funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, ni concórrer, en qualitat de membres del poder judicial, a qualssevol actes o reunions públiques que no tinguin caràcter judicial, excepte aquells que tinguin per objecte complimentar el Rei o per als quals hagin estat convocats o autoritzats a assistir-hi pel Consell General del Poder Judicial.

2n Prendre a les eleccions legislatives o locals més part que la d'emetre el vot personal. No obstant això, han d'exercir les funcions i complir els deures inherents als seus càrrecs.

Article tres-cents noranta-sis

Els jutges i magistrats no poden revelar els fets o notícies referents a persones físiques o jurídiques dels quals hagin tingut coneixement en l'exercici de les seves funcions.

Article tres-cents noranta-set

La competència per a l'autorització, reconeixement o denegació de compatibilitats, d'acord amb el que disposa aquest capítol, correspon al Consell General del Poder

Judicial, amb l'informe previ del president del tribunal o audiència respectiva.

CAPÍTOL III

DE LA IMMUNITAT JUDICIAL

Article tres-cents noranta-vuit

1. Els jutges i magistrats en servei actiu només poden ser detinguts per ordre del jutge competent o en cas de delictes flagrants. En aquest últim cas s'han de prendre les mesures d'assegurament indispensables i s'ha de lliurar immediatament el detingut al jutge d'instrucció més pròxim.

2. De qualsevol detenció se n'ha de donar compte, pel mitjà més ràpid, al president del tribunal o de l'audiència de qui depengui el jutge o magistrat. L'autoritat judicial que correspongui ha d'adoptar les prevencions que siguin procedents per atendre la substitució del detingut.

Article tres-cents noranta-nou

1. Les autoritats civils i militars s'han d'abstenir d'intimar els jutges i magistrats i de citar-los perquè compareguin en presència seva.

Quan una autoritat civil o militar requereixi dades o declaracions que pugui facilitar un jutge o magistrat, i que no es refereixin al seu càrrec o funció, s'han de sol·licitar per escrit o s'han de rebre en el despatx oficial d'aquell, amb un avís previ.

2. Quan es tracti d'auxili o cooperació per raó del càrrec o de la funció jurisdiccional, s'ha de prestar sense tardança, llevat que l'acte a executar no estigui legalment permès o es perjudiqui la competència pròpia del jutge o tribunal. La denegació s'ha de comunicar a l'autoritat petionària amb expressió suficient de la raó que la justifiqui.

Article quatre-cents

Quan en la instrucció d'una causa penal sigui necessària la declaració d'un jutge o magistrat, i aquesta es pugui prestar legalment, aquell no es pot excusar de fer-ho. Si l'autoritat judicial que hagi de rebre la declaració és de categoria inferior, ha d'acudir al despatx oficial del jutge o magistrat, previ avís, i s'ha d'assenyalar dia i hora.

CAPÍTOL IV

DEL RÈGIM D'ASSOCIACIÓ PROFESSIONAL DELS JUTGES I MAGISTRATS

Article quatre-cents u

D'acord amb el que estableix l'article 127 de la Constitució, es reconeix el dret de lliure associació professional de jutges i magistrats, que s'exerceix d'acord amb les regles següents:

1a Les associacions de jutges i magistrats tenen personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins.

2a Poden tenir com a fins lícits la defensa dels interessos professionals dels seus membres en tots els aspectes i la realització d'activitats encaminades al servei de la justícia en general. No poden portar a terme activitats polítiques ni tenir vinculacions amb partits polítics o sindicats.

3a Les associacions de jutges i magistrats han de tenir àmbit nacional, sense perjudici de l'existència de seccions l'àmbit de les quals coincideixi amb el d'un tribunal superior de justícia.

4a Els jutges i magistrats poden associar-se o no lliurement a associacions professionals.

5a Només poden formar part d'aquestes els que tinguin la condició de jutges i magistrats en servei actiu. Cap

jutge o magistrat pot estar afiliat a més d'una associació professional.

6a Les associacions professionals queden vàlidament constituïdes des que s'inscriuen en el registre que ha de portar a aquest efecte el Consell General del Poder Judicial. La inscripció s'ha de practicar a sol·licitud de qualsevol dels promotors, a la qual s'ha d'adjuntar el text dels estatuts i una relació d'afiliats.

Només es pot denegar la inscripció si l'associació o els seus estatuts no s'ajusten als requisits legalment exigits.

7a Els estatuts han d'expressar, com a mínim, les mencions següents:

- a) Nom de l'associació.
- b) Fins específics.
- c) Organització i representació de l'associació. La seva estructura interna i funcionament han de ser democràtics.
- d) Règim d'afiliació.
- e) Mitjans econòmics i règim de quotes.
- f) Formes d'elegir-se els càrrecs directius de l'associació.

8a La suspensió o dissolució de les associacions professionals queda sotmesa al règim establert per al dret d'associació en general.

9a Són aplicables supletòriament les normes reguladores del dret d'associació en general.

CAPÍTOL V

DE LA INDEPENDÈNCIA ECONÒMICA

Article quatre-cents dos

1. L'Estat garanteix la independència econòmica dels jutges i magistrats mitjançant una retribució adequada a la dignitat de la funció jurisdiccional.

2. També garanteix un règim de Seguretat Social que protegeix els jutges i magistrats i els seus familiars durant el servei actiu i la jubilació.

Article quatre-cents tres

El règim de retribucions dels jutges i magistrats es regeix per llei, atenent per a la seva fixació l'exclusiva i plena dedicació a la funció jurisdiccional, la categoria i el temps de prestació de serveis. Es retribueix, a més, la responsabilitat del càrrec i el lloc de treball.

Article quatre-cents quatre

Juntament amb les altres partides corresponents a retribucions de jutges i magistrats, els pressupostos generals de l'Estat han de contenir una consignació anual per a la dotació dels jutges de provisió temporal, jutges de pau, altres atencions de personal judicial a què donin lloc els preceptes d'aquesta Llei i altres exigències de l'Administració de justícia.

TÍTOL III

De la responsabilitat dels jutges i magistrats

CAPÍTOL I

DE LA RESPONSABILITAT PENAL

Article quatre-cents cinc

La responsabilitat penal dels jutges i magistrats per delictes o faltes comesos en l'exercici de les funcions del

seu càrrec s'exigeix de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Article quatre-cents sis

El judici de responsabilitat penal contra jutges i magistrats es pot incoar per provisió del tribunal competent o en virtut de querella del Ministeri Fiscal, o del perjudicat o ofès, o mitjançant l'exercici de l'acció popular.

Article quatre-cents set

Quan el Tribunal Suprem, per raó dels plets o causes de què conegui, o per qualsevol altre mitjà, tingui notícia d'algun acte de jutges o magistrats realitzat en l'exercici del seu càrrec i que es pugui qualificar de delictes o falta, ho ha de comunicar, escoltant prèviament el Ministeri Fiscal, al tribunal competent, als efectes d'incoació de la causa. El mateix han de fer, si s'escau, els tribunals superiors de justícia i audiències.

Article quatre-cents vuit

Quan altres autoritats judicials tinguin coneixement, a través de les actuacions en què intervinguin, de la possible comissió d'un delictes o falta per un jutge o magistrat en l'exercici del seu càrrec, ho han de comunicar al jutge o tribunal competent, escoltant el Ministeri Fiscal, amb tramesa dels antecedents necessaris.

Article quatre-cents nou

Quan el Consell General del Poder Judicial, el Govern o un altre òrgan o autoritat de l'Estat o d'una comunitat autònoma consideri que un jutge o magistrat ha realitzat, en l'exercici del seu càrrec, un fet que pot ser constitutiu de delictes o falta, ho ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal per si és procedent l'exercici de l'acció penal, sense perjudici del que disposa l'article 406.

Article quatre-cents deu

1. Perquè es pugui incoar causa, en virtut de querella del perjudicat, o en el cas d'exercir-se l'acció popular, per exigir responsabilitat penal a jutges o magistrats, ha de precedir un avantjudici d'acord amb els tràmits que estableixen les lleis processals i la declaració que escau procedir-hi en contra.

2. De l'avantjudici, n'ha de conèixer el mateix tribunal que, si s'escau, hagi de conèixer de la causa.

CAPÍTOL II

DE LA RESPONSABILITAT CIVIL

Article quatre-cents onze

Els jutges i magistrats han de respondre civilment pels danys i perjudicis que causin quan, en el desenvolupament de les seves funcions, incorrin en dol o culpa.

Article quatre-cents dotze

La responsabilitat civil es pot exigir a instància de la part perjudicada o dels seus drethavents, en el judici corresponent.

Article quatre-cents tretze

1. La demanda de responsabilitat civil no es pot interposar fins que no sigui ferma la resolució que posi fi al procés en què se suposi produït el greuge, ni la pot interposar qui no hagi reclamat oportunament en el mateix procés, tot i poder fer-ho.

2. En cap cas la sentència pronunciada en el judici de responsabilitat civil altera la resolució ferma dictada en el procés.

CAPÍTOL III

DE LA RESPONSABILITAT DISCIPLINÀRIA

Article quatre-cents catorze

Els jutges i magistrats estan subjectes a responsabilitat disciplinària en els casos i amb les garanties establertes en aquesta Llei.

Article quatre-cents quinze

1. La responsabilitat disciplinària només la pot exigir l'autoritat competent, mitjançant el procediment establert en aquest capítol, incoat tant per iniciativa pròpia, com a instància del perjudicat, o en virtut d'una ordre judicial superior, o a iniciativa del Ministeri Fiscal.

2. No es pot incoar expedient de responsabilitat disciplinària en relació amb fets objecte de causa penal, mentre aquesta no hagi conclòs per sobreseïment o sentència absolutòria, i s'ha de suspendre, si s'escau, el tràmit de l'expedient administratiu en curs, si després de la seva iniciació s'incoa una causa penal pel mateix fet.

En aquests supòsits, els terminis de prescripció de què parla l'article següent d'aquesta Llei comencen a computar des de la conclusió de la causa penal.

3. En cap cas un mateix fet sancionat en causa penal pot ser objecte d'un posterior expedient de responsabilitat disciplinària.

Article quatre-cents setze

1. Les faltes comeses pels jutges i magistrats en l'exercici dels seus càrrecs poden ser lleus, greus o molt greus.

2. Les faltes lleus prescriuen al cap de dos mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap d'un any des de la data de la comissió.

3. La prescripció s'interromp en el moment en què s'iniciï el procediment disciplinari.

Article quatre-cents disset

Es consideren faltes molt greus:

1r La infracció de les incompatibilitats establertes en aquesta Llei.

2n La intromissió, dirigint ordres o pressions de qualsevol tipus, en l'aplicació o interpretació de les lleis que correspongui a qualsevol altre òrgan jurisdiccional.

3r L'abandonament o el retard injustificat i reiterat en l'exercici de la funció jurisdiccional.

4t L'absència injustificada, durant més de deu dies, del lloc en què presten serveis.

5è Els enfrontaments greus i reiterats, per causes imputables als jutges i magistrats, amb les autoritats de la circumscripció en què exerceixen el càrrec.

6è Les eleccions o omissions que generin, de conformitat amb l'article 411, responsabilitat civil.

7è La comissió d'una falta greu quan hagi estat anteriorment sancionat per dues faltes greus més sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents.

Article quatre-cents divuit

Es consideren faltes greus:

1r La falta de respecte ostensible als superiors en l'ordre jeràrquic, en presència seva, en un escrit que se'ls adreci o amb publicitat.

2n La infracció de les prohibicions o deures establerts en aquesta Llei.

3r Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que sigui procedent als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan coneguin o hagin de conèixer l'incompliment greu per aquests dels deures que els corresponen.

4t L'absència injustificada per més de tres dies del lloc en què prestin serveis.

5è Corregir l'aplicació o interpretació de l'ordenament jurídic feta pels inferiors en l'ordre jurisdiccional, llevat que administrin justícia en virtut dels recursos que les lleis estableixin.

6è L'excés o abús d'autoritat respecte als secretaris, oficials, auxiliars i agents dels jutjats i tribunals i dels membres del Ministeri Fiscal, advocats, procuradors i particulars que hi acudeixin en qualsevol concepte.

7è La inassistència injustificada als judicis o vistes que estiguin assenyalats, quan no constitueixi falta molt greu.

8è L'incompliment de l'obligació establerta a l'apartat 3 de l'article 317 d'aquesta Llei i el retard o desídia en el despatx dels assumptes que no es puguin qualificar de molt greu.

9è La comissió d'una falta de caràcter lleu havent estat sancionat anteriorment per dues faltes lleus més, les anotacions de les quals no hagin estat cancel·lades.

10. La recomanació de qualsevol assumpte de què coneguin els jutjats i tribunals.

Article quatre-cents dinou

Es consideren faltes lleus:

1r La falta de respecte als superiors jeràrquics que no constitueixi falta greu.

2n La desconsideració amb iguals o inferiors en l'ordre jeràrquic judicial, amb els membres del Ministeri Fiscal, advocats i procuradors, amb els secretaris, oficials, auxiliars i agents dels jutjats i tribunals o amb els particulars que hi acudeixin en qualsevol concepte.

3r El retard en el despatx dels assumptes o en la seva resolució quan no constitueixi una falta més greu.

4t L'absència injustificada durant tres dies o menys del lloc en què prestin serveis.

5è Les infraccions o la negligència en el compliment dels deures propis del càrrec establerts en aquesta Llei, quan no constitueixin una infracció més greu.

Article quatre-cents vint

1. Les sancions que es poden imposar als jutges i magistrats per les faltes comeses en l'exercici del càrrec són:

- a) Advertència.
- b) Reprensió.
- c) Multa de fins a cinquanta mil pessetes.
- d) Suspensió d'un mes a un any.
- e) Trasl·lat forçós.
- f) Separació.

2. Les faltes lleus només es poden sancionar amb advertència o reprensió; les greus, amb reprensió o multa, i les molt greus, amb suspensió, trasllat forçós o separació.

3. Les sancions prescriuen al cap de quatre mesos en els casos de faltes lleus, al cap d'un any en els casos de faltes greus i al cap de dos anys en els casos de faltes molt greus.

4. El termini de prescripció es computa a partir de l'endemà del dia que esdevingui ferma la resolució en què s'imposi.

Article quatre-cents vint-i-u

Són competents per a la imposició de sancions:

1r Per a les corresponents a faltes lleus, el president del Tribunal Suprem i els presidents de l'Audiència Nacio-

nal i dels tribunals superiors de justícia, als jutges i magistrats que en depenen.

2n Per a les corresponents a faltes greus, les sales de govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia, respectivament, als jutges i magistrats que depenen de cada una d'aquestes.

3r Per a les corresponents a faltes molt greus, la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial, llevat de les previstes a la regla següent.

4t Per a les de trasllat forçós i separació, el Ple del Consell General.

Article quatre-cents vint-i-dos

1. La sanció d'advertència s'imposa sense altre tràmit que l'audiència de l'interessat, amb una informació sumària prèvia si es considera necessari.

2. La resta de sancions s'han d'imposar pel procediment establert als articles següents.

Article quatre-cents vint-i-tres

El procediment disciplinari s'inicia per acord de la sala de govern o president que hagin de conèixer-ne, o, si s'escau, del Consell General del Poder Judicial. En l'acte que mani iniciar el procediment s'ha de designar un instructor de la mateixa categoria, almenys, a la d'aquell contra el qual es dirigeixi el procediment. A proposta de l'instructor es designa un secretari.

Article quatre-cents vint-i-quatre

L'instructor pot proposar a la Comissió Disciplinària del Consell General, amb la citació prèvia d'aquell contra el qual s'adreça el procediment, que aquest se suspengui provisionalment. La proposta s'ha de fer per mitjà del president o de la sala de govern, si s'escau, i s'ha de donar audiència al Ministeri Fiscal i a l'interessat. Només es pot acordar quan hi hagi indicis racionals de la comissió d'una falta molt greu.

Article quatre-cents vint-i-cinc

1. L'instructor ha de practicar totes les proves i actuacions que condueixin a l'aclariment dels fets i a determinar la responsabilitat, amb intervenció del Ministeri Fiscal i, si s'escau, de l'interessat.

2. A la vista d'aquelles, l'instructor ha de formular, si és procedent, plec de càrrecs, en el qual s'han d'exposar els fets imputats. El plec de càrrecs s'ha de notificar a l'interessat perquè pugui contestar-lo dins el termini de vuit dies i proposar la prova que requereixi, la pertinència de la qual ha de ser qualificada per l'instructor.

3. Acomplert això, l'instructor, amb l'audiència prèvia del Ministeri Fiscal, ha de formular proposta de resolució, que s'ha de traslladar a l'interessat perquè dins el termini de vuit dies al·legui el que convingui al seu dret. Evacuat el tràmit, o transcorregut el termini per fer-ho, s'han de remetre les actuacions a l'autoritat que hagi ordenat iniciar el procediment per a la decisió que sigui procedent. Quan aquesta autoritat entengui procedent una sanció que no sigui de la seva competència, ha d'elevat el procediment, amb la proposta, a la que sigui competent.

4. Les autoritats competents poden tornar l'expedient a l'instructor perquè formuli plec de càrrecs, hi inclogui altres fets o completi la instrucció.

5. La durada del procediment sancionador no ha d'excedir els sis mesos. Quan, per raons excepcionals, es prolongui per un termini superior, l'instructor ha de donar compte cada deu dies de l'estat de la tramitació i de les circumstàncies que n'impedeixen la conclusió a l'autoritat que hagi manat procedir.

6. La resolució que recaigui s'ha de notificar a l'interessat i al Ministeri Fiscal, els quals poden interposar contra la resolució els recursos que legalment siguin procedents.

7. Les resolucions en què s'imposin sancions de suspensió, trasllat forçós i separació només són executòries quan hagin esdevingut fermes.

Article quatre-cents vint-i-sis

1. Les sancions disciplinàries s'han d'anotar a l'expedient personal de l'interessat, amb expressió dels fets imputats.

2. L'autoritat que les imposi ha de tenir cura que això es compleixi.

Article quatre-cents vint-i-set

1. L'anotació de la sanció d'avertència queda cancel·lada pel transcurs del termini de sis mesos des que va esdevenir ferma, si durant aquest temps el sancionat no ha donat lloc a un altre procediment disciplinari que acabi amb la imposició de sanció.

2. L'anotació de les altres sancions, amb excepció de la de separació, es pot cancel·lar, a instància de l'interessat i escoltat el Ministeri Fiscal, quan hagin transcorregut almenys un, dos o quatre anys des de la imposició ferma de la sanció, segons si es tracta de falta lleu, greu o molt greu, i durant aquest temps el sancionat no ha donat lloc a un nou procediment disciplinari que acabi amb la imposició de sanció.

3. La cancel·lació esborra l'antecedent a tots els efectes.

TÍTOL IV

Dels jutges en règim de provisió temporal

Article quatre-cents vint-i-vuit

1. Es poden cobrir en règim de provisió temporal les vacants de jutges que resultin desertes en els concursos, i fins que no es cobreixin pels procediments ordinaris.

2. En les convocatòries d'oposicions s'han d'incloure totes les places vacants, incloses les servides per jutges de provisió temporal. Aquestes últimes s'han d'anunciar en els concursos de trasllat almenys un cop l'any.

Article quatre-cents vint-i-nou

Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia han de ponderar si els òrgans jurisdiccionals vacants poden ser servits adequadament mitjançant substitució, pròrrogues de jurisdicció o comissions de servei, o si aquests són insuficients per assegurar-ne el funcionament regular. En aquest cas, han d'elevat al Consell General del Poder Judicial una relació dels jutjats que exigeixin la seva provisió temporal immediata, juntament amb un informe raonat que ho justifiqui.

Article quatre-cents trenta

El Consell General, valorant el dit informe i tots els antecedents de què disposi o consideri necessari recollir, ha de decidir si és procedent o no utilitzar l'aplicació del règim extraordinari de provisió que regula aquest títol, i comunicar la seva decisió a la sala de govern corresponent.

Article quatre-cents trenta-u

1. Quan s'autoritzi aquest règim de provisió, la sala de govern del tribunal superior de justícia ha d'anunciar

concurs de totes les vacants a cobrir per aquest mitjà dins de la comunitat autònoma, en el qual només poden prendre part els llicenciats en dret que sol·licitin una, diverses o totes les places convocades i que reuneixin la resta de requisits exigits per a l'ingrés a la carrera judicial.

2. Tenen preferència:

a) Els que tinguin el títol de doctor en dret.

b) Els que hagin exercit el càrrec de jutges substituïts.

c) Els que hagin aprovat oposicions a altres carreres de l'Estat en què s'exigeixi el títol de llicenciat en dret.

d) Els que acreditin docència universitària de disciplina jurídica.

e) Els que tinguin més bon expedient acadèmic.

3. Dels nomenaments efectuats, se n'ha de donar compte al Consell General, que els ha de deixar sense efecte si no s'ajusten a la llei.

Article quatre-cents trenta-dos

1. Els nomenats jutges amb caràcter temporal queden subjectes, durant el temps en què exerceixin aquests càrrecs, a l'Estatut jurídic dels membres de la carrera judicial i tenen dret a percebre les remuneracions que s'assignalin per reglament dins les previsions pressupostàries.

2. Els nomenaments es fan per un any, que es pot prorrogar un any més, d'acord amb el mateix procediment, llevat del que preveu la lletra e) de l'apartat 1 de l'article següent.

Article quatre-cents trenta-tres

1. Els qui ocupen places judicials en règim de provisió temporal cessen:

a) Pel transcurs del termini per al qual van ser nomenats.

b) Per dimissió, acceptada per la sala de govern que els va nomenar.

c) Per decisió d'aquesta sala, quan incorrin en alguna de les causes d'incapacitat, incompatibilitat o prohibició establerta en aquesta Llei, prèvia informació sumària amb audiència de l'interessat i del Ministeri Fiscal.

d) Per acord d'aquella, quan deixin d'atendre diligentment els deures del càrrec, amb les mateixes garanties quant a procediment establertes al número anterior.

e) Quan sigui nomenat un jutge titular per a la plaça servida en règim de provisió temporal.

2. Els cessaments, sigui quina sigui la causa que els determini, s'han de comunicar al Consell General del Poder Judicial.

TÍTOL V

Del Centre d'Estudis Judicials

Article quatre-cents trenta-quatre

1. El Centre d'Estudis Judicials és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que depèn del Ministeri de Justícia, sense perjudici de les competències que corresponguin al Consell General del Poder Judicial.

2. Té com a funció la col·laboració amb el Consell General del Poder Judicial i el Ministeri de Justícia en la selecció, formació i perfeccionament dels membres de les carreres judicial i fiscal, del secretariat i resta de personal al servei de l'Administració de justícia.

La formació i perfeccionament dels membres de la carrera judicial es fa sota l'exclusiva direcció del Consell General del Poder Judicial.

3. S'ha d'establir per reglament l'organització del Centre i la designació del personal directiu. Així mateix, s'han d'establir les relacions permanents del Centre amb els òrgans competents de les comunitats autònomes.

LLIBRE V

DEL MINISTERI FISCAL I ALTRES PERSONES I INSTITUCIONS QUE COOPEREN AMB L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA I DELS QUE L'AUXILIIEN

TÍTOL I

Del Ministeri Fiscal

Article quatre-cents trenta-cinc

1. Sense perjudici de les funcions encomanades a altres òrgans, el Ministeri Fiscal té com a missió promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició dels interessats, així com vetllar per la independència dels tribunals i procurar davant d'aquests la satisfacció de l'interès social.

2. El Ministeri Fiscal es regeix pel que disposa el seu Estatut orgànic.

TÍTOL II

Dels advocats i procuradors

Article quatre-cents trenta-sis

Correspon en exclusiva la denominació i funció d'advocat al llicenciat en dret que exerceixi professionalment la direcció i defensa de les parts en tota classe de processos, o l'assessorament i el consell jurídic.

Article quatre-cents trenta-set

1. En la seva actuació davant els jutjats i tribunals, els advocats són lliures i independents, se subjecten al principi de bona fe, gaudeixen dels drets inherents a la dignitat de la seva funció i són emparats per aquells en la seva llibertat d'expressió i defensa.

2. Els advocats han de guardar secret de tots els fets o notícies de què coneguin per raó de qualsevol de les modalitats de la seva actuació professional i no poden ser obligats a declarar sobre aquests.

Article quatre-cents trenta-vuit

1. Correspon exclusivament als procuradors la representació de les parts en tot tipus de processos, excepte quan la llei autoritzi una altra cosa.

2. És aplicable als procuradors el que disposa el paràgraf segon de l'article anterior.

Article quatre-cents trenta-nou

1. Els advocats i procuradors, abans de començar l'exercici professional, han de prestar jurament o promesa d'acatament a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. La col·legiació dels advocats i procuradors és obligatòria per actuar davant els jutjats i tribunals en els termes previstos en aquesta llei i per la legislació general sobre col·legis professionals, llevat que actuïn al servei de

les administracions públiques o entitats públiques per raó de dependència funcional o laboral.

Article quatre-cents quaranta

1. Llevat que la llei disposi una altra cosa, les parts poden designar lliurement els seus representants i defensors entre els procuradors i advocats que reuneixin els requisits exigits per les lleis.

2. S'han de designar d'ofici, d'acord amb el que aquelles estableixen, a qui ho sol·liciti o es negui a nomenar-los, i és preceptiva la seva intervenció. La defensa d'ofici té caràcter gratuït per a qui acrediti insuficiència de recursos per litigar en els termes que estableix la llei.

3. En els procediments laborals i de Seguretat Social la representació la pot exercir un graduat social col·legiat.

Article quatre-cents quaranta-u

És obligació dels poders públics garantir la defensa i l'assistència d'advocat, en els termes que estableixen la Constitució i les lleis.

Article quatre-cents quaranta-dos

1. Els advocats i procuradors estan subjectes en l'exercici de la seva professió a responsabilitat civil, penal i disciplinària, segons que correspongui.

2. Les correccions disciplinàries per la seva actuació davant els jutjats i tribunals es regeixen pel que estableixen aquesta llei i les lleis processals. La responsabilitat disciplinària per la seva conducta professional competeix declarar-la als corresponents col·legis i consells de conformitat amb els seus estatuts, que han de respectar en tot cas les garanties de la defensa de tot procediment sancionador.

TÍTOL III

De la policia judicial

Article quatre-cents quaranta-tres

La funció de la policia judicial comprèn l'auxili als jutjats i tribunals i al Ministeri Fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i assegurament dels delinqüents. Aquesta funció competeix, si són requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les respectives competències.

Article quatre-cents quaranta-quatre

1. S'han d'establir unitats de policia judicial que depenguin funcionalment de les autoritats judicials i del Ministeri Fiscal en l'exercici de totes les actuacions que aquelles els encomanin.

2. S'ha de fixar per llei l'organització d'aquestes unitats i els mitjans de selecció i règim jurídic dels seus membres.

Article quatre-cents quaranta-cinc

1. Corresponen específicament a les unitats de policia judicial les funcions següents:

a) L'esbrinament dels responsables i les circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, i donar-ne compte seguidament a l'autoritat judicial i fiscal, de conformitat amb el que disposen les lleis.

b) L'auxili a l'autoritat judicial i fiscal en totes les actuacions que hagi de dur a terme fora de la seva seu i requereixin la presència policial.

c) La realització material de les actuacions que exigeixin l'exercici de la coerció i ordeni l'autoritat judicial o fiscal.

d) La garantia del compliment de les ordres i resolucions de l'autoritat judicial o fiscal.

e) Qualsevol altres de la mateixa naturalesa en què sigui necessària la seva cooperació o auxili i ho ordeni l'autoritat judicial o fiscal.

2. En cap cas es poden encomanar als membres d'aquestes unitats la pràctica d'actuacions que no siguin les pròpies de la policia judicial o les derivades d'aquestes.

Article quatre-cents quaranta-sis

1. En les funcions d'investigació penal, la policia judicial actua sota la direcció dels jutjats i tribunals i del Ministeri Fiscal.

2. Els funcionaris de policia judicial als quals s'hagi encomanat una actuació o investigació concreta dins de les competències a què es refereix l'article 443 d'aquesta Llei, no poden ser remoguts o apartats fins que no finalitzi aquesta o, en tot cas, la fase del procediment judicial que la va originar, si no és per decisió o amb l'autorització del jutge o fiscal competent.

TÍTOL IV

De la representació i defensa de l'Estat i altres ens públics

Article quatre-cents quaranta-set

1. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms, llevat que, quant a aquests, les seves disposicions autoritzin una altra cosa, així com la dels òrgans constitucionals, corresponen als lletrats integrats en els serveis jurídics de l'Estat, sense perjudici que, per a casos determinats i d'acord amb el que es disposi per reglament, puguin ser encomanades a un advocat col·legiat especialment designat a aquest efecte.

2. La representació i defensa de les comunitats autònomes i la dels ens locals corresponen als lletrats que serveixin en els serveis jurídics de les esmentades administracions públiques, llevat que designin un advocat col·legiat que els representi i defensi. Els lletrats integrats en els serveis jurídics de l'Estat poden representar i defensar les comunitats autònomes en els termes que s'estableixin per reglament.

TÍTOL V

De les sancions que es poden imposar als qui intervenen en els plets o causes

Article quatre-cents quaranta-vuit

Els advocats i procuradors que intervinguin en els plets i causes, quan incompleixin les obligacions que els imposen aquesta Llei o les lleis processals, poden ser corregits d'acord amb el que disposa aquest títol, sempre que el fet no constitueixi delictes.

Article quatre-cents quaranta-nou

Els advocats i procuradors també han de ser corregits disciplinàriament per la seva actuació davant els jutjats i tribunals:

1r Quan en la seva actuació forense faltin oralment, per escrit o per obra, al respecte degut als jutges i tribu-

nals, fiscals, advocats, secretaris judicials o qualsevol persona que intervingui en el procés o s'hi relacioni.

2n Quan cridats a l'ordre en les alegacions orals no obeeixin reiteradament a qui presideix el tribunal.

3r Quan no compareguin davant el tribunal sense una causa justificada una vegada citats en la forma escaient.

4t Quan renunciïn injustificadament a la defensa o representació que exerceixin en un procés, dins els set dies anteriors a la realització del judici o les vistes assenyalades.

Article quatre-cents cinquanta

1. Les correccions que es poden imposar a les persones a què es refereixen els dos articles anteriors són:

a) Advertència.

b) Multa la quantia màxima de la qual és la prevista en el Codi penal com a pena corresponent a les faltes.

2. La imposició de la correcció de multa s'ha de fer atenent la gravetat, els antecedents i les circumstàncies dels fets comesos, i en tot cas s'ha d'imposar sempre amb audiència de l'interessat.

Article quatre-cents cinquanta-u

1. La correcció la imposa el jutge o la sala davant la qual se segueixen les actuacions.

2. Es pot imposar en les mateixes actuacions o en un procediment a part. En tot cas, el secretari ha de fer constar el fet que motivï l'actuació correctora, les alegacions de l'implicat i l'acord que adopti el jutge o la sala.

Article quatre-cents cinquanta-dos

Contra l'acord d'imposició de la correcció es pot interposar, en el termini de tres dies, recurs d'audiència en justícia davant del jutge o la sala, que l'han de resoldre l'endemà. Contra aquest acord o contra el d'imposició de la sanció, en cas que no s'hagi utilitzat el recurs d'audiència en justícia, es pot interposar recurs d'alçada, dins el termini de cinc dies, davant la sala de govern, que l'ha de resoldre amb l'informe previ del jutge o de la sala que va imposar la correcció, en la primera reunió que celebri.

Article quatre-cents cinquanta-tres

Quan sigui procedent alguna de les correccions especials previstes a les lleis processals per a casos determinats, s'ha d'aplicar, quant a la manera d'imposar-la i els recursos utilitzables, el que estableixen els dos articles anteriors.

LLIBRE VI

DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

TÍTOL I

Disposicions comunes

Article quatre-cents cinquanta-quatre

1. Sota la denominació de personal al servei de l'Administració de justícia s'inclouen els serveis judicials, els metges forenses, els oficials, auxiliars i agents judicials, així com els membres dels cossos que es puguin crear,

per llei, per a l'auxili i la col·laboració amb els jutges i tribunals.

2. Els cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia tenen el caràcter de cossos nacionals. En cap cas són retribuïts pel sistema d'aranzel.

Article quatre-cents cinquanta-cinc

Les competències respecte a tot el personal al servei de l'Administració de justícia, inclòs a l'article anterior, corresponen al Ministeri de Justícia, en totes les matèries relatives al seu estatut i règim jurídic, incloses la selecció, formació i perfeccionament, així com la provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives i règim disciplinari.

Article quatre-cents cinquanta-sis

En tot el que no preveuen aquesta Llei i els reglaments orgànics respectius, s'aplica al personal al servei de l'Administració de justícia, amb caràcter supletori, el que disposa la legislació general de l'Estat sobre la funció pública.

Article quatre-cents cinquanta-set

Poden aspirar als cossos que integrin el personal al servei de l'Administració de justícia els espanyols majors d'edat que tinguin el títol exigible en cada cas o estiguin en condicions d'obtenir-lo en la data de publicació de la convocatòria, no hagin estat condemnats, ni estiguin processats ni inculpats per delictes dolós, llevat que hagin obtingut la rehabilitació o hagi recaigut en la causa interlocutòria de sobreseïment; no estiguin inhabilitats per a l'exercici de funcions públiques, i no hagin estat separats mitjançant procediment disciplinari d'un cos de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les administracions locals, ni suspesos per a l'exercici de funcions públiques, en la via disciplinària o judicial, llevat que hagin estat degudament rehabilitats.

Article quatre-cents cinquanta-vuit

1. La selecció del personal al servei de l'Administració de justícia es fa mitjançant convocatòria pública, d'acord amb els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat, per mitjà de proves selectives en la forma que disposen aquesta Llei i les disposicions reglamentàries que la despleguen.

2. A les convocatòries es pot establir, si s'escau, com a mèrit valorable el maneig de màquines automatitzades.

Article quatre-cents cinquanta-nou

1. Tots els qui integrin el personal al servei de l'Administració de justícia han de prestar jurament o promesa en prendre possessió de la primera destinació.

2. El jurament o promesa s'ha de prestar davant el president del tribunal, el de l'audiència o davant del jutge on sigui destinat el funcionari segons correspongui.

3. Quan siguin destinats a organismes diferents dels jutjats o tribunals, ho han de fer davant de l'autoritat a les ordres immediates de la qual hagin d'estar.

Article quatre-cents seixanta

La forma del jurament o promesa és la següent:

«Juro (o prometo) complir i fer complir fidelment i en tot moment la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic, lleialtat a la Corona i complir els deures del meu càrrec davant de tothom».

Article quatre-cents seixanta-u

1. Els secretaris judicials s'han d'abstenir en els casos establerts per als jutges i magistrats i, si no ho fan, poden ser recusats.

2. Són aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions del capítol V, títol II, del llibre III d'aquesta Llei. La peça de recusació l'ha d'instruir quan el recusat sigui un secretari de jutjat, tribunal o audiència, el mateix jutge o el magistrat ponent, i l'ha de resoldre aquell o la sala o secció que conegui del procés.

Article quatre-cents seixanta-dos

1. Els oficials, auxiliars i agents judicials estan obligats a posar en coneixement del jutge o president les causes que concorren en ell i que poden justificar la seva absència en el plet o la causa.

2. Aquelles autoritats han d'adoptar, d'ofici o a sol·licitud de part, amb audiència del funcionari, si s'escau, les mesures que siguin procedents per garantir la seva imparcialitat en les actuacions judicials.

Article quatre-cents seixanta-tres

S'apliquen als metges forenses les prescripcions que, respecte a la recusació dels perits, estableixen les lleis processals.

Article quatre-cents seixanta-quatre

1. Han de ser corregits disciplinàriament els funcionaris que integren el personal al servei de l'Administració de justícia, si incorren en alguna de les faltes previstes en aquesta Llei per als jutges i magistrats, en tot el que els sigui aplicable o en els supòsits establerts per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat, si s'escau.

2. Se'ls poden imposar les sancions previstes per a jutges i magistrats, pel procediment establert per a aquestes. L'instructor ha de ser un jutge, magistrat, secretari o, si s'escau, un membre del Ministeri Fiscal; en cap cas pot ser instructor el titular del jutjat o magistrat de la sala en la qual presti serveis el funcionari expedientat. L'instructor ha de designar un secretari de la mateixa categoria o superior que el sotmès a expedient.

3. La sanció d'advertència la imposa el respectiu jutge o president; les de reprensió, multa i suspensió, la corresponent sala de govern del tribunal superior de justícia; la de trasllat forçós, el ministre de Justícia, i la de separació, el Consell de Ministres.

4. Les sancions, amb exclusió de la d'advertència, contra la qual només es pot interposar súplica davant el mateix òrgan que l'hagi dictat, són susceptibles de recurs davant el ministre de Justícia quan hagin estat imposades per les sales de govern del tribunal superior de justícia. Les resolucions del Ministeri de Justícia en què es resol el recurs anterior o, si s'escau, s'imposa el trasllat forçós, així com les del Consell de Ministres en tot cas, exhaureixen la via administrativa.

5. Les resolucions sancionadores que decideixin definitivament en la via governativa són susceptibles de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, de conformitat amb el que disposa la Llei reguladora d'aquesta.

Article quatre-cents seixanta-cinc

1. El procediment disciplinari s'inicia per acord de l'autoritat competent, per iniciativa pròpia o a instància del perjudicat, o en virtut d'una ordre superior o a iniciativa del Ministeri Fiscal.

2. L'instructor pot proposar al ministre de Justícia la suspensió provisional del funcionari sotmès a expedient

disciplinari, amb audiència del Ministeri Fiscal i de l'interessat.

Article quatre-cents seixanta-sis

L'autoritat competent per sancionar, ho és per decretar la cancel·lació i la rehabilitació.

Article quatre-cents seixanta-set

La jubilació forçosa per edat dels secretaris i altre personal al servei de l'Administració de justícia és als seixanta-cinc anys.

Article quatre-cents seixanta-vuit

El personal que serveix a les fiscalies pot ser corregit disciplinàriament, en la forma establerta en els articles 464 i següents d'aquesta Llei, pels òrgans del Ministeri Fiscal, d'acord amb el que disposa el seu Estatut i Reglament.

Article quatre-cents seixanta-nou

1. Sense perjudici del que disposa el present títol, els jutges i tribunals poden sol·licitar l'auxili, col·laboració o assessorament de qualsevol funcionari o òrgan tècnic de l'Administració pública, que estan obligats a prestar-los-el.

2. Així mateix, es pot disposar, a sol·licitud del Consell General del Poder Judicial, l'adscripció a determinats òrgans jurisdiccionals de funcionaris que pertanyen a cosos tècnics o facultatius de l'Administració, per a l'exercici permanent de les facultats assenyalades a l'apartat anterior, els quals queden en la situació que determini la seva legislació específica.

Article quatre-cents setanta

1. El personal al servei de l'Administració de justícia a què es refereix l'article 459 exerceix lliurement el dret de sindicació d'acord amb el que preveu la legislació general de l'Estat per a funcionaris públics.

2. L'exercici del dret de vaga per part del personal a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'ajustar al que estableix la legislació general de l'Estat per a funcionaris públics, encara que està subjecte en tot cas a les garanties necessàries per assegurar el manteniment dels serveis essencials de l'Administració de justícia.

Article quatre-cents setanta-u

En els concursos per a la provisió de places en el territori de les comunitats autònomes que tenen una llengua oficial pròpia, es valora com a mèrit el coneixement d'aquesta llengua en els termes que s'estableixin per reglament.

TÍTOL II

Dels secretaris judicials

Article quatre-cents setanta-dos

Els secretaris judicials integren un sol cos, que es regeix pel que estableixen aquesta Llei i les normes reglamentàries orgàniques que la despleguen.

Article quatre-cents setanta-tres

1. Els secretaris judicials exerceixen la fe pública judicial i assisteixen els jutges i tribunals en l'exercici de

les seves funcions, de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei i les lleis processals.

2. Els correspon exercir la direcció directa del personal de la secretaria de què són titulars, sense perjudici de la superior direcció de jutges i presidents.

3. Als secretaris els correspon la guarda i dipòsit de la documentació, el seu arxivament, i la conservació dels béns i objectes afectes als expedients judicials, i també responen del degut dipòsit, en les institucions legals, de totes les quantitats i valors, consignacions i fiances que es produeixin.

4. Igualment és a càrrec seu la confecció de l'estadística judicial.

Article quatre-cents setanta-quatre

Els secretaris judicials estan subjectes a les incapacitats, incompatibilitats, prohibicions i situacions establertes en aquesta Llei per als jutges i magistrats, amb excepció de les prohibicions previstes a l'article 395.

Article quatre-cents setanta-cinc

Per a l'ingrés al cos de secretaris judicials es requereix la llicenciatura en dret i no estar incurs en una causa d'incapacitat o incompatibilitat absoluta, superar les proves selectives corresponents i un curs al Centre d'Estudis Judicials.

Article quatre-cents setanta-sis

1. Les categories del cos de secretaris judicials són tres.

2. Es proveeixen entre els funcionaris que pertanyin a la primera categoria les places de secretari i vicesecretari de govern del Tribunal Suprem, secretaris de sala de l'esmentat Alt Tribunal, secretari de govern de l'Audiència Nacional, secretari de govern dels tribunals superiors de justícia.

3. Les secretaries de les sales de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia, de les audiències provincials i de jutjats servits per magistrats es proveeixen entre els secretaris que pertanyin a la segona categoria.

4. Les secretaries dels jutjats que no han de ser servits per magistrats es cobreixen amb funcionaris de tercera categoria.

Article quatre-cents setanta-set

L'ingrés al cos de secretaris judicials té lloc per la tercera categoria.

Article quatre-cents setanta-vuit

1. S'ha de reservar al cos de secretaris judicials una de cada sis vacants de la tercera categoria al personal del cos d'oficials que estigui en possessió del títol de llicenciat en dret i tingui, almenys, cinc anys de serveis efectius en aquell.

2. La selecció dels aspirants per aquest torn s'ha de fer per concurs, d'acord amb el barem de mèrits preestablert, en funció del seu historial acadèmic i professional, i de la seva antiguitat.

3. Els seleccionats han de superar un curs al Centre d'Estudis Judicials, en la forma que s'estableixi per reglament.

4. Les vacants que no es cobreixen per aquest torn acreixen el torn general.

Article quatre-cents setanta-nou

1. El secretari i vicesecretari de govern del Tribunal Suprem són nomenats, entre els secretaris de primera

categoria que ho sol·licitin, pel Ministeri de Justícia, a proposta de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, entre els peticionaris que acreditin més de quinze anys de serveis efectius.

2. Les altres vacants del cos s'han d'anunciar a concurs de trasllat entre secretaris de la categoria que correspongui, i el nomenament recau en el sol·licitant amb més bon lloc en l'escalafó. La plaça o places que resultin desertes s'han de proveir amb els que siguin promoguts a la categoria corresponent o ingressin en el cos, segons criteri d'antiguitat.

Article quatre-cents vuitanta

1. La promoció a la primera categoria s'ha de fer per concurs entre secretaris de la segona, que s'ha de resoldre a favor del concursant que tingui el millor lloc en l'escalafó.

2. De cada tres vacants que es produeixin en la segona categoria, dues s'han de proveir amb els secretaris de la tercera categoria que ocupin el primer lloc en l'escalafó, i una per mitjà de proves selectives entre secretaris de la tercera categoria que hi hagin prestat tres anys de servei. Les places d'aquest torn que quedin desertes acreixen el torn d'antiguitat.

Article quatre-cents vuitanta-u

1. Les vacants de secretaris de jutjats de pau s'anuncien a concurs entre funcionaris del cos d'oficials i es cobreixen d'acord amb l'ordre de preferència següent:

- a) Oficials que estiguin en possessió del títol de llicenciat en dret.
- b) Oficials titulars d'una secretaria de jutjat de pau.
- c) Altres oficials.

2. La preferència dins d'aquests grups es produeix pel que tingui més bon lloc en l'escalafó.

Article quatre-cents vuitanta-dos

1. Es poden cobrir en règim de provisió temporal les secretaries que hagin de ser servides per membres del cos de secretaris judicials de l'última categoria que resultin desertes en els concursos de trasllat i no puguin ser proveïdes fins que no se celebrin noves proves d'ingrés en l'esmentat cos, quan no es puguin atendre adequadament mitjançant el mecanisme ordinari de substitució o aquest sigui insuficient per assegurar-ne el funcionament regular.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable a les secretaries dels jutjats de pau quan resultin desertes en els concursos de trasllat.

3. El règim de provisió temporal s'ha d'ajustar al que estableix el títol IV del llibre IV, en tot el que hi sigui aplicable.

Article quatre-cents vuitanta-tres

Els secretaris són substituïts amb subjecció a les regles següents:

1a El secretari de govern del Tribunal Suprem, pel vicesecretari i, si manca, pel secretari de sala més antic.

2a Els secretaris de govern dels altres tribunals, per torns entre els secretaris de sala.

3a Els secretaris de sala i els de les audiències provincials, pels altres de la mateixa sala o audiència i, si manquen, pels de les altres sales o per un oficial, amb preferència per als llicenciats en dret.

4a Els secretaris dels jutjats se substitueixen entre si dins del mateix ordre jurisdiccional, i quan això no sigui possible o ho aconsellen les necessitats del servei, substi-

tueix el secretari un oficial, amb preferència d'aquell que sigui llicenciat en dret.

5a La designació d'oficial substituït del secretari, quan n'hi hagi més d'un a la secretaria, correspon al jutge o president, a proposta, si s'escau, del titular d'aquesta.

TÍTOL III

Dels oficials, auxiliars i agents

Article quatre-cents vuitanta-quatre

1. Els oficials, auxiliars i agents són funcionaris de carrera que presten els seus serveis en els jutjats i tribunals.

2. També poden exercir les seves funcions en el Consell General del Poder Judicial i organismes i serveis de l'Administració de justícia.

3. Presten servei a les fiscalies els oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia necessaris per atendre-les, segons la plantilla que fixi el Ministeri de Justícia, escoltat el Consell Fiscal.

4. En els jutjats i tribunals estan sota la direcció del secretari, el qual respon del bon funcionament de la secretaria. El jutge o president exerceix, tanmateix, la inspecció superior.

Article quatre-cents vuitanta-cinc

Els oficials que presten serveis en jutjats i tribunals realitzen les tasques de tramitació dels assumptes i altres que se'ls encomanin de la mateixa naturalesa, d'acord amb el que determinin les lleis i els reglaments; efectuen els actes de comunicació que els atribueix la llei i substitueixen els secretaris si aquests no se substitueixen entre si.

Article quatre-cents vuitanta-sis

Els auxiliars que presten serveis en jutjats i tribunals realitzen les funcions de col·laboració en el desenvolupament general de la tramitació processal, les de registre, les tasques executives no resolutòries, els actes de comunicació que els atribueix la llei; poden substituir, si s'escau, els oficials, i compleixen les altres funcions que se'ls encomanin d'acord amb la llei i els reglaments.

Article quatre-cents vuitanta-set

Els agents judicials guarden i fan guardar sala; són executors dels embargaments, llançaments i altres actes de comunicació no encomanats a altres funcionaris; actuen com a policia judicial amb caràcter d'agents de l'autoritat; i s'ocupen de les funcions de vigilància, custòdia, port i altres d'anàlogues, relacionades amb la funció, que els puguin ser encomanades, dins del que estableixen els reglaments.

Article quatre-cents vuitanta-vuit

Quan els oficials, auxiliars i agents exerceixin la seva funció en altres centres, organismes i serveis, s'han d'ocupar de les tasques pròpies del lloc que se'ls assigni, que han de ser anàlogues a les expressades, en els seus respectius casos, en els articles anteriors.

Article quatre-cents vuitanta-nou

Els oficials, auxiliars i agents judicials estan subjectes a les causes d'incompatibilitat que preveu la legislació

d'incompatibilitats de funcionaris al servei de les administracions públiques. En tot cas són incompatibles:

1r Amb l'exercici de funcions jurisdiccionals en qualsevol jutjat o tribunal.

2n Amb qualsevol ocupació, càrrec o professió retribuïda, llevat de la docència o recerca jurídica, així com la producció i creació literària, artística, científica i tècnica, i les publicacions derivades d'aquella, de conformitat amb el que disposa la legislació sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

3r Amb l'exercici de l'advocacia o el de la procuradoria o qualsevol altra professió que habiliti per actuar davant jutjats i tribunals.

4t Amb les ocupacions al servei d'advocat o procurador.

5è Amb la condició d'agent d'assegurances i la d'empleat d'aquests o d'una companyia d'assegurances.

6è Amb l'exercici dels càrrecs de gerent, conseller o assessor d'empreses que persegueixin fins lucratiu.

7è Amb l'exercici de les funcions pericials davant els tribunals i jutjats.

8è Amb la de gestor administratiu, o empleat d'aquests en aquestes activitats.

Article quatre-cents noranta

Els aspirants a ingressar al cos d'oficials han de tenir el títol de batxiller o equivalent. Al cos auxiliar, el de graduat escolar o equivalent, i al cos d'agents, el certificat d'escolaritat o equivalent.

Article quatre-cents noranta-u

1. Les proves de selecció i perfeccionament es poden celebrar en els diversos territoris judicials.

2. Els que superin les proves i no obtinguin destinació, han de ser considerats aspirants dels respectius cosos i cobrir pel seu ordre les vacants que es produeixen.

Article quatre-cents noranta-dos

Els funcionaris del cos auxiliar, amb cinc anys, almenys, de serveis efectius i sense una nota desfavorable a l'expedient, que, d'acord amb el barem de mèrits preestablert, acreditin condicions de preparació i responsabilitat per a càrrec superior i estiguin en possessió del títol de batxiller o equivalent, poden ingressar al cos d'oficials per un torn restringit i en la forma que es determini per reglament. S'ha de reservar la meitat de les vacants per a la seva provisió per aquest torn. Les que no es cobreixin per aquest procediment acriuen el torn lliure.

Article quatre-cents noranta-tres

Els agents judicials amb tres anys, almenys, de serveis efectius i sense cap nota desfavorable a l'expedient que, d'acord amb el barem de mèrits preestablert, acreditin condicions de preparació i responsabilitat per a càrrec superior i estiguin en possessió del títol corresponent, poden ingressar al cos auxiliar per un torn restringit, en la forma que es determini per reglament. La meitat de les vacants que es produeixin s'han de reservar per a la seva provisió per aquest torn. Les places no cobertes per aquest procediment acriuen el torn general.

Article quatre-cents noranta-quatre

1. La provisió de vacants en els cosos d'oficials, auxiliars i agents s'efectua mitjançant concurs de trasllat.

2. Les places s'adjudiquen als sol·licitants de més antiguitat de serveis efectius al cos de què es tracti, i les que resultin desertes es cobreixen amb els que ingressin al cos segons l'ordre obtingut en les proves de selecció.

Article quatre-cents noranta-cinc

1. No poden concursar els electes ni els que estiguin en alguna situació de les previstes en aquesta Llei que els ho impedeixi.

2. Tampoc no poden concursar els que no hagin complert en la destinació a la qual hagin tingut accés voluntàriament el termini que es determini per reglament, i que no ha de ser inferior a un any.

Article quatre-cents noranta-sis

Cada any, almenys, s'han de convocar proves selectives per proveir totes les vacants que no hagin estat cobertes d'acord amb el que disposen els articles anteriors.

TÍTOL IV

Dels metges forenses i altre personal al servei de l'Administració de justícia

Article quatre-cents noranta-set

1. Els metges forenses constitueixen un cos titulat superior al servei de l'Administració de justícia.

2. Estan a les ordres immediates dels jutges, tribunals i fiscals de la població o poblacions per a les quals siguin nomenats.

3. A més del que estableix la legislació sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, és incompatible, en tot cas, amb la funció de metge d'empresa o d'entitats asseguradores, amb càrrecs públics electius, i no poden exercir activitats que menyscabïn l'exercici de les seves funcions.

Article quatre-cents noranta-vuit

1. Els metges forenses exerceixen funcions d'assistència tècnica als jutjats, tribunals i fiscalies en les matèries de la seva disciplina professional, amb subjecció, si s'escau, al que estableixen les lleis processals.

2. Els correspon, també d'acord amb el que disposen les esmentades lleis, l'assistència o vigilància facultativa dels detinguts, lesionats o malalts que estiguin sota la jurisdicció d'aquells, en els supòsits i en la forma que determinin les lleis.

3. Els metges forenses s'han d'abstenir d'intervenir com a particulars en els casos que puguin tenir relació amb les seves funcions.

Article quatre-cents noranta-nou

1. Els aspirants al cos de metges forenses han de ser llicenciats en medicina. El seu ingrés s'efectua mitjançant la superació de les proves selectives corresponents.

2. El Centre d'Estudis Judicials, amb l'assessorament i la cooperació dels organismes competents, ha d'elaborar els programes de selecció i perfeccionament.

Article cinc-cents

1. Les places vacants de metges forenses es proveeixen mitjançant concurs, que es resol a favor dels que tinguin més bon lloc en l'escalafó.

2. No obstant això, si la plaça vacant és d'una especialitat concreta o el seu acompliment exigeix determinades condicions, en la resolució del concurs que l'anuncia hi tenen preferència els qui acreditin l'especialització corresponent o reuneixin les condicions o els mèrits exigits, i, en cas d'igualtat, es prefereix el que tingui més bon lloc en l'escalafó.

Article cinc-cents u

1. Les destinacions són a una població o a un institut de medicina legal, regional o provincial, amb especificació del càrrec o de la funció que hi ha d'exercir per raó d'especialització.

2. En tot cas, es poden crear agrupacions de forenses servides per un sol metge forense.

Article cinc-cents dos

L'adjudicació de les places desertes a funcionaris de nou ingrés es fa segons l'ordre obtingut en les proves de selecció, d'acord amb les peticions dels interessats i les característiques del càrrec o especialitats de la funció.

Article cinc-cents tres

1. El Ministeri de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, escoltats, si s'escau, els directors dels instituts de medicina legal, ha de dictar les normes necessàries sobre l'actuació dels metges forenses davant els òrgans radicats en cada àmbit territorial i sobre l'adscripció d'aquells a efectes governatius a òrgans jurisdiccionals o fiscals determinats.

2. L'adscripció s'ha de fer als jutjats, deganats, audiències, tribunals o fiscalies que tinguin la seu a la població de la residència oficial del metge forense.

Article cinc-cents quatre

1. A les capitals de província en les quals tingui la seu un tribunal superior de justícia i hi hagi facultat de medicina, hi ha d'haver un Institut Regional de Medicina Legal. També n'hi ha d'haver a les capitals de província en les quals tinguin la seu sales del tribunal superior de justícia amb jurisdicció en una o més províncies i hi hagi facultat de medicina. A les altres capitals de província hi ha d'haver un institut provincial.

2. Tant en els instituts regionals com en els provincials han de prestar els seus serveis els metges forenses necessaris per cobrir les necessitats de tots els òrgans judicials de la respectiva demarcació. A més, en els instituts regionals han de prestar serveis els qui exerceixen docència en els departaments de medicina legal, en la forma en què es determini per reglament.

Article cinc-cents cinc

1. L'Institut de Toxicologia és un òrgan tècnic adscrit al Ministeri de Justícia la missió del qual és auxiliar l'Administració de justícia.

2. En les seves funcions tècniques té caràcter independent i emet els seus informes d'acord amb les regles d'investigació científica que consideri adequades.

3. Són funcions de l'Institut de Toxicologia:

a) Emetre els informes i dictàmens que sol·licitin les autoritats judicials i del Ministeri Fiscal.

b) Practicar les anàlisis i investigacions toxicològiques que ordenin els metges forenses i les autoritats judicials o governatives, o del Ministeri Fiscal.

Article cinc-cents sis

1. En els instituts de medicina legal, tant regionals com provincials, un metge forense ha d'exercir la direcció del centre en la forma que es determini per reglament.

2. Hi han de prestar servei ajudants tècnics sanitaris, que s'han de seleccionar per mitjà de proves específiques encaminades a valorar la preparació per a l'exercici de les seves funcions i que només poden ser destinats a aquests organismes. S'assimilen als oficials de l'Administració de justícia.

3. Així mateix, hi poden haver auxiliars, que també s'han de seleccionar per mitjà de proves específiques i que només poden ser destinats als organismes esmentats. S'assimilen als auxiliars de l'Administració de justícia.

4. Sense perjudici del que estableixen els dos paràgrafs anteriors, en els centres esmentats hi han de prestar serveis els auxiliars i agents de l'Administració de justícia que determini la plantilla.

Article cinc-cents set

1. Els metges titulars dels serveis oficials de sanitat substitueixen els metges forenses en les intervencions que, en cas d'urgència, els siguin encomanades per l'autoritat, judicial o fiscal.

2. En cas que sigui necessari, han d'auxiliar els metges forenses.

Article cinc-cents vuit

1. A més dels funcionaris dels cossos esmentats en els articles precedents, poden prestar serveis a l'Administració de justícia els professionals i experts que siguin permanentment o ocasionalment necessaris per auxiliar-la.

2. Els professionals esmentats a l'apartat anterior poden constituir cossos tècnics o escales especialitzades al servei de l'Administració de justícia, i la seva selecció, així com els seus drets, deures i incompatibilitats específiques es determinen per reglament, sense perjudici, per a aquestes últimes, del règim general establert per al personal al servei de les administracions públiques.

3. També poden ser contractats en règim laboral pel Ministeri de Justícia.

4. Si es tracta de funcionaris de les administracions públiques, aquests actuen sota la dependència funcional del tribunal o jutjat respectiu.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

1. En el termini d'un any, el Govern ha de remetre a les Corts Generals els projectes de Llei de planta, de demarcació judicial, de reforma de la legislació tutelar de menors, del procés contenciós administratiu, de conflictes jurisdiccionals i del jurat.

2. Així mateix i en el mateix termini, el Govern ha d'aprovar els reglaments que exigeixi el desplegament d'aquesta Llei orgànica.

Segona

1. Els tribunals superiors de justícia tenen la seu a la ciutat que indiquin els respectius estatuts d'autonomia.

2. Si no n'indiquen cap, tenen la seu a la mateixa ciutat en què la tingui l'Audiència Territorial existent a la comunitat autònoma en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. A les comunitats autònomes on hi hagi més d'una Audiència Territorial en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, una llei de la mateixa comunitat autònoma ha d'establir la seu del tribunal superior de justícia en alguna de les seus de les esmentades audiències territorials, llevat que les institucions d'autogovern de la respectiva comunitat autònoma ja n'hagin fixat la seu d'acord amb el que preveu el seu Estatut.

4. En els altres casos, el tribunal superior de justícia té la seu a la capital de la comunitat autònoma.

Tercera

1. A les comunitats autònomes en les quals, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hi hagi més d'una Audiència Territorial, es creen, de conformitat amb el que disposa

l'article 78, una sala contenciosa administrativa i una altra de social, integrades en el corresponent tribunal superior de justícia. Tenen la composició i estenen la seva jurisdicció a les províncies que assenyala la legislació de planta i demarcació, i la seu a la ciutat on la tingui, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, una de les audiències territorials, sempre que en aquesta no s'hi hagi de radicar el tribunal superior de justícia de la comunitat autònoma.

2. A Santa Cruz de Tenerife es creen una sala social i una altra de contenciosa administrativa, integrades en el Tribunal Superior de Justícia de Canàries. Estenen la seva jurisdicció a la província de Santa Cruz de Tenerife, i la seva composició està determinada a la Llei de planta.

Quarta

Dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir l'òrgan col·legiat al qual correspon resoldre els conflictes de jurisdicció que es plantegin entre els tribunals i l'Administració. Els plens del Consell General del Poder Judicial i del Consell d'Estat han de designar els membres respectius amb una antelació suficient. Una vegada constituït aquest òrgan col·legiat a la mateixa seu del Tribunal Suprem, això s'ha d'anunciar al «Butlletí Oficial de l'Estat», a fi que assumeixi, des de l'endemà, les competències que la Llei de conflictes jurisdiccionals, de 17 de juliol de 1948, atribueix al cap de l'Estat i al Consell de Ministres, fins i tot respecte als conflictes que estiguin en tramitació.

Cinquena

1. El recurs de reforma es pot interposar contra totes les resolucions del jutge de vigilància penitenciària.

2. Les resolucions del jutge de vigilància en matèria d'execució de penes són susceptibles de recurs en apel·lació i queixa davant el tribunal sentenciador, excepte quan s'hagin dictat en resolució d'un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa que no es refereixi a la classificació del penat.

3. Les resolucions del jutge de vigilància relatives al règim penitenciari i altres matèries no compreses al número anterior són susceptibles de recurs en apel·lació o queixa sempre que no s'hagin dictat en resolució d'un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa. Coneix de l'apel·lació o de la queixa l'audiència provincial que correspongui, pel fet d'estar situat dins de la seva demarcació l'establiment penitenciari.

4. El recurs de queixa a què es refereixen els números anteriors només es pot interposar contra les resolucions en què es denegui l'admissió d'un recurs d'apel·lació.

5. S'aplica als recursos el que disposa la Llei d'enjuiciament criminal, tot i que només hi poden recórrer el Ministeri Fiscal i l'íntern o alliberat condicional, sense que aquests últims requereixin assistència lletrada o representació per un procurador quant al recurs de reforma. En tot cas, el fiscal és part en tots els recursos que preveu aquesta disposició.

Sisena

1. Queden suprimits els tribunals arbitral de censos de les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

2. La competència per tramitar i decidir en primera instància els processos civils en matèria de censos a Catalunya, regulats per la Llei de 31 de desembre de 1945, queda atribuïda als jutges de primera instància competents per raó del lloc on estigui situada la finca, que coneixen d'aquesta matèria pels tràmits del judici declaratiu que correspongui per la quantia.

3. Els tribunals arbitral de censos de Catalunya, sense perjudici del que disposen paràgrafs anteriors, continuen a tramitació dels procediments en curs, incoats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins a la seva terminació, inclosa l'execució de sentències.

4. La respectiva audiència provincial s'ha de fer càrrec dels arxius dels tribunals suprimits.

Setena

Quan els estatuts d'autonomia atribueixin als òrgans jurisdiccionals radicats a la comunitat autònoma el coneixement dels recursos contra la qualificació de títols subjectes a inscripció en un registre de la propietat de la comunitat, correspon al president del tribunal superior de justícia la resolució del recurs. El president ha de resoldre definitivament en la via governativa quan el recurs es fonamenti en el dret civil, foral o especial privatiu de la comunitat autònoma. Altrament, la seva decisió és apel·lable, de conformitat amb el que disposa la Llei hipotecària.

Vuitena

1. La competència per tramitar i decidir en primera instància els processos civils sobre impugnació d'acords socials establerts a la Llei de 17 de juliol de 1951, sobre règim jurídic de les societats anònimes, i a la Llei 52/1974, de 19 de desembre, general de cooperatives, així com els que tractin sobre nul·litat de registre de qualsevol de les modalitats de la propietat industrial a què es refereix la Reial ordre de 30 d'abril de 1930, per la qual s'aprova el text refós del Reial decret llei de 26 de juliol de 1929, sobre propietat industrial, queda en tot cas atribuïda als jutges de primera instància que siguin competents d'acord amb les mateixes disposicions.

2. Les seves resolucions són apel·lables davant la sala competent, les sentències de la qual són, al seu torn, susceptibles de recurs de cassació quan això sigui procedent de conformitat amb la Llei d'enjuiciament civil.

Novena

L'article 34 de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut del Ministeri Fiscal, queda redactat de la manera següent:

«Les categories de la carrera fiscal són les següents:

1a Fiscals de sala del Tribunal Suprem, equiparats a magistrats de l'Alt Tribunal. El tinent fiscal del Tribunal Suprem té la consideració de president de sala.

2a Fiscals equiparats a magistrats.

3a Advocats fiscals equiparats a jutges».

Desena

1. La Llei de planta ha de determinar les places que, en el Ministeri de Justícia, han de ser servides pels membres de la carrera judicial.

2. Aquestes places s'han de cobrir per concurs de mèrits, que ha de convocar i resoldre el ministre de Justícia en la forma que es determini per reglament.

Onzena

Queda autoritzat el Govern per actualitzar cada cinc anys les quanties de les multes esmentades en el text.

Dotzena

El Govern, a proposta del ministre de Justícia i amb el dictamen previ del Consell d'Estat, ha d'aprovar en el termini d'un any un nou text refós de la Llei de procediment laboral, el qual ha de contenir les modificacions derivades

de la legislació posterior a aquesta i ha de regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals refosos.

Tretzena

1. Queda suprimit el Tribunal Arbitral d'Assegurances. S'atribueix als òrgans de l'ordre jurisdiccional civil el coneixement de tots els assumptes litigiosos anteriorment assignats a la competència d'aquell.

2. Sense perjudici d'això, el Tribunal Arbitral d'Assegurances ha de resoldre expressament, en el termini màxim d'un any, tots els assumptes litigiosos que estiguin pendents davant seu amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica. Una vegada dictada resolució expressa o, en qualsevol cas, transcorregut aquest termini d'un any, que es compta a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, els interessats poden deduir les seves pretensions directament davant els corresponents òrgans de la jurisdicció civil.

DISPOSICIONSTRANSITÒRIES

Primera.—Sales contencioses administratives del Tribunal Suprem.

1. Fins que no entri en vigor la Llei de planta, continuen funcionant les tres sales contencioses administratives existents al Tribunal Suprem.

2. En la Llei esmentada s'ha de regular la situació dels qui en la data de la seva entrada en vigor siguin presidents de les esmentades sales.

Segona.—Tribunals superiors de justícia.

1. En el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de constituir els tribunals superiors de justícia i, una vegada en funcionament, han de desaparèixer les audiències territorials.

2. Mentre no entrin en funcionament els tribunals superiors de justícia, subsisteixen les audiències territorials existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Provincial de Santa Cruz de Tenerife.

3. Fins que no entrin en funcionament els tribunals superiors de justícia, les competències que aquesta Llei atribueix a la seva Sala Civil i Penal continuen residencials a les sales del Tribunal Suprem que actualment les tenen atribuïdes, llevat que els estatuts d'autonomia les atribuïxin a la respectiva Audiència Territorial.

4. Els magistrats destinats a les sales civils de les audiències territorials, quan aquestes sales siguin suprimides han de passar a prestar servei al tribunal superior o audiències corresponents de la seu on aquelles estiguin radicades, de conformitat amb els criteris que estableixi la Llei de planta.

5. Els magistrats de les sales contencioses administratives de les audiències territorials, quan aquestes siguin suprimides, s'han d'integrar a les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia.

Tercera.—Jutjats de primera instància i instrucció i jutjats de districte.

1. El Govern, dins de l'any següent a la promulgació de la Llei de demarcació, escoltat el Consell General del Poder Judicial, ha de fer la conversió dels actuals jutjats de districte en jutjats de primera instància i instrucció, o, si s'escau, de pau, d'acord amb les regles següents:

1a En les poblacions on estiguin separats els ordres civil i penal, els jutjats de districte passen a ser jutjats de primera instància o d'instrucció, servits pel mateix personal que tenen actualment, excepte els encarregats amb exclusivitat del registre civil, que passen a ser jutjats de primera instància.

2a En les altres poblacions on els jutjats de primera instància i instrucció estiguin servits per magistrats, els jutjats de districte s'han de convertir en jutjats de primera instància i instrucció i hi han de continuar prestant servei els jutges titulars i altre personal que hi estiguin destinats.

3a En els jutjats de districte a convertir segons la regla anterior, els jutges titulars als quals correspon ascendir per antiguitat, durant el termini previst per a la conversió romanen amb la categoria de magistrats i conserven el seu número en l'escalafó en el mateix jutjat, i l'ascens no té efectes econòmics fins que no s'efectuï la conversió. L'ascendit pot optar per l'efectivitat immediata de l'ascens, amb canvi de destinació.

4a En les poblacions amb jutjats de primera instància i instrucció servits per jutges s'aplica el que disposa la norma anterior, llevat que, per l'escàs volum de treball, sigui procedent la supressió del jutjat o jutjats de districte existents.

En aquest últim supòsit, el jutge i secretari destinats al jutjat que se suprimeixi gaudeixen, per una sola vegada, de preferència per ocupar les vacants existents en el jutjat o jutjats de primera instància i instrucció de la localitat, al qual, en un altre cas, queden adscrits en la forma i amb les funcions que, amb caràcter general, estableixi el Consell General del Poder Judicial, fins que no ocupin una altra plaça en propietat en el seu propi cos o carrera, en els concursos que es convoquin per reglament i als quals necessàriament han de concórrer, i se'ls reconeix preferència per ocupar les vacants que es produeixin dins la mateixa província.

Si no obtenen destinació en els tres primers concursos que es convoquin, poden ser destinats amb caràcter forçós a les vacants existents.

El personal assistencial i col·laborador queda adscrit al jutjat o jutjats de primera instància i instrucció al qual pertanyi el de districte, i gaudeix de preferència per ocupar les vacants que s'hi produeixin.

5a Els jutjats de districte que radiquen en poblacions que no siguin cap de partit judicial s'han de convertir en jutjats de primera instància i instrucció quan les necessitats del servei ho aconsellin, i han de continuar servits pels jutges i altre personal que hi estiguin destinats.

Els altres jutjats de districte han de ser substituïts per jutjats de pau, i el jutge, secretari i el personal que hi prestaven serveis gaudeixen, si s'escau, de l'adscripció provisional i preferències establertes a la regla 4a.

6a En les poblacions on actualment hi hagi dos o més jutjats de districte i no estigui unificat el registre civil, s'ha de determinar el jutjat de primera instància o de primera instància i instrucció encarregat de portar el servei.

2. Una vegada produïda la conversió de jutjats a què es refereix la norma anterior, s'han d'observar les regles següents:

1a Els jutjats de districte convertits en jutjats de primera instància o en jutjats d'instrucció continuen coneixent fins a la seva terminació de tots els assumptes civils i penals que tinguin en tràmit, i, des de la data de la conversió, han de començar a entendre dels civils o dels penals que els corresponguin, per repartiment o pel servei de guàrdia.

2a Els jutjats de districte convertits en jutjats de primera instància i instrucció, quan n'hi hagi un altre o altres d'aquesta classe, han de seguir coneixent igualment fins a la seva terminació dels procediments civils i penals pendents, i en la data de la conversió, han d'assumir el coneixement dels assumptes civils i penals que, per repartiment o servei de guàrdia, els correspongui.

3a Els assumptes pendents en els jutjats de districte convertits en jutjats de pau passen a coneixement del respectiu jutjat de primera instància i instrucció, excepte en

el que d'acord amb aquesta Llei correspongui al jutjat de pau.

4a Les apel·lacions civils i penals interposades contra les resolucions dels jutjats de districte amb anterioritat a la data de la conversió s'han de continuar substanciant davant els jutjats de primera instància i instrucció. Les que es promoguin amb posterioritat a aquella data s'han de tramitar davant l'audiència provincial, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Quarta.—Jutjats de menors.

Els actuals tribunals tutelars de menors han de continuar exercint les seves funcions fins que no entrin en funcionament els jutjats de menors.

Cinquena.—Jutges i fiscals d'ingrés i ascens.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queda sense efecte la distinció, dins de les categories de jutge i fiscal, dels graus d'ingrés i d'ascens.

2. A aquest efecte, els qui, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 5/1981, de 16 de novembre, d'integració de la carrera judicial i del secretariat de l'Administració de justícia, tinguin la categoria i el grau de jutges d'ingrés, queden situats pel seu ordre a continuació de l'últim dels que tinguin la categoria i el grau de jutge d'ascens, dins l'escalafó de la carrera judicial.

Sisena.—Integració d'advocats fiscals d'ascens i d'ingrés.

1. Els qui, d'acord amb el que disposa la Llei 50/1981, de 30 de desembre, tinguin la categoria i el grau d'advocat fiscal d'ascens, als efectes de categoria personal, i d'advocat fiscal d'ingrés, queden situats, pel seu ordre, dins l'escalafó de la carrera fiscal, a continuació de l'últim dels que tinguin la categoria i el grau d'advocat fiscal d'ascens.

2. Els advocats fiscals d'ingrés que hagin exercit el dret d'opció reconegut a la disposició transitòria segona de l'esmentada Llei i tinguin, als efectes de categoria personal, el grau d'ascens, recuperen, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, tots els drets a què van renunciar, i poden optar, quan els correspongui la promoció a la segona categoria per antiguitat, per continuar a la mateixa categoria, renunciant a tots els efectes de l'ascens. Tenen el mateix dret els advocats fiscals d'ingrés procedents de l'antic cos de fiscals de districte.

3. Els tres anys de serveis efectius en la categoria tercera exigits per l'article 37, primer, dos, de l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal per accedir a la segona categoria a través de les proves selectives, s'entenen referits per a tots els advocats fiscals d'ingrés, tinguin o no el grau d'ascens a títol personal, als serveis prestats en la categoria a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Setena.—Escola judicial.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Escola Judicial passa a denominar-se Centre d'Estudis Judicials. El personal, el patrimoni i els mitjans i recursos econòmics es transfereixen al Centre d'Estudis Judicials.

2. El director, el cap d'estudis i el secretari de l'Escola Judicial continuen en les seves funcions fins que no prenguin possessió els titulars dels corresponents òrgans directius del Centre d'Estudis Judicials.

3. Els cursos que s'hi estiguin fent els ha d'assumir el Centre d'Estudis Judicials, que també ha de portar a terme els següents fins que no se'n promulgui el reglament.

Vuitena.—Situacions de jutges i magistrats.

1. Els jutges i magistrats que estiguin en situació d'excedència especial o supernumerari i els correspongui, d'acord amb aquesta Llei, la d'excedència voluntària, han

de sol·licitar el reingrés al servei actiu dins el termini de tres mesos comptats a partir de l'entrada en vigor de la Llei de planta. Si no formulen petició dins el termini indicat, passen automàticament a la situació d'excedència voluntària per interès particular, amb efectes des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Els que estiguin en situació de supernumerari o d'excedència voluntària i els correspongui la de serveis especials, en aquell últim supòsit, es consideren en la situació que correspongui a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i se'ls compta com a serveis efectius en la carrera el temps que van romandre en excedència voluntària, corresponent la de serveis especials, segons el que disposa aquesta Llei.

3. Quan cessin en la situació d'excedència especial, llevat que hagin obtingut plaça, queden adscrits amb caràcter provisional a les sales del Tribunal Suprem, a les dels tribunals superiors de justícia o de l'audiència, o als jutjats de la població on estaven destinats en cessar en el servei actiu que designi la sala de govern respectiva, en funció de la seva categoria i l'ordre jurisdiccional en què servien.

4. Aquesta adscripció s'ha de mantenir fins que no es produeixi la primera vacant de la seva categoria i, si s'escau, torn en el Tribunal Suprem, tribunals superiors de justícia, audiències o jutjats a què estiguin adscrits, la qual se'ls ha d'adjudicar fora de concurs i amb caràcter preferent.

5. El termini de deu anys a què es refereix l'apartat 3 de l'article 357 comença a comptar, per als jutges i magistrats que estiguin en situació d'excedència voluntària, el dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, a partir d'aquesta última data.

Novena.—Comissions de servei.

Els jutges i magistrats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin en comissió en òrgans jurisdiccionals, al Ministeri de Justícia o al Ministeri de Treball i Seguretat Social, o en qualsevol altre departament ministerial o organisme administratiu, cessen en l'esmentada comissió i s'han de reintegrar a la seva destinació judicial en el termini de dos mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Desena.—Procediments disciplinaris.

1. Els procediments disciplinaris iniciats a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar al que disposa la mateixa Llei sobre competència, procediment i recursos.

2. Quant a la tipificació dels fets o de les conductes i la imposició de sancions, s'ha d'aplicar el principi d'irretroactivitat, llevat que el que estableix aquesta Llei sigui més favorable per al sotmès a procediment disciplinari, segons l'opinió d'aquest.

Onzena.—Presidents de sala del Tribunal Suprem.

Els actuals presidents de sala del Tribunal Suprem han de continuar exercint el càrrec fins que, constituït el Consell General del Poder Judicial de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, siguin ratificats o substituïts per aquell en el termini de tres mesos.

Dotzena.—Provisió de places al Tribunal Suprem:

1. Les vacants que es produeixin a les sales del Tribunal Suprem a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de proveir de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, i s'han d'aplicar transitòriament les regles següents:

1a Les vacants produïdes per cessament de magistrats no procedents de la carrera judicial s'han de proveir entre advocats i altres juristes de prestigi reconegut.

2a Les vacants que deixin els procedents de la carrera judicial s'han de proveir de la manera següent:

a) La primera, amb magistrats que hagin prestat deu anys de serveis en òrgans especialitzats en l'ordre jurisdiccional propi de la sala de què es tracti.

b) La segona, amb magistrats que reuneixin les condicions generals per a l'accés al Tribunal Suprem.

c) La tercera, pel mateix torn que la primera, i la quarta, pel mateix torn que la segona.

2. No obstant això i quant a la Sala Contenciosa Administrativa, els torns segon i quart s'han de proveir en la forma que estableix la lletra a) de l'article 344 d'aquesta Llei.

3. Les regles anteriors s'apliquen sempre de manera que no es vulneri la proporció establerta a l'article 344 d'aquesta Llei.

4. Quan s'hagi assolit la composició prevista en aquesta Llei, s'han de seguir aplicant les normes generals de provisió previstes en aquesta.

Tretzena.—Presidents de les audiències territorials i provincials.

1. Els actuals presidents de les audiències territorials i provincials han de continuar exercint el càrrec fins que, constituït el Consell General del Poder Judicial de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, siguin ratificats o substituïts per aquell en el termini de tres mesos.

2. Constituïts els tribunals superiors de justícia, han de cessar en el càrrec els qui en aquesta data siguin presidents d'audiència territorial i s'ha d'efectuar el nomenament dels presidents d'aquella.

3. Els presidents d'audiències provincials i territorials que cessin en el càrrec queden adscrits, respectivament, a l'audiència o al tribunal superior i han de ser destinats per ocupar la primera vacant que es produeixi a l'audiència o tribunal a què estiguin adscrits, si no obtenen una altra plaça, a instància seva, amb anterioritat.

No obstant això, els presidents de les audiències territorials de Madrid i Barcelona, si cessen en el càrrec, han de ser adscrits al Tribunal Suprem.

Catorzena.—Jutges degans.

Els actuals degans de jutjats de primera instància i instrucció en les poblacions on n'hi hagi deu o més, han de continuar exercint els càrrecs fins que la respectiva junta de jutges no efectui l'elecció a què es refereix l'article 166 d'aquesta Llei, en el termini de dos mesos. Si no són elegits o nomenats per al càrrec, s'han d'adscriure, si s'escau, a l'audiència de la respectiva capital fins que no obtinguin destinació en propietat.

Quinzena.—Magistrats per oposició de l'ordre contenciós administratiu.

1. Els magistrats que hagin ingressat per oposició en l'ordre contenciós administratiu tenen dret a ser promoguts pel torn de la lletra a) de l'article 344 i conserven la reserva a favor seu de dues de cada cinc places de magistrat de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. No obstant això, el Consell General del Poder Judicial gaudeix de llibertat de criteri, en la promoció, quan no hi hagi magistrats d'aquesta classe que reuneixin les condicions legals, o cap d'ells tingui mèrits suficients per a la promoció. Els que siguin promoguts en virtut del paràgraf anterior, s'entenen compresos, als efectes de la proporció en la composició de la sala, en el torn de la lletra a) de l'article 344 d'aquesta Llei.

2. Els magistrats a què es refereix l'apartat anterior conserven els drets reconeguts a la disposició final primera de la Llei 17/1980, de 24 d'abril, que estableix el règim retributiu dels funcionaris al servei del poder judicial.

3. Tenen preferència sobre els altres membres de la carrera judicial per a la provisió de places d'especialistes a les sales contencioses administratives i de les places als

jutjats especialitzats en aquest ordre jurisdiccional en els termes previstos als articles 329.2 i 330.2.

4. Els magistrats contenciosos administratius per oposició procedents de la carrera fiscal queden en aquesta carrera en situació d'excedència voluntària i només poden ocupar places de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Setzena.—Magistrats suplents.

Fins que no s'acabi l'any judicial en què entri en vigor aquesta Llei han de continuar exercint els seus càrrecs els actuals magistrats suplents. En el termini de tres mesos següents a la seva entrada en vigor, les sales de govern han de fer una nova proposta de magistrats suplents per al pròxim, complint el que estableix aquesta.

Dissetena.—Cos de magistrats de treball.

1. Des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no es poden convocar concursos per a l'ingrés al cos de magistrats de treball.

2. Els actuals magistrats de treball procedents de la carrera judicial s'hi ha d'integrar amb la categoria que hi tinguin i ocupant el lloc de l'escalafó que els correspongui, i en endavant es regeixen, per a la provisió de destinacions i promoció de categories, per les disposicions d'aquesta Llei.

3. Els que procedeixen de la carrera fiscal s'han d'integrar en la judicial, on només poden ocupar places de l'ordre jurisdiccional social, i s'han de col·locar en l'escalafó amb el número bis que els correspon per raó de la seva antiguitat en aquella, i hi han de romandre en situació d'excedència voluntària.

4. Als efectes de la preferència per cobrir les places d'especialistes a les sales i jutjats socials, establerta en els articles 329.2 i 330.2, d'aquesta Llei, els actuals magistrats de treball la tenen sobre els altres membres de la carrera judicial.

5. L'actual escalafó del cos de magistrats de treball es manté com a escala annexa al de la carrera judicial, i tots els seus components conserven la col·locació, categoria i antiguitat que hi tenen; aquesta escala determina entre ells l'ordre de preferència per a la provisió de places a les sales socials i els jutjats socials.

Divuitena.—Tribunal Central de Treball.

El Tribunal Central de Treball queda suprimit en la data en què entrin en funcionament les sales socials de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia, que han de ser establertes per la llei que fixi la planta dels tribunals. Hi són aplicables les regles següents:

1a Els presidents i magistrats del Tribunal Central que, en virtut del que estableix la disposició transitòria anterior, s'integrin a la carrera judicial, passen a constituir la Sala Social de l'Audiència Nacional i del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, segons exigeixi la Llei de planta, i si excedeixen la plantilla que s'estableixi, s'ha de seguir un ordre de preferència segons qui tingui més antiguitat en el càrrec, i els restants queden adscrits a la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Madrid fins a obtenir la destinació en propietat. Aquesta Sala ha de conèixer de tots els assumptes pendents en el Tribunal Central, llevat dels que corresponguin a la Sala Social de l'Audiència Nacional.

2a Els secretaris de sala i el de govern del Tribunal Central de Treball passen a prestar servei a la Sala Social de l'Audiència Nacional i a la del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, i si excedeixen la plantilla que s'estableixi, s'ha de seguir un ordre de preferència segons qui tingui més antiguitat en el càrrec, i els altres queden adscrits a la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Madrid fins a obtenir la destinació en propietat.

Dinovenena.—Magistratures de treball.

1. Fins a l'entrada en funcionament dels jutjats socials, han de continuar exercint les seves funcions les actuals magistratures de treball.

2. Mentre continuïn en funcionament les magistratures de treball, les places vacants s'han de proveir en la forma que estableix l'article 329 d'aquesta Llei.

Vintena.—Personal al servei de la jurisdicció laboral.

1. El personal administratiu, auxiliar i subaltern que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, presti serveis a les magistratures de treball o en el Tribunal Central de Treball, ha de continuar prestant-los en els mateixos òrgans i, des que s'estableixin, als jutjats socials i Sala Social de l'Audiència Nacional, amb subjecció al règim que actualment els és aplicable fins que es dictin els reglaments de personal al servei de l'Administració de justícia, els quals han d'establir les normes per a la seva integració en els diferents cossos d'aquella.

2. Es aplicable al personal a què es refereix aquesta disposició, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el règim d'incompatibilitats establert a l'article 489.

Vint-i-unena.—Secretaris de la jurisdicció de treball.

En la data d'entrada en vigor de la Llei de planta, el cos de secretaris de la jurisdicció de treball s'ha d'integrar en el cos de secretaris judicials de conformitat amb les regles següents:

1a Els secretaris de la magistratura de treball, de les categories A i B, passen a integrar la categoria segona del cos de secretaris judicials, i s'han de col·locar en l'escalafó per ordre de qui tingui més temps de serveis prestats en el cos de procedència.

2a Els secretaris procedents de la jurisdicció de treball tenen preferència per ocupar les places dels jutjats socials i a les sales socials de l'Audiència Nacional o tribunals superiors de justícia.

3a En el moment en què s'estructurin i entrin en funcionament les sales socials dels tribunals superiors de justícia, gaudeixen d'absoluta preferència els secretaris de la jurisdicció de treball de l'actual categoria A, sobre els de la B, per servir-hi.

Vint-i-dosena.—Secretaris judicials.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queda sense efecte la distinció, dins de la tercera categoria del cos de secretaris judicials, dels graus d'ingrés i d'ascens.

2. A aquest efecte, els qui, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 5/1981, de 16 de novembre, tinguin el grau d'ingrés de la tercera categoria, queden situats, pel seu ordre, a continuació de l'últim dels que tinguin el grau d'ascens de la tercera categoria, dins de l'escalafó del cos de secretaris judicials.

3. Els secretaris judicials que, a l'empara del que estableix la norma sisena de l'article sisè de la Llei orgànica 5/1981, de 16 de novembre, i pel fet d'ocupar una plaça de categoria inferior a la que els corresponia hagin adquirit la categoria superior a tots els efectes, excepte els econòmics, conserven la mateixa situació fins que ocupin plaça de la seva categoria.

4. Els funcionaris que estiguin en possessió del títol de llicenciat en dret i que procedeixin dels cossos declarats a extingir d'oficials de sala del Tribunal Suprem i audiències, oficials dels tribunals contenciosos administratius i escala tècnica del cos administratiu dels tribunals, que estiguin en situació d'actiu a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden integrats al cos de secretaris judicials a la tercera categoria, a continuació de l'últim que hi figuri, per ordre d'antiguitat de servei.

5. Els secretaris judicials destinats a fiscalies queden adscrits provisionalment, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, als tribunals i audiències existents a la mateixa pobla-

ció on presten serveis, fins que adquireixin la destinació en propietat en els concursos de provisió ordinària, en els quals tenen preferència, per una sola vegada, per ocupar les vacants que es produeixen en aquella.

Vint-i-tresena.—Retribucions de secretaris judicials.

Els secretaris judicials remunerats exclusivament per aranzel o acollits al sistema mixt de retribució mitjançant sou i participació aranzelària, únicament han de percebre, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els sous i complements d'acord amb la seva categoria i destinació, establerts amb caràcter general per al secretariat, més un trenta per cent del sou que els correspongui, en concepte de gratificació, sense que puguin percebre participació aranzelària de cap mena, i tenen dret a la percepció d'havers passius en la forma i quantia establerta per als funcionaris públics; es consideren serveis abonables els prestats al cos des de la data d'ingrés.

Vint-i-quatrena.—Secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants.

1. Des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no es poden convocar més oposicions per a l'ingrés al cos de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants, que es declara a extingir.

2. Els funcionaris del cos a extingir de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en possessió del títol de llicenciat en dret, s'han d'integrar a la tercera categoria del secretariat de l'Administració de justícia, i s'han de cobrir per rigorós ordre d'antiguitat de serveis efectius, mitjançant concurs específic en aquest cos, les vacants que en aquell moment hi hagi en aquesta categoria.

3. Les secretaries de jutjats de pau de poblacions de més de set mil habitants, mentre quedin membres del cos a què es refereix aquesta disposició que reuneixin els requisits legals per cobrir-les, s'han d'anunciar, quan siguin vacants, a concurs entre aquests.

4. Declarada deserta una plaça que estigui servida per un secretari del cos de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants per falta de peticionari, queda reservada la plaça per a la seva provisió d'acord amb el que estableix l'article 481 d'aquesta Llei.

5. Els funcionaris del cos declarat a extingir de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants amb cinc anys de serveis efectius que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, obtinguin la llicenciatura en dret, poden participar en els concursos a què es refereix l'article 478.

Vint-i-cinquena.—Lletrats del Ministeri de Justícia.

Els membres de la carrera judicial que estiguin en situació de supernumerari, pel fet de pertànyer en actiu o en serveis especials al cos especial tècnic de lletrats del Ministeri de Justícia, integrat actualment al cos superior de lletrats de l'Estat, si en ingressar al servei actiu no obtenen en el Ministeri de Justícia cap plaça d'aquelles a què es refereix la disposició addicional desena, han de quedar adscrits al Tribunal Superior de Justícia o Audiència Provincial de Madrid fins que obtinguin destinació en propietat.

Vint-i-sisena.—Dels funcionaris dels actuals tribunals tutelars de menors.

1. L'escala de jutges unipersonals de menors queda declarada a extingir. Els seus membres poden seguir ocupant plaça en els nous jutjats de menors de la localitat en la qual presten servei. En l'exercici de les funcions jurisdiccionals se'ls aplica l'Estatut jurídic de la carrera judicial.

2. Els qui pertanyin a l'escala de secretaris de tribunals tutelars de menors s'han d'integrar al cos de secretaris judicials i han d'ocupar en l'escalafó un número bis segons l'antiguitat que tinguin en l'escala de procedència.

3. El personal que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei presti serveis als tribunals tutelars de menors els ha de continuar prestant en els esmentats òrgans i des que s'estableixin en els jutjats de menors, amb subjecció al règim que actualment els és aplicable, fins que es dictin els reglaments de personal al servei de l'Administració de justícia, els quals han d'establir les normes per a la seva integració en els diferents cossos d'aquella.

Es aplicable al personal a què es refereix aquesta disposició, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el règim d'incompatibilitats establert a l'article 489.

Vint-i-setena.—Jutjats de perillositat i rehabilitació social.

1. Els actuals jutjats de perillositat i rehabilitació social que tinguin atribuïdes funcions de vigilància penitenciària, així com aquells que les tinguin atribuïdes amb exclusivitat, han de continuar exercint aquestes funcions com a jutjats de vigilància penitenciària fins que la Llei de planta estableixi aquests últims. A partir de l'entrada en vigor de la present Llei, aquests jutjats s'anomenen de vigilància penitenciària i han d'exercir les funcions que com a tals els corresponguin, sense perjudici de tot el que estableixi la Llei de planta sobre això.

2. Les funcions en matèria de perillositat i rehabilitació social corresponen als jutjats d'instrucció. És competent el jutjat d'instrucció en el territori del qual s'hagi manifestat de manera principal la presumpta perillositat.

3. Mentre no es disposi una altra cosa, l'actual Sala de Perillositat i Rehabilitació Social, constituïda a l'Audiència Nacional, ha de continuar coneixent dels recursos d'apel·lació i de queixa contra les resolucions que dictin els jutjats d'instrucció en la matèria a què es refereix l'apartat anterior.

4. Els assumptes en tràmit han de ser resolts pel jutjat al qual corresponia d'acord amb la legislació anterior.

Vint-i-vuitena.—Règim transitori de jubilacions.

1. Els magistrats del Tribunal Suprem, magistrats, jutges i fiscals es jubilen d'acord amb el règim transitori següent:

L'1 de gener de 1986, els que hagin complert setanta anys.

Durant el 1986, els que vagin complint setanta anys.

L'1 de gener de 1987, els que hagin complert seixanta-nou anys.

Durant el 1987, els que vagin complint seixanta-nou anys.

L'1 de gener de 1988, els que hagin complert seixanta-vuit anys.

Durant el 1988, els que vagin complint seixanta-vuit anys.

L'1 de gener de 1989, els que hagin complert seixanta-set anys.

Durant el 1989, els que vagin complint seixanta-set anys.

L'1 de gener de 1990, els que hagin complert seixanta-sis anys.

Durant el 1990, els que vagin complint seixanta-sis anys.

A partir de l'1 de gener de 1991, la jubilació és als seixanta-cinc anys.

2. Els membres dels altres cossos de l'Administració de justícia que, a l'entrada en vigor de la Llei, tinguin més de seixanta-dos anys i menys de seixanta-cinc, s'han de jubilar quan hagi transcorregut la meitat del temps que en

aquesta data els falti per complir els seixanta-vuit anys d'edat. Els que en aquesta data hagin complert els seixanta-cinc anys s'han de jubilar al cap de dos anys de la seva entrada en vigor, llevat que abans compleixin els setanta.

Vint-i-novena

Els processos a què es refereix la disposició addicional vuitena que s'hagin iniciat abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei han de continuar la seva tramitació d'acord amb les normes vigents en el moment de la seva iniciació.

Trentena

Mentre la legislació de planta i demarcació no disposi una altra cosa, les ciutats de Ceuta i Melilla conserven l'adscripció judicial que tenen actualment.

Trenta-unena

En el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei de planta i de conformitat amb el que disposa aquesta Llei han de ser elegits els jutges de pau i han de cessar en el càrrec els que fins en aquell moment l'estiguin exercint.

Trenta-dosena

Dins del mes següent a la publicació d'aquesta Llei orgànica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», tots els membres de la carrera judicial i personal al servei de l'Administració de justícia que encara no ho hagin fet han de prestar el jurament o promesa previst, respectivament, en els articles 318 i 460 d'aquesta Llei.

Trenta-tresena

Les proves selectives i els concursos per ingressar en els cossos a què es refereix aquesta Llei, per a promoció interna o per a provisió de vacants, que estiguin convocades en la data de la seva entrada en vigor, han de ser resolts per l'òrgan al qual corresponia la resolució de conformitat amb la legislació anterior.

Trenta-quatre

Mentre no s'aprovi la Llei de planta, els òrgans jurisdiccionals existents han de continuar amb l'organització i les competències que tinguin en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Queden derogades les lleis i disposicions següents:

Llei provisional sobre organització del poder judicial de 15 de setembre de 1870.

Llei adicional a l'orgànica del poder judicial de 14 d'octubre de 1882.

Llei orgànica de les magistratures de treball de 17 d'octubre de 1940.

Llei de bases de la justícia municipal de 19 de juliol de 1944.

Llei de 17 de juliol de 1947, orgànica del cos nacional de metges forenses.

Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa, de 27 de desembre de 1956, en els particulars que regulen aquella jurisdicció i l'estructura dels seus òrgans.

Llei 11/1966, de 18 de març, sobre ordenació orgànica dels funcionaris de l'Administració de justícia.

Llei 33/1966, de 31 de maig, sobre reforma orgànica dels cossos de la jurisdicció de treball.

Les disposicions de la Llei 42/1974, de 28 de novembre, de bases, orgànica de la justícia, declarades en vigor pel Reial decret llei 24/1976, de 26 de novembre, pel qual

es prorroga el termini per a l'articulació de la Llei 42/1974, de 28 de novembre, de bases, orgànica de la justícia.

Reial decret llei 1/1977, de 4 de gener, pel qual es crea l'Audiència Nacional.

Reial decret 2104/1977, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el text articulat parcial de la Llei de bases orgànica de la justícia, de 28 de novembre de 1974, sobre jutjats de districte i altres punts.

Llei orgànica 1/1980, de 10 de gener, del Consell General del Poder Judicial.

La disposició addicional primera de la Llei 17/1980, de 24 d'abril, per la qual s'estableix el règim retributiu dels funcionaris al servei del poder judicial.

La Llei orgànica 5/1981, de 16 de novembre, sobre integració de la carrera judicial i del secretariat de l'Administració de justícia.

Llei orgànica 12/1983, de 16 de novembre, de modificació de competències de l'Audiència Nacional.

Llei orgànica 4/1984, de 30 d'abril, per la qual es modifica la 5/1981, de 16 de novembre.

Totes les altres lleis i disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

2. No obstant això, queda en vigor la Llei orgànica 6/1984, de 24 de maig, reguladora del procediment d'habereas corpus.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 1 de juliol de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei orgànica s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada al «BOE» 264, de 4-11-1985.)